

2024/1143

23.4.2024

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/1143

z dnia 11 kwietnia 2024 r.

w sprawie oznaczeń geograficznych w odniesieniu do wina, napojów spirytusowych i produktów rolnych oraz gwarantowanych tradycyjnych specjalności i określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie w odniesieniu do produktów rolnych, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, (UE) 2019/787 i (UE) 2019/1753 oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1151/2012

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 i art. 118 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na przestrzeni lat Unia ustanowiła systemy jakości produktów o określonych specyficznych cechach, obejmujące oznaczenia geograficzne wina, napojów spirytusowych i produktów rolnych, w tym środków spożywczych, a także gwarantowane tradycyjne specjalności i określenia jakościowe stosowane fakultatywnie w odniesieniu do produktów rolnych, w tym środków spożywczych.
- (2) Europejski Zielony Ład, wprowadzony przez Komisję w komunikacie z 11 grudnia 2019 r., zawiera projekt dotyczący sprawiedliwego, zrównoważonego, zdrowszego, dostępnego dla wszystkich i bardziej przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego („od pola do stołu”) wśród strategii mających na celu przekształcenie unijnej gospodarki pod kątem zrównoważonej przyszłości.
- (3) Oznaczenia geograficzne mogą odgrywać istotną rolę dla zrównoważonego rozwoju, w tym w gospodarce o obiegu zamkniętym, a tym samym zwiększać swoje znaczenie dla dziedzictwa kulturowego i swoje znaczenie w polityce krajowej i regionalnej zmierzającej do osiągnięcia celów Europejskiego Zielonego Ładu.
- (4) W komunikacie Komisji z 20 maja 2020 r. pt. „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego”, w którym wzywano do transformacji w kierunku zrównoważonych systemów żywnościowych, wezwano również do wzmocnienia ram prawodawczych w zakresie oznaczeń geograficznych oraz uwzględnienia szczegółowych kryteriów zrównoważoności. W komunikacie Komisja zobowiązała się – we współpracy z innymi instytucjami – do wzmocnienia pozycji producentów produktów posiadających oznaczenie geograficzne, ich spółdzielni i organizacji producentów w łańcuchu dostaw żywności. Należy skoncentrować się na małych producentach, zwłaszcza tych, którzy najlepiej zachowują tradycyjne umiejętności i wiedzę fachową.
- (5) W swoim komunikacie z 25 listopada 2020 r. pt. „Pełne wykorzystanie potencjału innowacyjnego UE – Plan działania w zakresie własności intelektualnej wspierający odbudowę i odporność UE” Komisja zobowiązała się do zbadania możliwości wzmocnienia, unowocześnienia, usprawnienia i lepszego egzekwowania oznaczeń geograficznych produktów rolnych, wina i napojów spirytusowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 443 z 22.11.2022, s. 116.

⁽²⁾ Dz.U. C 79 z 2.3.2023, s. 74.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 28 lutego 2024 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 26 marca 2024 r.

- (6) Jakość i różnorodność unijnej produkcji wina, napojów spirytusowych oraz produktów rolnych i spożywczych stanowią jeden z jej istotnych atutów, dając producentom unijnym przewagę konkurencyjną i przyczyniając się znacznie do utrzymania żywego dziedzictwa kulturalnego i kulinarnego Unii. Cechy te są owocem umiejętności i determinacji unijnych producentów, którzy zachowują tradycje i różnorodność tożsamości kulturowych jako część unijnego dziedzictwa, uwzględniając jednocześnie najnowsze zmiany w metodach produkcji i surowcach, dzięki którym tradycyjne produkty unijne stały się symbolem jakości.
- (7) Wśród obywateli i konsumentów w Unii wzrasta zapotrzebowanie na tradycyjne i dostępne produkty wysokiej jakości, które mają szczególne zalety i cechy związane zarówno z ich pochodzeniem, jak i sposobem produkcji. Obywatele i konsumenci zwracają także uwagę na zachowanie różnorodności i bezpieczeństwa dostaw produkcji rolnej i spożywczej w Unii. Rodzi to popyt na wino, napoje spirytusowe i produkty rolne, w tym środki spożywcze, o określonych specyficznych cechach, w szczególności związanych z ich pochodzeniem geograficznym. Obywatele i konsumenci są coraz bardziej świadomi warunków produkcji, które ukształtowały renomę i tożsamość takich produktów.
- (8) Produkty wysokiej jakości stanowią jeden z największych atutów Unii, zarówno dla jej gospodarki, jak i dla tożsamości kulturowej. Produkty te są najsilniejszą reprezentacją rozpoznawalnej na całym świecie marki „made in the EU”, generują wzrost gospodarczy i pomagają zachować unijne dziedzictwo. Wina, napoje spirytusowe i produkty rolne, w tym środki spożywcze, to unijne atuty, które należy nadal wspierać i chronić.
- (9) Obywatele i konsumenci oczekują, że wszelkie oznaczenia geograficzne i systemy jakości będą poparte solidnym systemem sprawdzania i kontroli, niezależnie od tego, czy produkt pochodzi z Unii czy z państwa trzeciego.
- (10) Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych jest jednym z praw podstawowych. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁽⁴⁾ określa przepisy w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych. Do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie w ramach odpowiednich procedur zastosowanie ma rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽⁵⁾. Rola Komisji i państw członkowskich w przetwarzaniu danych osobowych w ramach procedur, w przypadku których są właściwe, powinna zostać jasno określona w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony.
- (11) Co do zasady i aby ograniczyć do minimum ujawnianie danych osobowych, dokumenty, które należy przedłożyć w trakcie odpowiednich procedur, nie powinny zawierać danych osobowych. Jeżeli nie jest to możliwe, informacje, które mogłyby zawierać dane osobowe, takie jak dane kontaktowe osób fizycznych, powinny być przekazywane w określonych, odrębnych dokumentach.
- (12) Do celów niniejszego rozporządzenia imiona i nazwiska osób fizycznych oraz powiązane dane kontaktowe mogą pojawić się w dokumentach przetwarzanych przez Komisję i państwa członkowskie w trakcie procedur określonych w niniejszym rozporządzeniu. Dane osobowe mogą pojawić się, choć rzadko, w procedurach rejestracji, zmiany lub cofnięcia rejestracji oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności. Może to mieć miejsce zarówno na szczeblu państwa członkowskiego, jak i Komisji, jeżeli nazwa danej grupy producentów lub podmiotu wnoszącego sprzeciw zawiera imię i nazwisko osoby fizycznej. Dane osobowe mogą również znaleźć się w nazwach uznanych grup producentów. Takie dane są przetwarzane w związku z wyznaczaniem tych grup i włączaniem ich nazw do unijnego rejestru oznaczeń geograficznych. Dane osobowe mogą również pojawić się jako część nazw jednostek upoważnionych i jednostek certyfikujących produkty oraz osób fizycznych, którym przekazano niektóre zadania związane z kontrolami urzędowymi. Takie dane są przetwarzane w kontekście procedur kontrolnych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności, zarówno na szczeblu państw członkowskich,

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

jak i Komisji. Z drugiej strony istnieje większe prawdopodobieństwo, że dane osobowe pojawiają się jako część nazw podmiotów gospodarczych, którym przyznano okres przejściowy w procesie rejestracji lub zmiany oznaczenia geograficznego lub gwarantowanej tradycyjnej specjalności, zarówno na szczeblu państw członkowskich, jak i Komisji. Dane osobowe mogą również znaleźć się w nazwach producentów umieszczonych w wykazie podmiotów gospodarczych oraz w narzędziu dostarczającym poświadczenie zgodności ze specyfikacją produktu, które to nazwy są przetwarzane przez państwa członkowskie w ramach procedur kontrolnych dotyczących oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności. W związku z tym Komisja i państwa członkowskie mogłyby być zobowiązane do przetwarzania informacji zawierających dane osobowe, w szczególności imion i nazwisk osób fizycznych i ich danych kontaktowych.

- (13) W każdym przypadku gdy Komisja i państwa członkowskie uznają, że przetwarzanie danych osobowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem jest konieczne, takie przetwarzanie jest uzasadnione interesem publicznym. Właściwe przeprowadzenie procedur rejestracji, zmiany lub cofnięcia rejestracji oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności oraz procedur kontrolnych w ramach niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013⁽⁶⁾ i (UE) 2019/787⁽⁷⁾ jest niezbędne do prawidłowego funkcjonowania systemu ochrony oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności. Procedury te mają charakter publiczny. Informacje na temat zainteresowanych podmiotów są niezbędne do określenia ich obowiązków w ramach tych procedur oraz do zapewnienia uczciwej konkurencji i równych warunków działania dla operatorów. Ponadto w niektórych przypadkach przetwarzanie nazw producentów i grup producentów jest konieczne, aby mogli oni realizować swoje interesy lub korzystać ze swoich praw. Przetwarzanie danych osobowych może mieć miejsce w związku z przyznaniem okresu przejściowego przez państwa członkowskie lub Komisję w trakcie procedury rejestracji lub zmiany oznaczenia geograficznego lub gwarantowanej tradycyjnej specjalności, w związku z wyznaczeniem uznanych grup producentów i włączeniem ich nazw do unijnego rejestru oznaczeń geograficznych, a także w związku ze sporządzeniem prowadzonego przez państwa członkowskie wykazu producentów produktów noszących oznaczenie geograficzne oraz w związku z ustanowieniem i funkcjonowaniem systemu, który dostarcza poświadczenie zgodności ze specyfikacją produktu. We wszystkich tych przypadkach przetwarzanie danych osobowych odbywa się w interesie publicznym, a w niektórych przypadkach również w interesie osoby, której dane dotyczą.
- (14) Ogólnie rzecz biorąc, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem informacje, które mogą zawierać dane osobowe, są zazwyczaj przetwarzane w formie dokumentów cyfrowych lub papierowych, które mogą być wymieniane między państwami członkowskimi a Komisją lub między państwami członkowskimi a odnośnymi producentami lub osobami, lub które mogą być archiwizowane. Informacje takie nie są ani ujawniane osobom trzecim, ani publikowane. Jednakże w przypadku procedur sprzeciwu, aby umożliwić wnioskodawcy i podmiotowi wnoszącemu sprzeciw nawiązanie kontaktu w celu rozpoczęcia konsultacji i osiągnięcia porozumienia, Komisja przekazuje im wzajemne dane kontaktowe. W przypadku gdy wnioskodawca lub podmiot wnoszący sprzeciw zostaną zidentyfikowani na podstawie nazwy zawierającej imię i nazwisko osoby fizycznej, to imię i nazwisko oraz dane kontaktowe traktuje się jako dane osobowe, które należy przekazać osobie trzeciej. Ponadto, aby prawidłowo osiągnąć cele procedury sprzeciwu, wnioskodawca powinien zostać poinformowany o wszystkich informacjach przekazanych przez podmiot wnoszący sprzeciw w celu uzasadnienia sprzeciwu wobec rejestracji, zmiany lub cofnięcia rejestracji. Dodatkowo nazwy wnioskodawców ubiegających się o zmianę rejestracji, osób wnioskujących o cofnięcie rejestracji, grup producentów, pojedynczych producentów i beneficjentów okresu przejściowego są publikowane lub podawane do wiadomości publicznej. Jeżeli dane osobowe stanowią część tych nazw, należy je również opublikować. W przypadku procedur zatwierdzania zmiany na poziomie Unii nazwę wnioskodawcy publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, aby umożliwić potencjalnemu podmiotowi wnoszącemu sprzeciw zakwestionowanie interesu w składaniu wniosku o zmianę na poziomie Unii. W przypadku procedur cofnięcia rejestracji, jeżeli wniosek o cofnięcie rejestracji składa osoba fizyczna lub prawna mająca siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim, należy opublikować imię i nazwisko osoby fizycznej lub nazwę osoby prawnej wnioskującej o cofnięcie rejestracji, by móc zidentyfikować osoby, które uruchomiły procedurę cofnięcia rejestracji, oraz umożliwić potencjalnemu podmiotowi wnoszącemu sprzeciw zakwestionowanie prawnie uzasadnionego interesu w składaniu wniosku o cofnięcie rejestracji. W przypadku procedur dotyczących zmiany standardowej, jeżeli o zmianie standardowej powiadamia osoba fizyczna lub prawna mająca siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim, imię i nazwisko lub nazwę tej osoby należy opublikować lub podać do wiadomości publicznej. Przy wprowadzaniu informacji do unijnego rejestru oznaczeń geograficznych nazwę

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych, stosowania nazw napojów spirytusowych w prezentacji i etykietowaniu innych środków spożywczych, ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, wykorzystywania alkoholu etylowego i destylatów pochodzenia rolniczego w napojach alkoholowych, a także uchylające rozporządzenie (WE) nr 110/2008 (Dz.U. L 130 z 17.5.2019, s. 1).

uznanej grupy producentów należy podać w tym rejestrze do wiadomości publicznej ze względu na przejrzystość oraz by umożliwić tej grupie wykazanie swojego statusu uznanej grupy producentów w odniesieniu do danego oznaczenia geograficznego. W przypadku publikacji przez państwa członkowskie nazw jednostek upoważnionych oraz imion i nazwisk osób fizycznych, którym przekazano zadania związane z kontrolami urzędowymi w odniesieniu do oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności pochodzących z terytorium tych państw, oraz w przypadku publikacji przez Komisję nazw jednostek certyfikujących produkty w odniesieniu do oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności pochodzących z państw trzecich, te nazwy lub imiona i nazwiska podaje się do wiadomości publicznej w celu zapewnienia pełnej przejrzystości procedur kontrolnych. W przypadku przyjęcia rozporządzenia Komisji lub aktu krajowego, które przyznają producentowi okres przejściowy w celu zezwolenia na stosowanie oznaczenia geograficznego lub gwarantowanej tradycyjnej specjalności, nazwę tego producenta należy podać w odnośnym rozporządzeniu Komisji lub akcie krajowym i podać do wiadomości publicznej, aby umożliwić temu producentowi korzystanie z przyznanych mu praw oraz zapewnić równe warunki działania. W tych ramach oraz w celu właściwego wdrożenia procedur przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu oraz zgodnie z rozporządzeniami (UE) 2016/679 i (UE) 2018/1725 państwa członkowskie i Komisja powinny mieć możliwość ujawniania takich danych osobowych osobom trzecim lub ich publikowania.

- (15) Dokumentację dotyczącą rejestracji oznaczenia geograficznego i gwarantowanej tradycyjnej specjalności, w formie cyfrowej lub papierowej, należy przechowywać przez okres 10 lat po cofnięciu rejestracji, aby zapewnić zachowanie danych historycznych i umożliwić porównanie z ewentualnymi kolejnymi wnioskami dotyczącymi tych samych lub podobnych nazw. Jeżeli dane osobowe stanowią część tej dokumentacji, dane te powinny być również przechowywane.
- (16) Do celów stosowania rozporządzenia (UE) 2018/1725 Komisja jest organem, względem którego osoby, których dane dotyczą, mogą wykonywać powiązane prawa poprzez przesłanie uwag, zgłoszenie pytań lub wątpliwości lub złożenie skargi dotyczącej gromadzenia i wykorzystywania danych osobowych. Należy zatem wyjaśnić, że Komisję uznaje się za administratora w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2018/1725 w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w ramach procedur, za które odpowiada na podstawie niniejszego rozporządzenia, rozporządzeń (UE) nr 1308/2013 i (UE) 2019/787 oraz przepisów przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia i tych rozporządzeń. Przy prowadzeniu i aktualizowaniu unijnego rejestru oznaczeń geograficznych Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) powinien działać jako podmiot przetwarzający dane. EUIPO nie powinien mieć żadnej swobody decyzyjnej w zakresie wywierania wpływu na cel i istotne elementy przetwarzania danych osobowych.
- (17) Do celów stosowania rozporządzenia (UE) 2016/679 właściwymi organami państw członkowskich są organy, względem których osoby, których dane dotyczą, mogą wykonywać powiązane prawa poprzez przesłanie uwag, zgłoszenie pytań lub wątpliwości lub złożenie skargi dotyczącej gromadzenia i wykorzystywania danych osobowych. Należy zatem wyjaśnić, że państwa członkowskie uznaje się za administratorów w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2016/679 w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w ramach procedur, za które odpowiadają na podstawie niniejszego rozporządzenia, rozporządzeń (UE) nr 1308/2013 i (UE) 2019/787 oraz przepisów przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia i tych rozporządzeń.
- (18) Zapewnienie jednolitego uznawania i ochrony na terytorium całej Unii praw własności intelektualnej związanych z chronionymi w Unii nazwami jest priorytetem, który można skutecznie zrealizować jedynie na szczeblu unijnym. W unijnym prawodawstwie należy zatem przewidzieć jednolity i kompletny system oznaczeń geograficznych. Oznaczenia geograficzne są prawem grupowym przysługującym wszystkim kwalifikującym się producentom na wyznaczonym obszarze, którzy są gotowi do przestrzegania specyfikacji produktu.
- (19) Producenci działający wspólnie mają większą siłę przebicia niż indywidualni producenci i przyjmują na siebie zbiorowe obowiązki, aby zarządzać swoimi oznaczeniami geograficznymi, w tym odpowiadać na społeczne zapotrzebowanie na produkty pochodzące ze zrównoważonej produkcji. Podobnie zbiorowa organizacja producentów produktów noszących oznaczenie geograficzne może skuteczniej zapewnić sprawiedliwy podział wartości dodanej między podmiotami w łańcuchu dostaw oraz zagwarantować producentom godziwy dochód, który pokrywa ich koszty i pozwala na dalsze inwestowanie w jakość i zrównoważony charakter produktów. Używanie oznaczeń geograficznych w pewnym stopniu wynagradza producentów za pracę włożoną w produkcję różnorodnych produktów o wysokiej jakości. Jednocześnie może to przynieść korzyść gospodarce wiejskiej, a w szczególności obszarom z ograniczeniami naturalnymi lub innymi specyficznymi ograniczeniami, takim jak tereny górskie i regiony oddalone, w tym regiony najbardziej oddalone, gdzie sektor rolny ma znaczący udział w gospodarce, a koszty produkcji są wysokie. W ten sposób systemy jakości mogą wnieść wkład w politykę rozwoju obszarów wiejskich oraz w politykę wsparcia dochodu i politykę rynkową w ramach wspólnej polityki rolnej (WPR). W szczególności mogą przyczynić się do zmian w sektorze rolnym, zwłaszcza na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania. W komunikacie z 30 czerwca 2021 r. pt. „Długoterminowa wizja dla obszarów

wiejskich UE – W kierunku silniejszych, lepiej skomunikowanych, odpornych i zamożnych obszarów wiejskich do 2040 r.” Komisja uznaje kluczową rolę oznaczeń geograficznych pośród sztandarowych inicjatyw na rzecz promowania obszarów wiejskich ze względu na wkład tych oznaczeń w zapewnianie dobrobytu, dywersyfikację gospodarczą i rozwój obszarów wiejskich oraz odzwierciedlanie silnego związku pomiędzy produktem a jego miejscem pochodzenia. Unijne ramy ochrony oznaczeń geograficznych, przewidujące wpisywanie ich do rejestru na szczeblu unijnym, ułatwiają rozwój sektora rolnego, ponieważ wynikające z nich spójniejsze podejście gwarantuje uczciwą konkurencję między producentami produktów opatrzonych tymi oznaczeniami i zwiększa wiarygodność samych produktów z perspektywy konsumentów. System oznaczeń geograficznych ma na celu umożliwienie konsumentom podejmowania bardziej świadomych decyzji zakupowych i – poprzez etykietowanie i reklamowanie – wsparcie ich w zakresie poprawnego identyfikowania ich produktów na rynku.

- (20) Jednolity i kompletny system oznaczeń geograficznych powinien znacząco przyczynić się do zwiększenia wiedzy, rozpoznawalności i zrozumienia wśród konsumentów, zarówno w Unii, jak i w państwach trzecich, w odniesieniu do symboli, oznaczeń i skrótów świadczących o przynależności do unijnych systemów jakości oraz powiązanej wartości dodanej. System ten, na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1144/2014, mógłby wzmocnić i ułatwić promocję produktów objętych oznaczeniami geograficznymi⁽⁸⁾.
- (21) Jako rodzaj prawa własności intelektualnej oznaczenia geograficzne pomagają podmiotom gospodarczym i przedsiębiorstwom w waloryzacji ich wartości niematerialnych i prawnych. Aby nie dopuścić do stworzenia nieuczciwych warunków konkurencji oraz aby wspierać rynek wewnętrzny, każdy producent, w tym producent z państwa trzeciego, powinien mieć możliwość korzystania z zarejestrowanej nazwy i wprowadzania do obrotu produktów noszących oznaczenia geograficzne w całej Unii i w handlu elektronicznym, pod warunkiem że dany produkt spełnia wymogi stosownej specyfikacji, a producent ten został objęty systemem kontroli. W świetle doświadczeń zebranych podczas wdrażania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 i (UE) 2019/787 oraz rozporządzenia (UE) nr 1151/2012⁽⁹⁾, istnieje potrzeba, aby rozwiązać określone kwestie prawne, objaśnić i uprościć niektóre przepisy oraz usprawnić procedury.
- (22) Do celów regulacji oznaczeń geograficznych produktów rolnych i środków spożywczych należy zdefiniować dane produkty rolne i środki spożywcze w taki sposób, aby uwzględnić międzynarodowe ramy regulacyjne, a mianowicie porozumienie Światowej Organizacji Handlu (WTO) w sprawie rolnictwa, przy jednoczesnym uwzględnieniu zakresu produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Dlatego należy odnieść się do Nomenklatury scalonej ustanowionej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87⁽¹⁰⁾. Produkty rolne i środki spożywcze powinny zatem obejmować produkty objęte zakresem rozdziałów 1–23 Nomenklatury scalonej, w tym produkty wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
- (23) Unijna polityka jakości powinna przyczynić się do umożliwienia przejścia na zrównoważony system żywnościowy i odpowiadać na społeczne zapotrzebowanie na metody produkcji, które byłyby zrównoważone, przyjazne dla środowiska i klimatu, zapewniające dobrostan zwierząt, zasobooszczędne oraz społecznie i etycznie odpowiedzialne. Producentów produktów noszących oznaczenia geograficzne należy zachęcać do przestrzegania praktyk z zakresu zrównoważonego rozwoju obejmujących cele środowiskowe, społeczne i gospodarcze, które wykraczają poza obowiązkowe normy. Takie praktyki należy określać w specyfikacji produktu lub w ramach odrębnej inicjatywy. Praktyki w zakresie zrównoważonego rozwoju zawarte w specyfikacji produktu powinny odnosić się do co najmniej jednego z trzech głównych rodzajów zrównoważonego rozwoju, tj. środowiskowego, społecznego i gospodarczego.
- (24) Praktyki z zakresu zrównoważonego rozwoju powinny przyczynić się do osiągnięcia jednego lub większej liczby celów środowiskowych, społecznych lub gospodarczych. Takie cele środowiskowe powinny obejmować łagodzenie zmiany klimatu i przystosowanie się do niej, ochronę i zrównoważone użytkowanie gleb, krajobrazów, wody i zasobów naturalnych, zachowanie różnorodności biologicznej oraz ochronę rzadkich nasion, lokalnych ras zwierząt i odmian roślin, promowanie krótkich łańcuchów dostaw oraz zarządzanie dobrostanem zwierząt i wspieranie ich dobrostanu. Cele społeczne powinny obejmować poprawę warunków pracy i zatrudnienia, rokowań zbiorowych, ochrony socjalnej i norm bezpieczeństwa, przyciąganie i wspieranie zarówno młodych, jak i nowych producentów produktów objętych oznaczeniem geograficznym, tak aby ułatwić wymianę pokoleń oraz wspierać

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1144/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych wdrażanych na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 3/2008 (Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 56).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

solidarność i przekazywanie wiedzy z pokolenia na pokolenie. Cele gospodarcze powinny obejmować zapewnienie producentom produktów noszących oznaczenie geograficzne stabilnych i godziwych dochodów oraz silnej pozycji w całym łańcuchu wartości, poprawę wartości ekonomicznej produktów noszących oznaczenie geograficzne i redystrybucji wartości dodanej w całym łańcuchu wartości oraz przyczynianie się do zróżnicowania gospodarki wiejskiej i rozwoju lokalnego, w tym zatrudnienia w rolnictwie, a także do zachowania obszarów wiejskich.

- (25) Aby wyeksponować wysiłki producentów produktów noszących oznaczenia geograficzne w odniesieniu do zrównoważonego rozwoju, grupy producentów lub uznane grupy producentów mogą sporządzać sprawozdania z zakresu zrównoważonego rozwoju, w których informują o praktykach z zakresu zrównoważonego rozwoju stosowanych przy produkcji danego produktu. Sprawozdania te powinny być podawane do wiadomości publicznej przez Komisję.
- (26) Od pewnego czasu Unia stara się uprościć ramy regulacyjne WPR. Procedury zmiany specyfikacji produktów noszących oznaczenie geograficzne zostały już uproszczone i usprawnione w odniesieniu do wina i produktów rolno-spożywczych w ramach przeglądu WPR, w szczególności poprzez rozszerzenie systemu „zmian standardowych”, który wcześniej miał zastosowanie w sektorze wina i napojów spirytusowych, na sektor produktów rolnych. Ogranicza to liczbę etapów zatwierdzania zmian, które nie dotyczą istotnych elementów specyfikacji produktu ani nie mają wpływu na interesy osób trzecich mających siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie pochodzenia danego oznaczenia geograficznego. W celu dodatkowego uproszczenia czasochłonnych procedur dotyczących rejestracji, zmiany i cofnięcia należy ustanowić – jednym instrumentem prawnym – zharmonizowane przepisy proceduralne dotyczące oznaczeń geograficznych w odniesieniu do win, napojów spirytusowych i produktów rolnych, przy jednoczesnym utrzymaniu przepisów szczegółowych dotyczących poszczególnych produktów w odniesieniu do wina przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013, w odniesieniu do napojów spirytusowych przewidzianych w rozporządzeniu (UE) 2019/787 oraz w odniesieniu do produktów rolnych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Procedury rejestracji, unijne zmiany specyfikacji produktu i cofnięcia rejestracji odnoszące się do oznaczeń geograficznych pochodzących z Unii, w tym procedury sprzeciwu, powinny być prowadzone przez państwa członkowskie i Komisję. Państwa członkowskie i Komisja powinny odpowiadać za odrębne etapy poszczególnych procedur. Jednak w odniesieniu do zatwierdzania zmian standardowych państwa członkowskie powinny być wyłącznie odpowiedzialne za zarządzanie procedurą i przyjmowanie ostatecznej decyzji. Państwa członkowskie powinny być odpowiedzialne za pierwszy etap procedury, który polega na otrzymaniu wniosku od grupy producentów, jego ocenie, w tym przeprowadzeniu krajowej procedury sprzeciwu, oraz, po uzyskaniu wyników oceny, złożeniu wniosku do Komisji. Komisja powinna odpowiadać za rozpatrzenie wniosku na drugim etapie procedury, w tym za przeprowadzenie ogólnoswiatowej procedury sprzeciwu, oraz za podejmowanie decyzji w sprawie przyznania ochrony w postaci oznaczenia geograficznego. Należy określić terminy składania sprzeciwu, aby zapewnić pełne wykonanie prawa sprzeciwu bez opóźniania procesu rejestracji. W trakcie konsultacji z wnioskodawcą podmiot wnoszący sprzeciw powinien mieć możliwość dodania dalszych szczegółów do podstaw określonych w sprzeciwie. Oznaczenia geograficzne powinny być rejestrowane wyłącznie na szczeblu unijnym. Niemniej ze skutkiem od dnia przedłożenia Komisji wniosku o rejestrację na szczeblu unijnym państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyznawania na szczeblu krajowym tymczasowej ochrony, która nie będzie miała wpływu na rynek wewnętrzny ani na handel międzynarodowy. Ochrona przysługująca na mocy niniejszego rozporządzenia od momentu dokonania rejestracji powinna być dostępna na zasadach równości w odniesieniu do oznaczeń geograficznych państw trzecich, które spełniają stosowne kryteria oraz zostały objęte ochroną w danym kraju pochodzenia. Komisja powinna przeprowadzać odpowiednie procedury w odniesieniu do oznaczeń geograficznych produktów pochodzących z państw trzecich.
- (27) Aby umożliwić państwom członkowskim, państwom trzecim i osobom fizycznym lub prawnym mającym siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim zgłaszanie Komisji wszelkich błędów lub dodatkowych informacji związanych z wnioskiem o rejestrację, należy przewidzieć możliwość złożenia zawiadomienia zawierającego uwagi.
- (28) Celem zapewnienia spójnego i skutecznego procesu decyzyjnego w odniesieniu do wniosków o objęcie ochroną i sądowych środków zaskarżenia w tym zakresie, wniesionych w postępowaniu krajowym, Komisja powinna być systematycznie i we właściwym czasie informowana o wszczęciu postępowania przed sądami krajowymi lub innymi organami w sprawie wniosku o rejestrację przekazanego przez państwo członkowskie Komisji oraz o ich ostatecznym rozstrzygnięciu. Z tego samego powodu, gdy państwo członkowskie uważa, że decyzja krajowa stanowiąca podstawę wniosku o objęcie ochroną zostanie prawdopodobnie unieważniona wskutek krajowego postępowania sądowego, powinno poinformować Komisję o takiej ocenie. Jeżeli państwo członkowskie wnosi o zawieszenie rozpatrywania wniosku na szczeblu unijnym, Komisja powinna być zwolniona z obowiązku dochowania określonego w niniejszym rozporządzeniu terminu rozpatrzenia wniosku. Aby ochronić wnioskodawcę przed uciążliwymi działaniami prawnymi oraz zachować prawo wnioskodawcy do ochrony nazwy w rozsądnym

terminie, zwolnienie należy ograniczyć do przypadków, w których wniosek o rejestrację został unieważniony na poziomie krajowym na mocy natychmiast wiążącego, ale nieprawomocnego orzeczenia sądowego, lub w których zdaniem państwa członkowskiego skarga mająca na celu zakwestionowanie ważności wniosku opiera się na uzasadnionych podstawach.

- (29) Aby umożliwić podmiotom gospodarczym, na których interesy wpływa rejestracja nazwy, kontynuowanie korzystania z tej nazwy przez ograniczony okres czasu, nawet gdy użycie tej nazwy stanowiłoby naruszenie systemu ochrony ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu, należy udzielić specjalnych odstępstw na potrzeby korzystania z nazw w formie okresów przejściowych. Należy również dopuścić korzystanie z takich okresów, aby pokonać przejściowe trudności i osiągnąć długoterminowy cel, jakim jest zagwarantowanie przestrzegania specyfikacji produktu przez wszystkich producentów.
- (30) Aby zapewnić przejrzystość i jednolitość we wszystkich państwach członkowskich, konieczne jest ustanowienie i prowadzenie jednego elektronicznego unijnego rejestru oznaczeń geograficznych, zarejestrowanych jako chronione nazwy pochodzenia lub chronione oznaczenia geograficzne. Regularnie aktualizowany rejestr powinien dostarczać konsumentom i podmiotom uczestniczącym w handlu informacjami na temat wszystkich rodzajów oznaczeń geograficznych wpisanych do tego rejestru. Rejestr powinien stanowić publicznie dostępną elektroniczną bazę danych przechowywaną w systemie informatycznym. EUIPO, opierając się na swoich doświadczeniach w zarządzaniu innymi rejestrami praw własności intelektualnej, powinien prowadzić i aktualizować unijny rejestr w odniesieniu do rejestracji, zmian i cofnięć oznaczeń geograficznych.
- (31) Unia negocjuje ze swoimi partnerami handlowymi umowy międzynarodowe, w tym umowy zwiększające ochronę nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych. Aby ułatwiać informowanie opinii publicznej o tym, które nazwy korzystają z ochrony na mocy tych umów międzynarodowych, a w szczególności, aby zapewnić ochronę nazw i kontrolę nad sposobem ich wykorzystania, nazwy te mogą być wpisywane do unijnego rejestru oznaczeń geograficznych. Nazwy te należy wpisywać do rejestru jako chronione oznaczenia geograficzne, chyba że w takich umowach międzynarodowych zostaną one wyraźnie oznaczone jako nazwy pochodzenia.
- (32) Z punktu widzenia optymalnego funkcjonowania rynku wewnętrznego ważne jest, aby producenci i inne zainteresowane podmioty gospodarcze, organy i konsumenci mogli w szybki i łatwy sposób uzyskać dostęp do odpowiednich informacji dotyczących zarejestrowanej chronionej nazwy pochodzenia lub zarejestrowanego chronionego oznaczenia geograficznego. Informacje te powinny obejmować w stosownych przypadkach informacje dotyczące tożsamości uznanej na poziomie krajowym grupy producentów.
- (33) Należy przyznać ochronę nazwom wpisanym do unijnego rejestru oznaczeń geograficznych, tak aby zapewnić uczciwe korzystanie z tych nazw i zapobiec praktykom, które mogłyby wprowadzić konsumentów w błąd. Aby wzmocnić ochronę oznaczeń geograficznych i skuteczniej zwalczać naruszenia, ochrona nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych powinna mieć zastosowanie do wszystkich nazw domen, które są dostępne w Unii, niezależnie od miejsca ustanowienia odpowiednich rejestrów.
- (34) Aby ustalić, czy produkty są porównywalne z produktami noszącymi oznaczenie geograficzne, należy uwzględnić wszystkie istotne czynniki. Czynniki te powinny obejmować ustalenie, czy produkty posiadają wspólne obiektywne właściwości, takie jak metoda produkcji, wygląd zewnętrzny lub wykorzystanie tego samego surowca; w jakich okolicznościach wykorzystuje się te produkty z punktu widzenia odpowiednich odbiorców; czy produkty są często dystrybuowane za pomocą tych samych kanałów oraz czy podlegają one podobnym zasadom wprowadzania do obrotu.
- (35) W oparciu o utrwalone orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej przywołanie oznaczenia geograficznego może mieć miejsce w szczególności wtedy, gdy w odczuciu przeciętnego konsumenta europejskiego, który jest właściwie poinformowany, dostatecznie uważny i rozsądny, występuje związek z produktem objętym zarejestrowanym oznaczeniem geograficznym, w tym z odniesieniem do terminu, znaku lub innego środka etykietowania lub pakowania.
- (36) W świetle praktyk handlowych oraz orzecznictwa unijnego wymagana jest jasność w kwestii korzystania z oznaczenia geograficznego w nazwie handlowej produktu przetworzonego, którego składnikiem jest produkt noszący oznaczenie geograficzne. Należy zapewnić, aby stosowanie było zgodne z uczciwymi praktykami handlowymi i nie prowadziło do osłabiania lub umniejszania renomy produktu noszącego to oznaczenie geograficzne ani nie działało na szkodę tej renomy. W tym celu należy dodać warunki dotyczące właściwości przypisywanych za pośrednictwem oznaczenia geograficznego w odniesieniu do składnika przetworzonej żywności.

Ponadto producenci żywności opakowanej powinni powiadomić uznaną grupę producentów, jeżeli taka grupa istnieje, przed rozpoczęciem stosowania oznaczenia geograficznego w nazwie żywności opakowanej. Takie podejście jest zgodne z celami zwiększenia ochrony oznaczeń geograficznych i wzmocnienia roli uznanych grup producentów. Aby osiągnąć te cele, państwa członkowskie powinny mieć możliwość utrzymania lub wprowadzenia dodatkowych krajowych przepisów proceduralnych mających zastosowanie do sytuacji wewnętrznych, w których producent żywności opakowanej i uznana grupa producentów mają siedzibę na terytorium tego państwa członkowskiego, zgodnie z Traktatami i orzecznictwem oraz bez ograniczania swobodnego przepływu towarów i swobody przedsiębiorczości. Ponadto, z poszanowaniem zasady swobody zawierania umów, uznana grupa producentów i producent żywności opakowanej mogą zawrzeć między sobą porozumienie w sprawie konkretnych elementów technicznych i wizualnych prezentacji oznaczenia geograficznego składnika w nazwie żywności opakowanej.

- (37) Przepisy dotyczące ciągłości korzystania z terminów rodzajowych należy uściślić, tak aby terminy rodzajowe podobne do nazwy lub określenia, których dotyczy ochrona, albo stanowiące ich część, zachowały swój status terminu rodzajowego.
- (38) Należy doprecyzować zakres ochrony przyznawanej na mocy niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do ograniczeń w zakresie rejestracji nowych znaków towarowych ustanowionych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436⁽¹¹⁾ i w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001⁽¹²⁾, w przypadku których zachodzi konflikt z rejestracją oznaczeń geograficznych. Takie doprecyzowanie jest także niezbędne w odniesieniu do właścicieli wcześniej nabytych praw własności intelektualnej, w szczególności tych, które dotyczą znaków towarowych i nazw homonimicznych zarejestrowanych jako oznaczenia geograficzne.
- (39) Związek między znakami towarowymi a oznaczeniami geograficznymi należy wyjaśnić w odniesieniu do kryteriów dotyczących odrzucania zgłoszeń znaków towarowych, unieważniania znaków towarowych oraz współistnienia znaków towarowych i oznaczeń geograficznych.
- (40) Oznaczenia geograficzne mogą być również rejestrowane jako znaki towarowe w przypadkach, gdy nie narusza to postanowień niniejszego rozporządzenia. W tym celu niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na przepisy krajowe dotyczące wyceny księgowej tych znaków towarowych i ich włączania do bilansu rocznego producentów i grup producentów.
- (41) Grupy producentów odgrywają kluczową rolę w procesie składania wniosku o rejestrację oznaczeń geograficznych, a także w zarządzaniu ich oznaczeniami geograficznymi. Podczas przygotowywania swoich wniosków grupy producentów mogą korzystać z pomocy zainteresowanych stron, takich jak władze regionalne i lokalne. Grupy producentów powinny dysponować środkami umożliwiającymi lepszą identyfikację oraz lepsze spieniężanie szczególnych właściwości ich produktów. Należy zatem wyraźnie określić rolę grup producentów.
- (42) Ponieważ producenci produktów objętych oznaczeniami geograficznymi to głównie małe lub średnie przedsiębiorstwa, mierzą się oni z konkurencją ze strony innych podmiotów gospodarczych w całym łańcuchu dostaw żywności, co może prowadzić do nieuczciwej konkurencji między lokalnymi producentami a producentami prowadzącymi działalność na szerszą skalę. W tym kontekście w interesie wszystkich zainteresowanych producentów niezbędne jest umożliwienie jednej grupie producentów prowadzenia konkretnych działań w imieniu producentów. W tym celu należy ustanowić kategorię uznanej grupy producentów. Oprócz przepisów ogólnych dotyczących grup producentów, które to przepisy powinny mieć także zastosowanie odpowiednio do uznanych grup producentów, należy określić kryteria kwalifikowania się jako uznana grupa producentów oraz powiązane konkretne dodatkowe prawa, w szczególności w celu zapewnienia uznanym grupom producentów odpowiednich narzędzi do skutecznego wykonywania przysługujących im praw własności intelektualnej w przypadku nieuczciwych i obniżających wartość praktyk. W związku z tym uznane grupy producentów powinny mieć możliwość reprezentowania wszystkich producentów danych produktów objętych oznaczeniami geograficznymi i działania w ich imieniu. Powinno się także powierzyć im wykonywanie pewnych określonych zadań wymienionych w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności ze względu na fakt, że skutek lub skala tych zadań dotyczy wszystkich tych producentów. W tym celu podział między szczeblem krajowym, regionalnym i lokalnym jest rozumiany zgodnie ze strukturą konstytucyjną i prawem krajowym państw członkowskich. Przepisy dotyczące uznanych grup producentów są inspirowane działającymi od wielu lat systemami w szeregu państw członkowskich.

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 z dnia 16 grudnia 2015 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 336 z 23.12.2015, s. 1).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. L 154 z 16.6.2017, s. 1).

Te istniejące systemy pokazują, że uznana grupa producentów w znaczący sposób przyczynia się do wzmocnienia zbiorowego zarządzania oznaczeniami geograficznymi i ich zbiorowej ochrony, które należy utrzymać. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno zapewnić niezbędne narzędzia regulacyjne państwom członkowskim pragnącym w dowolnym momencie ustanowić takie systemy.

- (43) Należy również uznać pojedynczą grupę producentów – za zgodą zainteresowanych państw członkowskich – w przypadku oznaczeń geograficznych, których obszar geograficzny rozciąga się na więcej niż jedno państwo członkowskie. W świetle Protokołu w sprawie Irlandii i Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej⁽¹³⁾ to samo powinno mieć zastosowanie w przypadku terytorium Irlandii Północnej.
- (44) Biorąc pod uwagę cenny i stały wkład stowarzyszeń grup producentów w promowanie i popularyzację systemu oznaczeń geograficznych, należy określić rolę i funkcje takich stowarzyszeń.
- (45) Aby poprawić egzekwowanie oznaczeń geograficznych na rynku, należy wyjaśnić związek między nazwami domen internetowych a ochroną oznaczeń geograficznych, a ściślej mówiąc zakres stosowania działań naprawczych, uznawanie oznaczeń geograficznych w ramach rozstrzygania sporów oraz uczciwe korzystanie z nazw domen. Alternatywne systemy rozstrzygania sporów w rejestrach nazw krajowych domen najwyższego poziomu w całej Unii powinny uznawać prawo do powoływania się na oznaczenia geograficzne podczas takich sporów.
- (46) Aby nie dopuścić do stworzenia nieuczciwych warunków konkurencji, każdy podmiot gospodarczy, w tym podmiot gospodarczy z państwa trzeciego, powinien mieć możliwość korzystania z zarejestrowanego oznaczenia geograficznego, pod warunkiem że dany produkt spełnia warunki odpowiedniej specyfikacji produktu. System ustanowiony przez państwa członkowskie powinien również gwarantować podmiotom gospodarczym przestrzegającym przepisów prawo do podlegania kontroli zgodności ze specyfikacją produktu.
- (47) Symbole, oznaczenia i skróty oznaczające zarejestrowane oznaczenie geograficzne oraz związane z nimi prawa należące do kompetencji Unii powinny być chronione zarówno w Unii, jak i w państwach trzecich, aby zagwarantować, że stosowane są w odniesieniu do autentycznych produktów, a konsumenci nie są wprowadzani w błąd co do właściwości tych produktów.
- (48) Etykietowanie napojów spirytusowych i produktów rolnych powinno podlegać ogólnym przepisom ustanowionym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011⁽¹⁴⁾, a w szczególności przepisom służącym zapobieganiu etykietowania mogącego dezorientować konsumentów lub wprowadzać ich w błąd.
- (49) Należy wprowadzić obowiązek stosowania unijnych symboli na opakowaniu (na etykietach i w materiałach reklamowych) produktów rolnych noszących oznaczenie geograficzne, tak aby przybliżyć konsumentom tę kategorię produktów i związane z nimi gwarancje oraz umożliwić zwiększenie rozpoznawalności tych produktów na rynku, ułatwiając w ten sposób kontrole. Zważywszy na ich szczególny charakter, należy zachować przepisy szczególnie dotyczące etykietowania napojów spirytusowych. Korzystanie z unijnych symboli lub oznaczeń powinno pozostać dobrowolne w przypadku oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia z państw trzecich w odniesieniu do produktów rolnych. W rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 należy utrzymać przepisy dotyczące etykietowania chronionych nazw pochodzenia (ChNP) i chronionych oznaczeń geograficznych (ChOG) w sektorze wina, wyjaśniając jednocześnie, że na etykiecie można również dodać skróty „ChNP” i „ChOG”.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 384 I z 12.11.2019, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

- (50) W celu zapewnienia widoczności producentom produktów noszących oznaczenia geograficzne należy wprowadzić obowiązek umieszczania na etykiecie nazwy producenta lub, w przypadku produktów rolnych, nazwy podmiotu gospodarczego.
- (51) Wartość dodana oznaczeń geograficznych opiera się na zaufaniu konsumentów. System oznaczeń geograficznych w znacznym stopniu polega na samokontroli, staranności i indywidualnej odpowiedzialności producentów, podczas gdy rolą właściwych organów i państw członkowskich jest podjęcie niezbędnych działań w celu przeciwdziałania lub położenia kresu stosowaniu nazw produktów naruszających przepisy dotyczące oznaczeń geograficznych. Rolą Komisji jest kontrola państw członkowskich w oparciu o analizę ryzyka. Oznaczenia geograficzne należy objąć systemem kontroli urzędowych zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625⁽¹⁵⁾, który powinien obejmować system kontroli prowadzonych na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji. Każdy podmiot gospodarczy należy objąć systemem sprawdzania zgodności ze specyfikacją produktu. Biorąc pod uwagę, że wino podlega szczególnym kontrolom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013, niniejsze rozporządzenie powinno ustanawiać kontrole dotyczące wyłącznie napojów spirytusowych i produktów rolnych.
- (52) Aby właściwe organy wyznaczone do prowadzenia kontroli zgodności ze specyfikacją produktu dawały gwarancję bezstronności i skuteczności, powinny one spełniać szereg kryteriów operacyjnych. Należy przewidzieć przepisy umożliwiające przekazywanie jednostkom upoważnionym i jednostkom certyfikującym produkty oraz osobom fizycznym określonych zadań związanych z kontrolami urzędowymi w celu ułatwienia organom kontrolnym ich działań oraz zwiększenia skuteczności systemu. Należy podać do wiadomości publicznej informacje dotyczące właściwych organów, jednostek upoważnionych i jednostek certyfikujących produkty oraz osób fizycznych celem zapewnienia przejrzystości oraz umożliwienia zainteresowanym stronom skontaktowania się z nimi.
- (53) W zakresie akredytacji jednostek upoważnionych i jednostek certyfikujących produkty należy wykorzystać normy europejskie opracowane przez Europejski Komitet Normalizacyjny oraz normy międzynarodowe opracowane przez Międzynarodową Organizację Normalizacyjną, a jednostki te powinny stosować wspomniane normy w swoich działaniach. Akredytacja tych organów powinna być dokonywana zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008⁽¹⁶⁾.
- (54) Egzekwowanie oznaczeń geograficznych na rynku, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/625, jest istotne dla przeciwdziałania oszukańczym i wprowadzającym w błąd praktykom i umożliwienia skutecznej walki w podrobieniu produktów; w ten sposób gwarantuje, że producenci uzyskują odpowiednie wynagrodzenie za wartość dodaną związaną z ich produktami noszącymi oznaczenia geograficzne oraz że osoby nielegalnie korzystające z takich oznaczeń geograficznych nie mogą sprzedawać swoich produktów. Kontrole na rynku należy prowadzić w oparciu o ocenę ryzyka lub o zgłoszenia podmiotów gospodarczych lub właściwych organów, aby zapewnić zgodność ze specyfikacją produktu lub z jednolitym dokumentem lub jego odpowiednikiem, takim jak streszczenie specyfikacji produktu. Aby przeciwdziałać lub położyć kres stosowaniu nazw produktów lub usług, które nie zapewniają poszanowania chronionych oznaczeń geograficznych lub je naruszają, należy podejmować odpowiednie skuteczne i proporcjonalne kroki administracyjne i prawne.
- (55) Ponadto, biorąc pod uwagę coraz częstsze korzystanie z internetowych usług pośrednich, na szczególną uwagę zasługuje egzekwowanie ochrony oznaczeń geograficznych przed ich stosowaniem w nazwach domen, które naruszają tę ochronę. Konieczne jest wyposażenie właściwych organów krajowych w narzędzia umożliwiające właściwe reagowanie na określone na mocy niniejszego rozporządzenia naruszenie ochrony oznaczenia geograficznego za pośrednictwem zarejestrowanej nazwy domeny. W związku z tym podczas wykonywania swoich zadań związanych z kontrolami urzędowymi organy te powinny mieć możliwość podejmowania odpowiednich kroków w celu uniemożliwienia dostępu z terytorium zainteresowanego państwa członkowskiego do nazw domen zarejestrowanych z naruszeniem ochrony oznaczeń geograficznych, z uwzględnieniem zasady

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

proporcjonalności oraz praw i interesów zainteresowanych stron. Takie kroki powinny być zgodne z innymi odpowiednimi przepisami prawa Unii, takimi jak rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065⁽¹⁷⁾.

- (56) Usługi pośrednie, w szczególności platformy internetowe, zaczęły być coraz powszechniej wykorzystywane do sprzedaży produktów, w tym noszących oznaczenia geograficzne, a w niektórych przypadkach mogą one stanowić przestrzeń o istotnym znaczeniu dla przeciwdziałania oszustwom. Informacje związane z reklamą, promocją i sprzedażą towarów, które naruszają ochronę oznaczeń geograficznych, należy uznać za treści nielegalne na podstawie rozporządzenia (UE) 2022/2065. W tym względzie niniejsze rozporządzenie przewiduje identyfikację takich nielegalnych treści oraz ewentualne środki, które mają podjąć organy krajowe.
- (57) Zważywszy, że produkt objęty oznaczeniem geograficznym wyprodukowany w jednym państwie członkowskim może być sprzedawany w innym państwie członkowskim, należy zagwarantować pomoc administracyjną między państwami członkowskimi celem umożliwienia skutecznych kontroli, a także uregulować praktyczny zakres tej pomocy administracyjnej.
- (58) Dla optymalnego funkcjonowania rynku wewnętrznego ważne jest, aby producenci mogli szybko i łatwo wykazać w kilku kontekstach, że są upoważnieni do stosowania chronionej nazwy, np. podczas kontroli przeprowadzanych przez służby celne lub inspekcje rynku, lub na żądanie podmiotów prowadzących działalność handlową. W tym celu podmiotowi gospodarczemu należy udostępnić poświadczenie zgodności ze specyfikacją produktu.
- (59) W świetle obowiązującej praktyki należy utrzymać dwa odrębne instrumenty określające związek między produktem a obszarem geograficznym jego pochodzenia, mianowicie nazwę pochodzenia i oznaczenie geograficzne. Należy doprecyzować przepisy i definicje dotyczące odmian roślin i ras zwierząt, aby umożliwić lepsze zrozumienie ich powiązania z oznaczeniami geograficznymi na wypadek konfliktu. Przepisy dotyczące pochodzenia paszy i surowców powinny pozostać niezmienione.
- (60) W przypadku chronionych nazw pochodzenia związek między środowiskiem geograficznym a określoną jakością lub cechą charakterystyczną produktu, które co do zasady lub wyłącznie wynikają z tego środowiska, składa się zasadniczo z kilku elementów. Tymczasowe zmiany zawieszające na ograniczony okres wymóg pozyskiwania minimalnego progu 50 % paszy z danego obszaru geograficznego powinny zostać przyjęte tylko wtedy, gdy nie wpływają one na cały związek z danym obszarem geograficznym, ponieważ powodowałyby to nieważność i umożliwiłyby wprowadzanie do obrotu pod chronioną nazwą produktów całkowicie pozbawionych szczególnej jakości lub cech charakterystycznych związanych z obszarem geograficznym.
- (61) Produkt noszący oznaczenie geograficzne powinien spełniać pewne warunki przewidziane w specyfikacji produktu. Aby tego rodzaju informacje były łatwe do zrozumienia również dla zainteresowanych stron, specyfikację produktu należy streścić w jednolitym dokumencie.
- (62) Szczególnym celem systemu gwarantowanych tradycyjnych specjalności jest wspieranie producentów produktów tradycyjnych w informowaniu konsumentów o cechach stanowiących wartość dodaną ich produktów. Aby nie dopuścić do stworzenia nieuczciwych warunków konkurencji, każdy producent, w tym producent z państwa trzeciego, powinien mieć możliwość korzystania z zarejestrowanej nazwy gwarantowanej tradycyjnej specjalności, pod warunkiem że dany produkt spełnia wymogi stosownej specyfikacji, a producent ten został objęty systemem kontroli.
- (63) Wobec braku ogólnego międzynarodowego obowiązku uznawania systemów gwarantowanych tradycyjnych specjalności, które mogą istnieć w państwach trzecich, oraz ponieważ niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie wyłącznie w Unii, tradycyjne praktyki dotyczące sposobu produkcji, przetwarzania lub składu oraz tradycyjne zastosowania surowców lub składników produktu oznaczonego nazwą kwalifikującą się do rejestracji jako gwarantowana tradycyjna specjalność należy rozumieć jako odnoszące się do takich praktyk lub zastosowań w Unii. Powinno to mieć również zastosowanie do wniosków pochodzących z państw trzecich.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1).

- (64) W swoim obecnym kształcie system gwarantowanych tradycyjnych specjalności nie wykorzystuje swojego potencjału, ponieważ zarejestrowano jedynie kilka nazw. Należy zatem poprawić, wyjaśnić i uściślić obowiązujące przepisy, tak aby sam system stał się bardziej zrozumiały, funkcjonalny i atrakcyjny dla potencjalnych wnioskodawców. Aby zapewnić, że rejestrowane będą nazwy prawdziwych produktów tradycyjnych, należy dostosować kryteria i warunki rejestracji nazw, w szczególności poprzez usunięcie warunku, zgodnie z którym gwarantowane tradycyjne specjalności muszą mieć specyficzny charakter.
- (65) Aby zapewnić zgodność gwarantowanych tradycyjnych specjalności ze specyfikacją oraz ich jednorodny charakter, grupy producentów powinny same określać cechy produktu w specyfikacji. Producenci z państw trzecich powinni mieć możliwość zarejestrowania nazwy jako gwarantowanej tradycyjnej specjalności.
- (66) Celem zapewnienia przejrzystości należy wpisywać gwarantowane tradycyjne specjalności do unijnego rejestru gwarantowanych tradycyjnych specjalności.
- (67) W przypadku gwarantowanej tradycyjnej specjalności produkowanej na terytorium Unii, na etykiecie powinien widnieć unijny symbol pozwalający na jednoznaczne skojarzenie z oznaczeniem „gwarantowana tradycyjna specjalność”. Stosowanie nazw, unijnego symbolu oraz oznaczenia powinno zostać odpowiednio uregulowane, aby zapewnić spójne podejście na całym rynku wewnętrznym.
- (68) Gwarantowane tradycyjne specjalności powinny być objęte skuteczną ochroną na rynku, tak aby ich producenci uzyskiwali odpowiednie wynagrodzenie za wartość dodaną związaną z ich produktami oraz aby osoby nielegalnie korzystające z oznaczeń gwarantowanych tradycyjnych specjalności nie mogły sprzedawać swoich produktów.
- (69) Aby uniknąć wprowadzania konsumentów w błąd, zarejestrowane gwarantowane tradycyjne specjalności powinny być chronione przed wszelkiego rodzaju niewłaściwym stosowaniem lub imitacją, w tym w odniesieniu do produktów wykorzystywanych jako składniki, oraz przed wszelkimi innymi praktykami, które mogłyby wprowadzać konsumentów w błąd. W tym samym celu należy ustanowić przepisy dotyczące konkretnych sposobów wykorzystania gwarantowanych tradycyjnych specjalności, w szczególności jeśli chodzi o stosowanie terminów mających charakter rodzajowy w Unii, etykietowanie zawierające lub obejmujące nazwę odmiany rośliny lub rasy zwierzęcia oraz znaki towarowe.
- (70) Procedury rejestracji, zmiany specyfikacji produktu i cofnięcia rejestracji odnoszące się do gwarantowanych tradycyjnych specjalności pochodzących z Unii, w tym procedury sprzeciwu, powinny być prowadzone przez państwa członkowskie i Komisję. Państwa członkowskie i Komisja powinny odpowiadać za odrębne etapy poszczególnych procedur. Państwa członkowskie powinny być odpowiedzialne za pierwszy etap procedury, który polega na otrzymaniu wniosku od grupy producentów, jego ocenie, w tym przeprowadzeniu krajowej procedury sprzeciwu, oraz, po uzyskaniu wyników oceny, złożeniu wniosku o rejestrację na etapie unijnym do Komisji. Komisja powinna odpowiadać za rozpatrzenie wniosku, w tym za przeprowadzenie ogólnościowej procedury sprzeciwu, oraz za podejmowanie decyzji w sprawie przyznania ochrony w postaci gwarantowanej tradycyjnej specjalności. Ochrona przysługująca na mocy niniejszego rozporządzenia od momentu dokonania rejestracji powinna być dostępna na zasadach równości dla gwarantowanych tradycyjnych specjalności państw trzecich, które spełniają stosowne kryteria oraz zostały objęte ochroną w ich kraju pochodzenia. Komisja powinna również przeprowadzać odpowiednie procedury w odniesieniu do gwarantowanych tradycyjnych specjalności pochodzących z państw trzecich.
- (71) System określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie wprowadzono rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012. Odnosi się on do konkretnych cech horyzontalnych, dotyczących co najmniej jednej kategorii produktów, metody produkcji rolnej lub właściwości procesu przetwarzania, stosowanych w konkretnych dziedzinach. Określenie jakościowe stosowane fakultatywnie „produkt górski” spełniło warunki przewidziane dla określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie i zostało ustanowione wyżej wspomnianym rozporządzeniem. Tym określeniem zapewniono producentom z terenów górskich skuteczny instrument ułatwiający wprowadzenie na rynek ich produktów i zmniejszenie ryzyka dezorientacji konsumenta co do tego, czy produkty dostępne na rynku rzeczywiście pochodzą z terenów górskich. Należy utrzymać możliwość korzystania z określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie przez producentów, ponieważ w państwach członkowskich system ten nie osiągnął jeszcze w pełni potencjału.

- (72) Należy zmienić przepisy dotyczące oznaczeń geograficznych wina określone w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 oraz dotyczące napojów spirytusowych określone w rozporządzeniu (UE) 2019/787 w celu dostosowania ich do wspólnych przepisów dotyczących rejestracji, zmiany, sprzeciwu, cofnięcia, ochrony i egzekwowania oznaczeń geograficznych oraz, w odniesieniu do napojów spirytusowych, dotyczących kontroli określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (73) W przypadku wina konieczne są dodatkowe zmiany w definicji chronionych oznaczeń geograficznych handlowych aspektów w celu dostosowania jej do Porozumienia WTO w sprawie praw własności intelektualnej (TRIPS), które nie definiuje jako wyjątkowego przypadku oznaczenia geograficznego o obszarze geograficznym odpowiadającym całemu terytorium danego kraju. Chociaż nie ma już potrzeby uzasadniania jako wyjątkowego przypadku chronionego oznaczenia geograficznego w sektorze wina obejmującego cały obszar kraju, takie oznaczenie zasługuje jednak na staranne rozpatrzenie w kontekście warunków rejestracji, w szczególności w odniesieniu do bardzo dużych obszarów. Dostosowanie do definicji oznaczenia geograficznego zawartej w TRIPS nie powinno prowadzić do rejestracji wymyślnych lub fikcyjnych nazw w sektorze wina. Nazwę należy uznać za kwalifikującą się do rejestracji, jeżeli, choć nie zawiera żadnego terminu geograficznego, ujawnia ona w sposób dorozumiany miejsce, region lub kraj, z którego pochodzi produkt.
- (74) Należy zmienić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1753⁽¹⁸⁾ dotyczące wdrożenia w Unii Aktu genewskiego Porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych (zwanego „aktem genewskim”), aby zwiększyć rolę uznanej grupy producentów w procedurze rejestracji oznaczeń geograficznych Unii w rejestrze międzynarodowym na mocy aktu genewskiego. Należy również dostosować rozporządzenie (UE) 2019/1753, aby umożliwić rejestrację na podstawie aktu genewskiego nazw pochodzenia z tych siedmiu państw członkowskich, które już są stronami porozumienia lizbońskiego, w odniesieniu do produktów, które nie są objęte zakresem rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, ale wchodzą w zakres niniejszego rozporządzenia.
- (75) W celu uzupełnienia lub zmiany niektórych innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do: określania szczegółowych procedur i terminów dotyczących procedury sprzeciwu; ustanawiania przepisów dotyczących zmian na poziomie Unii w specyfikacji produktu noszącego oznaczenie geograficzne, dla których nie opublikowano jednolitego dokumentu, przepisów dotyczących dopuszczalności wniosków o zmiany na poziomie Unii, przepisów dotyczących związku między zmianami na poziomie Unii a zmianami standardowymi oraz przepisów dotyczących zmian standardowych; ustanawiania dodatkowych przepisów dotyczących używania oznaczeń geograficznych w nazwie produktów przetworzonych w odniesieniu do wykorzystywania porównywalnych składników i kryteriów nadawania produktom przetworzonym podstawowych właściwości; powierzenia EUIPO misji utworzenia systemu informacji i ostrzeżeń o nazwach domen i prowadzenia tego systemu; ustanawiania ograniczeń i odstępstw związanych z ubojem zwierząt lub pochodzeniem surowców; ustanawiania przepisów określających stosowanie nazw odmian roślin lub ras zwierząt; ustanawiania przepisów ograniczających zakres informacji zawartych w specyfikacjach produktu dotyczących oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności; dodatkowego uszczegóławiania kryteriów kwalifikowalności dotyczących gwarantowanych tradycyjnych specjalności; uzupełniania przepisów dotyczących procedury sprzeciwu w odniesieniu do gwarantowanych tradycyjnych specjalności w celu ustanowienia szczegółowych procedur i terminów; uzupełniania przepisów dotyczących procesu składania wniosków o zmianę w odniesieniu do gwarantowanych tradycyjnych specjalności; uzupełniania przepisów dotyczących używania gwarantowanych tradycyjnych specjalności w nazwie produktów przetworzonych w odniesieniu do wykorzystywania porównywalnych składników i kryteriów nadawania produktom przetworzonym podstawowych właściwości; ustanawiania szczegółowych przepisów dotyczących kryteriów dla określenia jakościowych stosowanych fakultatywnie; zastrzegania dodatkowego określenia jakościowego stosowanego fakultatywnie, z określeniem warunków jego stosowania; ustanawiania odstępstw od używania określenia „produkt górski” i ustanawiania metod produkcji i innych kryteriów istotnych dla stosowania tego określenia jakościowego stosowanego fakultatywnie, w szczególności ustanawiania warunków, na jakich dozwolone jest, by surowce lub pasze pochodziły spoza obszarów górskich. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁹⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup ekspertów Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1753 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie działań Unii po jej przystąpieniu do Aktu genewskiego Porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych (Dz. U. L 271 z 24.10.2019, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (76) W wykonywaniu ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu przepisów dotyczących oznaczeń geograficznych, gwarantowanych tradycyjnych specjalności i stosowanych fakultatywnie określeń jakościowych Komisję powinien wspomagać komitet złożony z przedstawicieli państw członkowskich.
- (77) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do następujących kwestii:
- do oznaczeń geograficznych: określania technicznego sposobu przedstawienia klasyfikacji produktów noszących oznaczenie geograficzne zgodnie z Nomenklaturą scaloną oraz dostępu online do tej klasyfikacji; określania formatu i sposobu przedstawiania dokumentów towarzyszących za pośrednictwem internetu oraz przewidywania wyłączenia lub anonimizacji danych osobowych; ustanawiania szczegółowych przepisów dotyczących procedur, formy i przedstawiania wniosków o rejestrację na etapie unijnym, w tym wniosków dotyczących terytorium więcej niż jednego państwa; określania formatu i przedstawiania sprzeciwów oraz przewidywania wyłączenia lub anonimizacji danych osobowych; określania formatu i sposobu przedstawiania zawiadomień zawierających uwagi; przyznawania okresu przejściowego, aby umożliwić korzystanie z zarejestrowanej nazwy wraz z innymi nazwami, które w innym wypadku stałyby w sprzeczności z zarejestrowaną nazwą, oraz przedłużania takiego okresu przejściowego; odrzucania wniosku; decydowania o rejestracji oznaczenia geograficznego w przypadku, gdy nie zostało osiągnięte porozumienie; rejestrowania oznaczeń geograficznych odnoszących się do produktów państw trzecich chronionych w Unii na mocy umów międzynarodowych, w których Unia uczestniczy jako umawiająca się strona; określania treści i sposobu przedstawiania unijnego rejestru oznaczeń geograficznych; określania formatu i sposobu przedstawiania wyciągów z unijnego rejestru oznaczeń geograficznych za pośrednictwem internetu oraz przewidywania wyłączenia lub anonimizacji danych osobowych; ustanawiania szczegółowych przepisów dotyczących procedur, formy i przedstawiania wniosków o zmianę na poziomie Unii oraz procedur, formy i zgłaszania Komisji zmiany standardowej; cofania rejestracji oznaczenia geograficznego; ustanawiania szczegółowych przepisów dotyczących procedur i form cofania rejestracji oraz przedstawiania wniosków o cofnięcie rejestracji; usunięcia z rejestru unijnego wszelkich oznaczeń geograficznych zarejestrowanych z naruszeniem przepisów dotyczących homonimicznych nazw; określania parametrów technicznych symboli oraz przepisów technicznych dotyczących ich stosowania oraz stosowania oznaczenia oraz skrótu na produktach wprowadzanych do obrotu jako zarejestrowane oznaczenia geograficzne, włącznie z określeniem wersji językowych; określania informacji, które państwa trzecie mają przekazywać Komisji; określania uzgodnień co do monitorowania weryfikacji działania objętego specyfikacją produktu; ustanawiania szczegółowych przepisów dotyczących charakteru i rodzaju wymienianych informacji oraz metod wymiany informacji w ramach wzajemnej pomocy do celów kontroli i egzekwowania; ustanawiania szczegółowych przepisów dotyczących formy i treści poświadczenia zgodności i wyciągu, form, w jakich poświadczenia i wykazy są udostępniane przez podmioty gospodarcze i handlowców do celów kontroli lub w ramach prowadzenia działalności, oraz warunków, na jakich podobne poświadczenia są wymagane i ich formy, w odniesieniu do produktów pochodzących z państw trzecich; ustanawiania przepisów dotyczących formy specyfikacji produktu dotyczącej produktów rolnych objętych oznaczeniem geograficznym; określania formatu i sposobu przedstawiania jednolitego dokumentu dotyczącego oznaczeń geograficznych produktów rolnych za pośrednictwem internetu oraz przewidywania wyłączenia lub anonimizacji danych osobowych,
  - do gwarantowanych tradycyjnych specjalności: ustanawiania przepisów dotyczących formy specyfikacji produktu; określania treści i sposobu przedstawiania unijnego rejestru gwarantowanych tradycyjnych specjalności; określania parametrów technicznych unijnych symboli oraz przepisów technicznych dotyczących ich stosowania i stosowania oznaczenia oraz skrótu na produktach wprowadzanych do obrotu jako gwarantowana tradycyjna specjalność, w tym wersji językowych; ustanawiania wymogów proceduralnych dotyczących ochrony gwarantowanych tradycyjnych specjalności; ustanawiania szczegółowych przepisów dotyczących procedur, formy i przedstawiania wniosków o rejestrację, w tym wniosków dotyczących terytorium więcej niż jednego kraju, i wniosków o zmiany w specyfikacji produktu oraz wniosków o cofnięcie rejestracji; określania formatu i sposobu przedstawiania sprzeciwów i przewidywania wyłączenia lub anonimizacji danych osobowych; przyznawania okresów przejściowych w stosowaniu gwarantowanych tradycyjnych specjalności; odrzucania wniosku o rejestrację; decydowania o rejestracji gwarantowanej tradycyjnej specjalności w przypadku, gdy nie zostało osiągnięte porozumienie; cofania rejestracji gwarantowanej tradycyjnej specjalności; określania sposobu informowania Komisji przez państwa trzecie o właściwych organach i jednostkach certyfikujących produkty odpowiedzialnych za kontrole; ustanawiania szczegółowych przepisów określania dotyczących charakteru i rodzaju informacji, które mają być wymieniane między państwami członkowskimi, oraz metod wymiany tych informacji do celów kontroli i egzekwowania; oraz ustanawiania szczegółowych przepisów dotyczących formy i treści poświadczenia zgodności i wyciągu, oraz warunków, na jakich muszą być udostępnione, i ich form, przez podmioty gospodarcze lub handlowców do celów kontroli lub w ramach prowadzenia działalności, w tym w przypadku produktów pochodzących z państw trzecich,

- do określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie: określania szczegółów technicznych niezbędnych do powiadamiania o określeniach jakościowych stosowanych fakultatywnie; oraz ustanawiania przepisów dotyczących form, procedur lub innych niezbędnych szczegółów technicznych dotyczących stosowania określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie,
- do nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych w sektorze wina na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 – formy specyfikacji produktu, definiowania formatu i sposobu przedstawiania dokumentów towarzyszących za pośrednictwem internetu oraz wyłączenia lub anonimizacji danych osobowych; informowania Komisji przez państwa członkowskie, przepisów obowiązujących organ odpowiedzialny za weryfikację zgodności ze specyfikacjami produktów dotyczących chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, w tym w przypadku gdy obszar geograficzny znajduje się w państwie trzecim, oraz przeprowadzania kontroli w celu skontrolowania zgodności ze specyfikacją produktu, które mają być przeprowadzane przez państwa członkowskie, w tym badań,
- do określeń tradycyjnych w sektorze wina na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 – informowania Komisji przez państwa członkowskie, przepisów obowiązujących organ odpowiedzialny za weryfikację zgodności z definicją określeń tradycyjnych oraz, w stosownych przypadkach, warunków stosowania określeń tradycyjnych, działań, jakie mają zostać podjęte przez państwa członkowskie w celu zapobiegania niezgodnemu z prawem stosowaniu chronionych określeń tradycyjnych oraz przeprowadzenia kontroli w celu skontrolowania zgodności, które mają być przeprowadzane przez państwa członkowskie; stwierdzenia nieważności i usunięcia z rejestru chronionych określeń tradycyjnych wszelkich określeń tradycyjnych zarejestrowanych z naruszeniem niniejszego rozporządzenia,
- do napojów spirytusowych na mocy rozporządzenia (UE) 2019/787 – formy specyfikacji produktu, definiowania formatu i sposobu przedstawiania dokumentów towarzyszących za pośrednictwem internetu oraz wyłączenia lub anonimizacji danych osobowych,
- do stosowania aktu geneńskiego w Unii na mocy rozporządzenia (UE) 2019/1753 – upoważnienia państwa członkowskiego będącego stroną porozumienia lizbońskiego, które chce zarejestrować swoje nazwy pochodzenia na podstawie aktu geneńskiego, do wprowadzenia niezbędnych zmian i powiadomienia o tym Biura Międzynarodowego Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (zwanego dalej „Biurem Międzynarodowym”).

Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽²⁰⁾.

- (78) Należy powierzyć Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów wykonawczych bez stosowania rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w odniesieniu do: rejestrowania nazwy, jeżeli nie ma żadnego dopuszczalnego sprzeciwu lub w przypadku dopuszczalnego sprzeciwu, jeżeli osiągnięto porozumienie w sprawie oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności, oraz, w stosownych przypadkach, zmiany opublikowanych informacji, o ile nie są to istotne zmiany; sporządzania i prowadzenia publicznie dostępnego elektronicznego rejestru oznaczeń geograficznych i elektronicznego rejestru gwarantowanych tradycyjnych specjalności; przyznawania okresu przejściowego w stosowaniu oznaczeń geograficznych po wniesieniu sprzeciwu w ramach procedury krajowej; oraz określania środków, przy pomocy których podaje się do wiadomości publicznej nazwy i adresy właściwych organów i jednostek upoważnionych w odniesieniu do gwarantowanych tradycyjnych specjalności.
- (79) Należy w związku z tym odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, (UE) 2019/787 i (UE) 2019/1753 oraz uchylić rozporządzenie (UE) nr 1151/2012.
- (80) Chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne i gwarantowane tradycyjne specjalności już zarejestrowane na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, chronione nazwy pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne już zarejestrowane na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz oznaczenia geograficzne już zarejestrowane na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/787 powinny nadal podlegać ochronie na podstawie niniejszego rozporządzenia i być automatycznie włączone do danego rejestru.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (81) Należy przewidzieć odpowiedni mechanizm zapewniający sprawne zaprzestanie krajowej ochrony oznaczeń geograficznych, które nie wchodzą w zakres stosowania rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, ale wchodzą w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia. Jednocześnie należy ułatwić rejestrację tych oznaczeń geograficznych na mocy niniejszego rozporządzenia poprzez wyłączenie ich z krajowego etapu procedury rejestracji. Konieczne jest również zapewnienie, aby w przypadku, gdy takie oznaczenia geograficzne zostały zarejestrowane na mocy porozumienia lizbońskiego, mogły one zostać zarejestrowane na podstawie aktu genewskiego bez utraty praw pierwszeństwa.
- (82) Należy ustanowić przepisy zapewniające odpowiednie rozwiązania, aby ułatwić płynne przejście od przepisów ustanowionych w rozporządzeniach (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 1308/2013 i (UE) 2019/787 do przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.
- (83) Należy ustanowić przepisy zapewniające płynne przejście od systemu ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012 do systemu ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu, w tym w odniesieniu do aktów delegowanych i wykonawczych. Przepisy te mają na celu zapewnienie pewności prawa, tak aby organy państw członkowskich, producenci i grupy producentów, a także inne zainteresowane osoby lub podmioty były w stanie jednoznacznie ustalić, jakie są ich prawa i obowiązki, i podjąć odpowiednie kroki.
- (84) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie stworzenie jednolitej ochrony oznaczeń geograficznych, a także ustanowienie systemu ochrony gwarantowanych tradycyjnych specjalności i stosowanych fakultatywnie określeń jakościowych, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na zakres i skutki niniejszego rozporządzenia możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (85) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 18 lipca 2022 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące następujących systemów jakości:

- a) chronione nazwy pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne wina i produktów rolnych, w tym środków spożywczych, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c), oraz oznaczenia geograficzne napojów spirytusowych;
- b) gwarantowane tradycyjne specjalności i określenia jakościowe stosowane fakultatywnie, określone odpowiednio w tytule III rozdziały 2 i 3, dla produktów rolnych, w tym środków spożywczych, o których mowa w art. 51.

Do celów tytułów I, II i V, z wyjątkiem tytułu II rozdział 5, określenie „oznaczenia geograficzne” obejmuje chronione nazwy pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne wina, chronione nazwy pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne produktów rolnych, w tym środków spożywczych, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c), oraz oznaczenia geograficzne napojów spirytusowych.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
  - a) „wino” oznacza produkty objęte art. 92 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
  - b) „napój spirytusowy” oznacza napój spirytusowy w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (UE) 2019/787;
  - c) „etykietowanie” oznacza, w odniesieniu do wszystkich produktów objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, etykietowanie zdefiniowane w art. 2 ust. 2 lit. j) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011;

- d) „etap produkcji” oznacza dowolny etap produkcji, w tym surowców, lub przetwarzania, przygotowania lub dojrzewania do momentu, w którym produkt jest gotowy do wprowadzenia go do obrotu;
- e) „podmiot gospodarczy” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która prowadzi działania podlegające co najmniej jednemu zobowiązaniu przewidzianemu w specyfikacji produktu;
- f) „produkt przetworzony” oznacza produkt przetworzony zdefiniowany w art. 2 ust. 1 lit. o) rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²¹⁾;
- g) „jednostka upoważniona” oznacza jednostkę upoważnioną zdefiniowaną w art. 3 pkt 5 rozporządzenia (UE) 2017/625, która poświadcza zgodność ze specyfikacją produktu w przypadku produktów noszących oznaczenia geograficzne lub uznanych za gwarantowane tradycyjne specjalności;
- h) „termin rodzajowy” oznacza nazwę produktu, która – mimo, iż dotyczy miejsca, regionu lub kraju, w którym dany produkt został pierwotnie wytworzony lub wprowadzony na rynek – została przyjęta jako nazwa zwyczajowa danego produktu w Unii;
- i) „nazwa odmiany roślin” oznacza nazwę danej odmiany, która jest powszechnie używana lub oficjalnie przyjęta w krajowym lub unijnym katalogu zgodnie z dyrektywami Rady 2002/53/WE⁽²²⁾, 2002/55/WE⁽²³⁾, 2008/90/WE⁽²⁴⁾ lub rozporządzeniem Rady (WE) nr 2100/94⁽²⁵⁾, w języku lub językach, w których jest używana lub zarejestrowana w dniu złożenia wniosku o rejestrację danego oznaczenia geograficznego;
- j) „nazwa rasy zwierząt” oznacza nazwę rasy objętej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012⁽²⁶⁾, która jest wymieniona w księgach hodowlanych lub rejestrach hodowlanych. W przypadku gatunków nieobjętych tym rozporządzeniem oznacza nazwę rasy wpisanej do ksiąg hodowlanych lub rejestrów hodowlanych na mocy prawa krajowego. Nazwa taka musi być sporządzona w języku lub językach, w których jest wymieniona w dniu złożenia wniosku o rejestrację danego oznaczenia geograficznego;
- k) „Nomenklatura scalona” oznacza nomenklaturę towarową ustanowioną art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2658/87.

2. Do celów tytułu II stosuje się następujące definicje:

a) „specyfikacja produktu” oznacza dokument, o którym mowa w:

- (i) art. 94 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wina;
- (ii) art. 22 rozporządzenia (UE) 2019/787 w odniesieniu do napojów spirytusowych;
- (iii) art. 49 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do produktów rolnych;

b) „jednolity dokument” oznacza dokument streszczający specyfikację produktu, o której mowa w:

- (i) art. 95 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wina;
- (ii) art. 23 rozporządzenia (UE) 2019/787 w odniesieniu do napojów spirytusowych;

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 852/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1).

⁽²²⁾ Dyrektywa Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 1).

⁽²³⁾ Dyrektywa Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 33).

⁽²⁴⁾ Dyrektywa Rady 2008/90/WE z dnia 29 września 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych oraz roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców (Dz.U. L 267 z 8.10.2008, s. 8).

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz.U. L 227 z 1.9.1994, s. 1).

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylające niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 66).

(iii) art. 50 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do produktów rolnych.

3. Do celów tytułu III rozdział 2 „tradycyjny” oznacza udokumentowane historycznie użycie nazwy przez producentów w danej społeczności przez okres umożliwiający przekazanie między pokoleniami. Okres ten ma wynosić co najmniej 30 lat, a takie użycie może obejmować zmiany wynikające ze zmian w zakresie higieny, bezpieczeństwa i innych stosownych praktyk.

Artykuł 3

Ochrona danych

1. Państwa członkowskie i Komisja przetwarzają i upubliczniają dane osobowe otrzymane w ramach procedury rejestracji, zatwierdzenia zmian, cofnięcia rejestracji, sprzeciwu, przyznawania okresu przejściowego i kontroli na podstawie niniejszego rozporządzenia i rozporządzeń (UE) nr 1308/2013 i (UE) 2019/787, zgodnie z rozporządzeniami (UE) 2018/1725 i (UE) 2016/679.

2. Komisja jest administratorem w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2018/1725 w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w procedurze, w przypadku której jest ona właściwa zgodnie z rozporządzeniami (UE) 2019/787 i (UE) nr 1308/2013 oraz niniejszym rozporządzeniem.

3. Właściwe organy państw członkowskich są administratorami w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2016/679 w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w procedurach, w przypadku których są właściwe zgodnie z rozporządzeniami (UE) 2019/787 i (UE) nr 1308/2013 oraz niniejszym rozporządzeniem.

4. Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) jest „podmiotem przetwarzającym” w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2018/1725 w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych związanych z unijnym rejestrem oznaczeń geograficznych.

TYTUŁ II

OZNACZENIA GEOGRAFICZNE

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 4

Cele

W niniejszym tytule przewidziano jednolity i kompletny system oznaczeń geograficznych, ochrony nazw win, napojów spirytusowych i produktów rolnych o cechach, właściwościach lub renomie związanych z ich miejscem produkcji, tym samym:

- a) zapewniając, aby producenci działający wspólnie posiadali niezbędne uprawnienia i obowiązki, by zarządzać danymi oznaczeniami geograficznymi, w tym odpowiadać na wymogi społeczne, np. w odniesieniu do zdrowia i dobrostanu zwierząt, dotyczące produktów pochodzących ze zrównoważonej produkcji w trzech wymiarach wartości gospodarczej, środowiskowej i społecznej, oraz działać i być konkurencyjnymi na rynku;
- b) przyczyniając się do uczciwej konkurencji i generując wartość dodaną w celu dzielenia się tą wartością dodaną w całej sieci dystrybucji, aby zapewnić producentom godziwy dochód i zdolność do inwestowania w jakość, renomę i zrównoważony charakter ich produktów, a także przyczyniając się do osiągnięcia celów polityki rozwoju obszarów wiejskich poprzez wspieranie działalności rolniczej i przetwórczej, zachowanie wiedzy fachowej i promowanie określonych produktów wysokiej jakości ze względu na obszar geograficzny, na którym są produkowane;
- c) zapewniając, aby konsumenci otrzymywali wiarygodne informacje i niezbędną gwarancję pochodzenia, autentyczności, jakości, renomę i innych cech związanych z pochodzeniem geograficznym lub środowiskiem geograficznym takich produktów i z łatwością mogli je rozpoznać na rynku, w tym w handlu elektronicznym;
- d) zapewniając skuteczną i przyjazną dla użytkownika rejestrację oznaczeń geograficznych uwzględniającą odpowiednią ochronę praw własności intelektualnej;

- e) zapewniając skuteczne kontrole, egzekwowanie i wprowadzanie do obrotu w całej Unii, w tym w ramach handlu elektronicznego, w ten sposób zapewniając integralność rynku wewnętrznego; oraz
- f) przyczyniając się do skutecznej ochrony praw własności intelektualnej związanych z takimi produktami na rynkach państw trzecich.

Artykuł 5

Zakres stosowania

1. Niniejszy tytuł obejmuje:

- a) wino zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 lit. a);
- b) napoje spirytusowe zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 lit. b); oraz
- c) produkty rolne.

Do celów niniejszego tytułu określenie „produkty rolne” obejmuje produkty rolne w tym środki spożywcze oraz produkty rybołówstwa i akwakultury, wymienione w rozdziałach 1–23 Nomenklatury scalonej określonej w części drugiej załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87, oraz produkty rolne na podstawie pozycji Nomenklatury scalonej określonych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem wina i napojów spirytusowych.

2. Rejestracja i ochrona oznaczeń geograficznych pozostają bez uszczerbku dla obowiązku zapewnienia przez producentów zgodności z innymi przepisami Unii, w szczególności z przepisami dotyczącymi wprowadzania produktów do obrotu, przepisami sanitarnymi i fitosanitarnymi, wspólną organizacją rynków, zasadami konkurencji i przepisami dotyczącymi przekazywania konsumentom informacji na temat żywności.

3. Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁷⁾ nie ma zastosowania do systemu oznaczeń geograficznych określonego w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 6

Klasyfikacja

1. Produkty noszące oznaczenie geograficzne klasyfikuje się zgodnie z Nomenklaturą scaloną, wyrażając klasyfikację w formie dwóch, czterech, sześciu lub – jeśli państwo członkowskie tak postanowi – ośmiu cyfr. Jeżeli oznaczenie geograficzne obejmuje produkty więcej niż jednej kategorii, należy wyszczególnić każdą pozycję. Klasyfikację produktu stosuje się wyłącznie do celów rejestracji, celów statystycznych i celów prowadzenia rejestru, w szczególności dla potrzeb organów celnych. Tej klasyfikacji nie stosuje się do określania porównywalnych produktów do celów ochrony przed bezpośrednim i pośrednim wykorzystaniem w celach handlowych, o którym mowa w art. 26 ust. 1 lit. a).

2. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określać sposób przedstawienia klasyfikacji pod względem technicznym, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, i dostęp do niej online. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

Artykuł 7

Zrównoważony rozwój

1. Grupa producentów lub uznana grupa producentów, jeżeli taka grupa istnieje, może uzgodnić stosowanie praktyk z zakresu zrównoważonego rozwoju przy wytwarzaniu produktu noszącego oznaczenie geograficzne lub przy prowadzeniu innych działań podlegających co najmniej jednemu zobowiązaniu przewidzianemu w specyfikacji produktu. Celem takich praktyk jest stosowanie standardów w zakresie zrównoważonego rozwoju wyższych niż określone w prawie unijnym lub krajowym standardy w zakresie zrównoważonego rozwoju środowiskowego, społecznego lub gospodarczego lub dobrostanu zwierząt.

2. Do celów ust. 1 „praktyka z zakresu zrównoważonego rozwoju” oznacza praktykę, która przyczynia się do realizacji jednego lub większej liczby celów społecznych, środowiskowych lub gospodarczych, takich jak:

⁽²⁷⁾ Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1).

- a) łagodzenie zmiany klimatu i przystosowanie się do niej, zrównoważone wykorzystanie i ochrona krajobrazów, wody i gleby, przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym, w tym ograniczenie marnotrawienia żywności, zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola oraz ochrona i odbudowa różnorodności biologicznej i ekosystemów;
- b) wytwarzanie produktów rolnych w sposób, który ogranicza stosowanie pestycydów i polega na zarządzaniu ryzykiem związanym z takim stosowaniem lub zmniejsza ryzyko oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe w produkcji rolnej;
- c) dobrostan zwierząt;
- d) godziwy dochód dla producentów, dywersyfikacja działalności, promowanie lokalnej produkcji rolnej oraz waloryzacja struktury obszarów wiejskich i rozwoju lokalnego;
- e) ochrona zatrudnienia w rolnictwie poprzez przyciąganie i utrzymywanie młodych producentów i nowych producentów produktów noszących oznaczenie geograficzne;
- f) poprawa warunków pracy i bezpieczeństwa w działalności rolno-przetwórczej.

3. W przypadku gdy grupa producentów lub uznana grupa producentów, jeżeli taka grupa istnieje, postanowi, że praktyki z zakresu zrównoważonego rozwoju, o których mowa w ust. 1, są obowiązkowe dla wszystkich producentów danego produktu, praktyki te włącza się do specyfikacji produktu zgodnie z procedurą rejestracji lub zmiany.

Artykuł 8

Sprawozdanie w sprawie zrównoważonego rozwoju

1. Grupa producentów lub uznana grupa producentów, jeżeli taka grupa istnieje, może – na podstawie możliwych do sprawdzenia informacji – przygotowywać i regularnie aktualizować sprawozdanie w sprawie zrównoważonego rozwoju zawierające opis obowiązujących praktyk z zakresu zrównoważonego rozwoju stosowanych przy produkcji danego produktu, opis wpływu metod pozyskiwania produktu na zrównoważony rozwój pod względem zobowiązań środowiskowych, społecznych, gospodarczych lub dotyczących dobrostanu zwierząt, a także informacje niezbędne, aby zrozumieć, w jaki sposób zrównoważony rozwój wpływa na rozwój, wyniki i sytuację produktu.
2. Komisja podaje to sprawozdanie w sprawie zrównoważonego rozwoju do wiadomości publicznej.

ROZDZIAŁ 2

Rejestracja oznaczeń geograficznych

Artykuł 9

Wnioskodawca na etapie krajowym procedury rejestracji

1. Wnioski o rejestrację oznaczeń geograficznych mogą być składane wyłącznie przez grupę producentów. Grupa producentów składająca wniosek to zrzeszenie, niezależnie od jego formy prawnej, skupiające producentów tego samego produktu, którego nazwa jest przedmiotem wniosku o rejestrację. Podmioty publiczne i inne zainteresowane strony mogą pomagać w przygotowaniu wniosku i w powiązanej procedurze.
2. Do celów niniejszego tytułu organ wyznaczony przez państwo członkowskie można uznać za grupę producentów składającą wniosek w odniesieniu do oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, jeżeli utworzenie grupy przez zainteresowanych producentów nie jest wykonalne z powodu ich liczby, położenia geograficznego lub cech organizacyjnych. W takim przypadku powody te wskazuje się we wniosku, o którym mowa w art. 10 ust. 2.
3. Do celów niniejszego tytułu pojedynczego producenta można uznać za grupę producentów składającą wniosek, jeżeli wykazano, że spełnione są wszystkie następujące warunki:
  - a) ten pojedynczy producent jest jedynym producentem, który chce złożyć wniosek o rejestrację oznaczenia geograficznego;

- b) dany obszar geograficzny zdefiniowano na podstawie związku, o którym mowa w art. 49 ust. 1 lit. f) niniejszego rozporządzenia, w art. 94 ust. 1 lit. i) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz w art. 22 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) 2019/787, a nie na podstawie granic własności; oraz
  - c) określony obszar geograficzny posiada cechy, które różnią się znacznie od cech obszarów sąsiadujących, lub cechy danego produktu różnią się od cech produktów wytwarzanych na obszarach sąsiadujących lub w odniesieniu do oznaczeń geograficznych napoju spirytusowego napój ten posiada szczególną jakość, renomę lub inną cechę, która jest wyraźnie związana z jego pochodzeniem geograficznym.
4. W przypadku oznaczenia geograficznego odnoszącego się do transgranicznego obszaru geograficznego większa liczba grup producentów składających wniosek z różnych państw członkowskich lub państw trzecich może złożyć wspólny wniosek o rejestrację oznaczenia geograficznego. Taki wspólny wniosek kierowany jest do wszystkich zainteresowanych państw członkowskich.

Artykuł 10

Etap krajowy procedury rejestracji

1. Wniosek o rejestrację oznaczenia geograficznego dotyczący produktu pochodzącego z Unii kieruje się do właściwych organów państwa członkowskiego, z którego dany produkt pochodzi.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
  - a) specyfikację produktu;
  - b) jednolity dokument; oraz
  - c) dokumentację towarzyszącą, o której mowa w art. 12 ust. 1.
3. Państwo członkowskie rozpatruje wniosek o rejestrację, aby sprawdzić, czy spełnia on wymogi rejestracji określone we właściwych przepisach dotyczących odpowiednio wina, napojów spirytusowych lub produktów rolnych.
4. W ramach rozpatrywania wniosku, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, zainteresowane państwo członkowskie przeprowadza krajową procedurę sprzeciwu. Krajowa procedura sprzeciwu zapewnia opublikowanie wniosku o rejestrację z wyjątkiem dokumentacji, o której mowa w art. 12 ust. 1 lit. b) i c), i przewiduje okres co najmniej jednego miesiąca od dnia publikacji, kiedy każda osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes oraz mająca siedzibę lub miejsce pobytu na terytorium państwa członkowskiego, z którego pochodzi dany produkt, może wnieść do tego państwa członkowskiego sprzeciw wobec wniosku o rejestrację.
5. Zainteresowane państwo członkowskie ustanawia warunki procedury sprzeciwu. Warunki te mogą obejmować kryteria dopuszczalności sprzeciwu, okres na konsultacje między grupą producentów składającą wniosek a każdym podmiotem wnoszącym sprzeciw oraz dostarczenie przez grupę producentów składającą wniosek sprawozdania w sprawie wyników konsultacji, w tym wszelkich zmian wprowadzonych przez przedmiotową grupę we wniosku o rejestrację.
6. Jeżeli po rozpatrzeniu wniosku o rejestrację i dokonaniu oceny wszelkich otrzymanych sprzeciwów i wszelkich zmian wprowadzonych we wniosku uzgodnionych z grupą producentów składającą wniosek zainteresowane państwo członkowskie uzna, że wymogi niniejszego rozporządzenia zostały spełnione, może podjąć decyzję pozytywną i złożyć wniosek o rejestrację na etapie unijnym, o którym mowa w art. 13.
7. Zainteresowane państwo członkowskie zapewnia, aby wszelkie osoby fizyczne lub prawne mające uzasadniony interes miały możliwość złożenia odwołania. Zainteresowane państwo członkowskie zapewnia również, aby pozytywna decyzja i odpowiednia specyfikacja produktu zostały opublikowane, oraz zapewnia elektroniczny dostęp do specyfikacji produktu.
8. W przypadku wspólnego wniosku, o którym mowa w art. 9 ust. 4, wniosek kieruje się do wszystkich zainteresowanych państw członkowskich, a powiązane procedury krajowe, w tym etap sprzeciwu, przeprowadza się we wszystkich tych państwach członkowskich.

*Artykuł 11***Tymczasowa ochrona krajowa**

1. Państwo członkowskie może – na zasadzie tymczasowej – przyznać danej nazwie tymczasową ochronę na szczeblu krajowym, ze skutkiem od dnia, w którym Komisji został przedłożony wniosek o rejestrację na etapie unijnym.
2. Tego rodzaju ochrona na szczeblu krajowym ustaje z dniem, w którym wchodzi w życie akt wykonawczy zawierający decyzję w sprawie wniosku o rejestrację przyjęty zgodnie z art. 21, albo wniosek o rejestrację zostaje wycofany.
3. W przypadku gdy nazwa nie zostanie zarejestrowana na mocy niniejszego rozporządzenia, za konsekwencje tymczasowej ochrony na szczeblu krajowym odpowiada wyłącznie zainteresowane państwo członkowskie.
4. Środki podejmowane przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem wywołują skutki jedynie na szczeblu krajowym i nie mają wpływu na rynek wewnętrzny lub handel międzynarodowy.

*Artykuł 12***Dokumentacja towarzysząca**

1. Dokumentacja towarzysząca wnioskowi o rejestrację obejmuje:
  - a) w stosownych przypadkach informacje wyjaśniające wszelkie proponowane ograniczenia dotyczące stosowania oznaczenia geograficznego lub jego ochrony oraz wszelkie środki przejściowe proponowane przez grupę producentów składającą wniosek;
  - b) nazwę i dane kontaktowe grupy producentów składającej wniosek;
  - c) nazwę i dane kontaktowe jednego lub większej liczby właściwych organów, jednostek upoważnionych lub jednostek certyfikujących produkty lub osób fizycznych weryfikujących zgodność ze specyfikacją produktu na podstawie:
    - (i) art. 116a rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wina;
    - (ii) art. 39 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do napojów spirytusowych i produktów rolnych;
  - d) wszelkich innych informacji, które zainteresowane państwo członkowskie lub, w stosownych przypadkach, grupa producentów składająca wniosek uzna za stosowne.
2. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, określa format i sposób przedstawienia za pośrednictwem internetu jednolitego dokumentu przewidzianego w ust. 1 lit. a), b) i c) w ramach wniosku o rejestrację składanego na etapie unijnym, jak przewidziano w art. 13, oraz wyłączenie lub anonimizację danych osobowych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

*Artykuł 13***Wniosek o rejestrację na etapie unijnym**

1. W odniesieniu do oznaczeń geograficznych dotyczących produktów pochodzących z Unii wniosek o rejestrację obejmuje:
  - a) jednolity dokument;
  - b) dokumentację towarzyszącą, o której mowa w art. 12 ust. 1 lit. a), b) i c);
  - c) deklarację państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek na etapie krajowym procedury rejestracji, potwierdzającą, że wniosek spełnia warunki rejestracji;
  - d) wszelkie okresy przejściowe przyznane lub zaproponowane przez organy krajowe w następstwie krajowej procedury rozpatrywania wniosku i procedury sprzeciwu, a także informacje na temat powiązanych dopuszczalnych sprzeciwów; oraz
  - e) odesłanie do zaktualizowanej elektronicznej publikacji specyfikacji produktu.

2. W odniesieniu do oznaczeń geograficznych dotyczących produktów pochodzących spoza Unii wnioski o rejestrację na etapie unijnym obejmują:
  - a) specyfikację produktu z odesłaniem do jej publikacji;
  - b) jednolity dokument;
  - c) dokumentację towarzyszącą, o której mowa w art. 12 ust. 1 lit. a), b) i c);
  - d) dowód prawny ochrony oznaczenia geograficznego w kraju pochodzenia produktu; oraz
  - e) pełnomocnictwo, na mocy którego wnioskodawcę reprezentuje pełnomocnik.
3. Wspólny wniosek o rejestrację, o którym mowa w art. 9 ust. 4, oprócz jednolitego dokumentu zawiera, w stosownych przypadkach, dokumenty wymienione w ust. 1 lit. b)–e) lub w ust. 2 lit. c), d) i e) niniejszego artykułu ze wszystkich zainteresowanych państw członkowskich lub państw trzecich.
4. Dokumenty, o których mowa w niniejszym artykule, są sporządzane w jednym z języków urzędowych Unii.
5. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące procedur, formy i przedstawiania wniosków o rejestrację składanych na etapie unijnym, w tym wniosków dotyczących terytorium więcej niż jednego kraju. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

Artykuł 14

Złożenie wniosku o rejestrację na etapie unijnym

1. Wniosek o rejestrację oznaczenia geograficznego na etapie unijnym składa się Komisji drogą elektroniczną, za pośrednictwem systemu cyfrowego.

Po otrzymaniu prośby od państwa członkowskiego lub państw członkowskich Komisja dostosowuje system cyfrowy w taki sposób, aby każde państwo członkowskie, które tego sobie życzy, mogło z niego korzystać do celów krajowej części procedury rejestracji oznaczenia geograficznego.

2. Jeśli wniosek o rejestrację dotyczy obszaru geograficznego poza Unią, jest on składany Komisji przez wnioskodawcę, czyli grupę producentów lub pojedynczego producenta – bezpośrednio lub za pośrednictwem organów odpowiedniego państwa trzeciego.

Pojedynczy producent z państwa trzeciego musi spełniać warunki określone w art. 9 ust. 3. Grupą producentów z państwa trzeciego jest grupa producentów zajmująca się produktem, którego nazwa jest przedmiotem wniosku o rejestrację.

3. Wspólny wniosek o rejestrację, o którym mowa w art. 9 ust. 4, jest składany przez:
  - a) jedno z zainteresowanych państw członkowskich; lub
  - b) wnioskodawcę z państwa trzeciego, czyli grupę producentów lub pojedynczego producenta – bezpośrednio lub za pośrednictwem organów tego państwa trzeciego.
4. Komisja, za pośrednictwem systemu cyfrowego, o którym mowa w ust. 1, podaje do wiadomości publicznej nazwy będące przedmiotem wniosków o rejestrację złożonych na etapie unijnym.

Artykuł 15

Rozpatrywanie wniosku przez Komisję i publikacja otwierająca procedurę sprzeciwu

1. Komisja rozpatruje wnioski o rejestrację złożone zgodnie z art. 14 ust. 1, 2 i 3. Sprawdza, czy wnioski te zawierają wymagane informacje i czy nie zawierają oczywistych błędów, uwzględniając przy tym wynik procedury rozpatrywania wniosku i procedury sprzeciwu przeprowadzonej przez zainteresowane państwo członkowskie.

2. Rozpatrywanie wniosku nie może trwać dłużej niż sześć miesięcy od dnia otrzymania wniosku. Komisja może zażądać od wnioskodawcy wszelkich niezbędnych dodatkowych informacji lub zmodyfikowania wniosku. Jeśli Komisja skieruje takie żądania do wnioskodawcy, okres rozpatrywania wniosku nie może trwać dłużej niż pięć miesięcy, licząc od dnia, w którym Komisja otrzyma odpowiedź wnioskodawcy.
3. Jeśli Komisja nie zakończy rozpatrywania wniosku, o którym mowa w ust. 2, w wyznaczonym terminie, informuje wnioskodawcę na piśmie o przyczynach opóźnienia i określa przewidywany czas niezbędny do zakończenia badania, który nie może przekraczać jednego miesiąca.
4. Jeżeli Komisja uzna, że warunki określone odpowiednio w art. 9, 10, 12, 13, 28, 29, 30, 31, 46 i 47, art. 48 ust. 1 i 2 oraz art. 50 niniejszego rozporządzenia, w art. 93 i 95 oraz art. 100 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz w art. 3 ust. 4 oraz art. 23 i art. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/787 zostały spełnione, publikuje ona w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jednolity dokument oraz odesłanie do publikacji specyfikacji produktu.

Artykuł 16

Zakwestionowanie na szczeblu krajowym wniosku o rejestrację

1. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich krajowych postępowaniach administracyjnych lub sądowych, które mogą przeszkodzić w rejestracji oznaczenia geograficznego.
2. Komisja jest zwolniona z obowiązku dotrzymania terminów u rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 15 ust. 2, oraz poinformowania państwa członkowskiego o powodach opóźnienia, jeśli w odniesieniu do wniosku o rejestrację złożonego zgodnie z art. 10 ust. 6 państwo to przesłało powiadomienie, w którym:
  - a) informuje Komisję, że decyzja, o której mowa w art. 10 ust. 6, została unieważniona na szczeblu krajowym na mocy decyzji administracyjnej lub orzeczenia sądowego, które mają natychmiastowe zastosowanie, ale są nieostateczne lub nieprawomocne; lub
  - b) zwraca się do Komisji o zawieszenie rozpatrywania wniosku ze względu na wszczęcie krajowego postępowania administracyjnego lub sądowego w celu zakwestionowania ważności wniosku, a odnośnie państwo członkowskie uznaje podstawy tego postępowania za uzasadnione.
3. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 2, obowiązuje do momentu, gdy zainteresowane państwo członkowskie poinformuje Komisję, że pierwotny wniosek został przywrócony lub że cofa ono swój wniosek o zawieszenie.
4. Jeżeli pozytywna decyzja państwa członkowskiego, o której mowa w art. 10 ust. 6, została w całości lub w części unieważniona na podstawie prawomocnej decyzji podjętej przez sąd krajowy, to państwo członkowskie rozważa podjęcie, w zależności od potrzeb, odpowiednich działań, takich jak wycofanie lub modyfikacja wniosku o rejestrację na etapie unijnym.

Artykuł 17

Unijna procedura sprzeciwu

1. W terminie trzech miesięcy od dnia opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jednolitego dokumentu i odesłania do publikacji specyfikacji produktu zgodnie z art. 15 ust. 4 organy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, lub osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes oraz mająca siedzibę lub miejsce pobytu w państwie trzecim może wnieść sprzeciw do Komisji.
2. Każda osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes oraz siedzibę lub miejsce pobytu na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo, z którego złożono wniosek o rejestrację na etapie unijnym, może wnieść sprzeciw do państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę lub miejsce pobytu, w terminie umożliwiającym temu państwu członkowskiemu rozpatrzenie tego sprzeciwu i zdecydowanie, czy wnieść sprzeciw do Komisji zgodnie z ust. 1. Państwa członkowskie mogą określić ten termin w swoim prawie krajowym.
3. W sprzeciwie należy oświadczyć, że wnosi się sprzeciw wobec rejestracji oznaczenia geograficznego. Sprzeciw, który nie zawiera takiego oświadczenia, uznaje się za nieważny.

4. Komisja rozpatruje dopuszczalność sprzeciwu. Jeżeli Komisja uzna sprzeciw za dopuszczalny, w terminie pięciu miesięcy od daty publikacji, o której mowa w art. 15 ust. 4, wzywa podmiot wnoszący sprzeciw i wnioskodawcę do przeprowadzenia odpowiednich konsultacji w rozsądnym terminie dłuższym jednak niż trzy miesiące. Komisja przekazuje wnioskodawcy sprzeciw i wszystkie dokumenty dostarczone przez podmiot wnoszący sprzeciw. W dowolnym momencie w tym okresie Komisja może, na wniosek wnioskodawcy, jednorazowo przedłużyć termin konsultacji maksymalnie o trzy miesiące.
5. Podmiot wnoszący sprzeciw i wnioskodawca bez zbędnej zwłoki rozpoczynają odpowiednie konsultacje. Wzajemnie dostarczają sobie informacji potrzebnych, by ocenić, czy wniosek o rejestrację jest zgodny, odpowiednio, z niniejszym rozporządzeniem, rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013 lub rozporządzeniem (UE) 2019/787.
6. W przeciągu jednego miesiąca od zakończenia konsultacji, o których mowa w ust. 4, wnioskodawca powiadamia Komisję o wynikach konsultacji, w tym o wszystkich wzajemnie przekazanych informacjach, o tym, czy osiągnięto porozumienie z podmiotem wnoszącym sprzeciw lub wszystkimi takimi podmiotami, oraz o wszelkich wynikających z tego zmianach we wniosku o rejestrację. Podmiot wnoszący sprzeciw może również powiadomić Komisję o swoim stanowisku na koniec konsultacji.
7. Jeżeli po zakończeniu konsultacji, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, dokonano zmian w danych opublikowanych zgodnie z art. 15 ust. 4, Komisja ponownie rozpatruje zmieniony wniosek o rejestrację. Jeżeli we wniosku o rejestrację dokonano istotnych zmian, a Komisja uzna, że zmieniony wniosek spełnia warunki rejestracji, ponownie publikuje ona jednolity dokument oraz odesłanie do publikacji specyfikacji produktu zgodnie z art. 15 ust. 4.
8. Dokumenty, o których mowa w niniejszym artykule, są sporządzane w jednym z języków urzędowych Unii.
9. Po zakończeniu procedury sprzeciwu Komisja kończy ocenę wniosku o rejestrację na etapie unijnym, uwzględniając wszelkie wnioski o przyznanie okresów przejściowych, wynik procedury sprzeciwu oraz wszelkie inne kwestie, które pojawią się w późniejszym terminie w odniesieniu do rozpatrywania wniosku i które mogą wymagać wprowadzenia zmian w jednolitym dokumencie.
10. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie szczegółowych procedur i terminów dotyczących procedury sprzeciwu, zgodnie z art. 87.
11. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, określa format i sposób przedstawiania sprzeciwu oraz przewiduje wyłączenie lub anonimizację danych osobowych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

Artykuł 18

Zawiadomienie zawierające uwagi

1. W terminie trzech miesięcy od dnia opublikowania jednolitego dokumentu i odesłania do publikacji specyfikacji produktu zgodnie z art. 15 ust. 4 organy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, lub osoba fizyczna lub prawna mająca siedzibę lub miejsce pobytu w państwie trzecim mogą przedłożyć Komisji zawiadomienie zawierające uwagi.
2. Zawiadomienie zawierające uwagi zawiera informacje o błędach lub dodatkowe informacje dotyczące wniosku o rejestrację, w tym o ewentualnych naruszeniach prawa unijnego. Zawiadomienie zawierające uwagi nie powoduje przyznania żadnych praw organom ani osobom, o których mowa w ust. 1, ani nie uruchamia procedury sprzeciwu.
3. Jeżeli w wyniku przedłożenia zawiadomienia zawierającego uwagi w danych opublikowanych zgodnie z art. 15 ust. 4 dokonano istotnych zmian, Komisja ponownie publikuje jednolity dokument oraz odesłanie do publikacji specyfikacji produktu zgodnie z tym ustępem.
4. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określić format i sposób przedstawiania zawiadomień zawierających uwagi. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

*Artykuł 19***Podstawy do wniesienia sprzeciwu**

1. Sprzeciw wniesiony zgodnie z art. 17 jest dopuszczalny wyłącznie wówczas, gdy podmiot wnoszący sprzeciw wykaże, że:
  - a) proponowane oznaczenie geograficzne nie jest zgodne z definicją oznaczenia geograficznego lub z wymogami, o których mowa, odpowiednio, w niniejszym rozporządzeniu, w części II tytuł II rozdział I sekcja 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 lub w rozdziale 3 art. 3 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/787;
  - b) rejestracja proponowanego oznaczenia geograficznego byłaby niemożliwa z powodu co najmniej jednej z okoliczności, o których mowa w art. 28, 29, 30 lub art. 48 ust. 1; lub
  - c) rejestracja proponowanego oznaczenia geograficznego zagrażałaby istnieniu całkowicie lub częściowo identycznej nazwy lub znaku towarowego, lub istnieniu produktów, które były zgodnie z prawem wprowadzane do obrotu przez co najmniej pięć lat licząc od daty publikacji informacji przewidzianych w art. 15 ust. 4.
2. Dopuszczalność sprzeciwu w odniesieniu do terytorium Unii podlega ocenie Komisji.

*Artykuł 20***Okres przejściowy w stosowaniu oznaczeń geograficznych**

1. W odniesieniu do produktów pochodzących z państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, których nazwę tworzy w całości lub części nazwa będąca w sprzeczności z art. 26 ust. 1, Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – przyznać okres przejściowy o maksymalnej długości pięciu lat, aby umożliwić dalsze stosowanie tej nazwy, pod którą zostały wprowadzone do obrotu, pod warunkiem że dopuszczalny sprzeciw, wniesiony na podstawie art. 10 ust. 4 lub art. 17, wobec wniosku o rejestrację oznaczenia geograficznego, którego ochrona jest kwestionowana, wykaże, że:
  - a) rejestracja danego oznaczenia geograficznego zagroziłaby istnieniu całkowicie lub częściowo identycznej nazwy w nazwie produktu; lub
  - b) produkty te są zgodnie z prawem wprowadzane do obrotu na danym terytorium z tą nazwą zawartą w nazwie produktu przez co najmniej pięć lat, licząc od daty publikacji informacji przewidzianych w art. 15 ust. 4.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2, z wyjątkiem aktów dotyczących wniosków, wobec których wniesiono dopuszczalny sprzeciw zgodnie z art. 10 ust. 4; przyjmuje się je bez stosowania tej procedury sprawdzającej.
3. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, przedłużyć okres przejściowy przyznany na mocy ust. 1 na okresy, które łącznie nie będą przekraczały 15 lat, lub bezpośrednio przyznać okres przejściowy nieprzekraczający 15 lat, pod warunkiem, że wykazano także, że:
  - a) nazwa, o której mowa w ust. 1, była używana zgodnie z prawem w sposób konsekwentny i sprawiedliwy przez okres co najmniej 25 lat, zanim wniosek o rejestrację danego oznaczenia geograficznego został przedłożony Komisji;
  - b) używanie nazwy w nazwie produktu, o której mowa w ust. 1, nigdy nie było podyktowane chęcią odniesienia korzyści z renomy nazwy produktu zarejestrowanego jako oznaczenie geograficzne; oraz
  - c) konsument nie został wprowadzony ani nie mógłby zostać wprowadzony w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.
4. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2, z wyjątkiem aktów dotyczących wniosków, wobec których wniesiono dopuszczalny sprzeciw zgodnie z art. 10 ust. 4; przyjmuje się je bez stosowania tej procedury sprawdzającej.

5. Przy stosowaniu nazwy, o której mowa w ust. 1 i 3, oznaczenie kraju pochodzenia umieszcza się w sposób wyraźny i widoczny na etykiecie, a jeżeli produkt jest wprowadzany do obrotu za pośrednictwem internetu – w stosownych przypadkach w opisie produktu.
6. W odniesieniu do wniosków o rejestrację oznaczeń geograficznych oraz zmiany na poziomie Unii, aby pokonać tymczasowe trudności w osiągnięciu długoterminowego celu, jakim jest zapewnienie, by wszystkie podmioty wprowadzające do obrotu produkt objęty oznaczeniem geograficznym na danym obszarze przestrzegały specyfikacji produktu, państwo członkowskie może przyznać, w celu osiągnięcia zgodności, okres przejściowy, który nie może przekraczać 10 lat i zaczyna się w dniu przedłożenia wniosku Komisji, pod warunkiem że odnośnie podmioty wprowadzają przedmiotowe produkty na rynek w sposób zgodny z prawem, stosując przedmiotowe nazwy nieprzerwanie przez co najmniej pięć lat, licząc od daty złożenia wniosku organom danego państwa członkowskiego, oraz że poinformowały o tym w ramach krajowej procedury sprzeciwu, o której mowa w art. 10 ust. 4.
7. W przypadku gdy okres między złożeniem wniosku o rejestrację na etapie unijnym a rejestracją danej nazwy przekracza pięć lat, państwo członkowskie może przedłużyć okres przejściowy o maksymalnie pięć lat. Decyzja o przedłużeniu okresu przejściowego jest niezwłocznie przekazywana Komisji, która publikuje ją w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
8. Ust. 6 stosuje się odpowiednio do oznaczenia geograficznego odnoszącego się do obszaru geograficznego położonego w państwie trzecim, z wyjątkiem procedury sprzeciwu.

Artykuł 21

Decyzja Komisji w sprawie wniosku o rejestrację

1. Jeżeli – na podstawie informacji uzyskanych przez Komisję w toku rozpatrywania wniosku zgodnie z art. 15 – Komisja uzna, że nie spełniono któregokolwiek z warunków, o których mowa w tym artykule, w drodze aktów wykonawczych odrzuca ona wniosek o rejestrację. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.
2. Jeżeli Komisja nie otrzyma żadnego dopuszczalnego sprzeciwu, w drodze aktów wykonawczych i bez stosowania procedury, o której mowa w art. 88 ust. 2, rejestruje oznaczenie geograficzne. Komisja może wziąć pod uwagę zawiadomienia zawierające uwagi, które otrzymała na podstawie art. 18.
3. Jeżeli Komisja otrzyma dopuszczalny sprzeciw, po przeprowadzeniu procedury, o której mowa w art. 17, oraz biorąc pod uwagę jej wyniki, podejmuje następujące działania:
  - a) przyjmuje akty wykonawcze stanowiące o rejestracji oznaczenia geograficznego bez stosowania procedury, o której mowa w art. 88 ust. 2, jeżeli osiągnięto porozumienie i po sprawdzeniu, czy jest ono zgodne z prawem Unii, oraz – w razie potrzeby – zmienia informacje opublikowane zgodnie z art. 15 ust. 4 pod warunkiem, że zmiany te nie są istotne; lub
  - b) jeżeli nie osiągnięto porozumienia, przyjmuje akt wykonawczy zawierający decyzję w sprawie wniosku o rejestrację; e akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.
4. W aktach wykonawczych stanowiących o rejestracji oznaczenia geograficznego przewiduje się wszelkie warunki mające zastosowanie do rejestracji oraz ponowną publikację do celów informacyjnych jednolitego dokumentu opublikowanego zgodnie z art. 15 ust. 4 i zmienionego w następstwie procedury sprzeciwu w przypadku zmian innych niż te, o których mowa w art. 17 ust. 7 i art. 18 ust. 3.
5. Rozporządzenia wykonawcze Komisji dotyczące rejestracji oraz decyzje wykonawcze Komisji dotyczące odrzucenia publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria L.

Artykuł 22

Unijny rejestr oznaczeń geograficznych

1. Komisja, w drodze aktów wykonawczych i bez stosowania procedury, o której mowa w art. 88 ust. 2, tworzy i prowadzi powszechnie dostępny unijny rejestr oznaczeń geograficznych. Rejestr ten dzieli się na trzy części dotyczące odpowiednio oznaczeń geograficznych wina, napojów spirytusowych i produktów rolnych. Dokumenty wprowadzone do tego rejestru po dniu 13 maja 2024 r. są w formacie nadającym się do odczytu maszynowego, zgodnie z definicją w art. 2 pkt 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024⁽²⁸⁾.

⁽²⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz.U. L 172 z 26.6.2019, s. 56).

2. EUIPO prowadzi i aktualizuje rejestr unijny w odniesieniu do rejestracji, zmian i przypadków cofnięcia oznaczeń geograficznych.

3. Każde oznaczenie geograficzne wina i produktów rolnych określa się w unijnym rejestrze oznaczeń geograficznych odpowiednio jako „chronioną nazwę pochodzenia” lub „chronione oznaczenie geograficzne”, a każde oznaczenie geograficzne napojów spirytusowych określa się jako „oznaczenie geograficzne”.

4. Do unijnego rejestru oznaczeń geograficznych można wpisywać oznaczenia geograficzne dotyczące produktów, które pochodzą z państw trzecich i są chronione w Unii na podstawie umów międzynarodowych, których Unia jest umawiającą się stroną. W takich przypadkach Komisja rejestruje takie oznaczenia geograficzne w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

W odniesieniu do wina i produktów rolnych nazwy tych produktów wpisywane są do unijnego rejestru oznaczeń geograficznych jako chronione oznaczenia geograficzne, chyba że w odnośnych umowach, o których mowa w akapicie pierwszym, zostały wyraźnie określone jako chronione nazwy pochodzenia.

5. Każde oznaczenie geograficzne jest wpisywane do unijnego rejestru oznaczeń geograficznych w oryginalnej pisowni. Jeżeli oryginalną pisownią nie jest alfabet łaciński, oznaczenie geograficzne jest transkrybowane lub transliterowane na alfabet łaciński i obie wersje oznaczenia geograficznego są wpisywane do unijnego rejestru oznaczeń geograficznych i mają równoważny status.

6. Komisja upowszechnia i regularnie aktualizuje wykaz umów międzynarodowych, o których mowa w ust. 4, oraz wykaz oznaczeń geograficznych chronionych na mocy tych umów.

7. Komisja przechowuje, w formie cyfrowej lub papierowej, dokumentację związaną z rejestracją oznaczenia geograficznego. W przypadku cofnięcia rejestracji Komisja przechowuje dokumentację przez kolejnych 10 lat.

8. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, określa treść i sposób przedstawiania unijnego rejestru oznaczeń geograficznych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

Artykuł 23

Wyciągi z unijnego rejestru oznaczeń geograficznych

1. Każda osoba ma możliwość łatwego i bezpłatnego ściągnięcia oficjalnego wyciągu z unijnego rejestru oznaczeń geograficznych, który zawiera potwierdzenie rejestracji oznaczenia geograficznego oraz inne istotne dane, w tym datę złożenia wniosku o rejestrację oznaczenia geograficznego lub inną datę stanowiącą o pierwszeństwie. Oficjalny wyciąg dotyczący rejestracji wprowadzonej do tego rejestru po dniu 13 maja 2024 r. jest w formacie nadającym się do odczytu maszynowego zgodnie z definicją w art. 2 pkt 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024. Ten oficjalny wyciąg może być wykorzystywany jako autentyczne poświadczenie w postępowaniach prawnych, sądowych, administracyjnych lub w podobnych postępowaniach.

2. Jeżeli organy krajowe uznały grupę producentów zgodnie z art. 33, grupę tę określa się w unijnym rejestrze oznaczeń geograficznych i w oficjalnym wyciągu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jako przedstawiciela producentów produktu noszącego oznaczenie geograficzne.

3. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określać format i sposób przedstawiania za pośrednictwem internetu wyciągów z unijnego rejestru oznaczeń geograficznych oraz ustanawiające wyłączenie lub anonimizację danych osobowych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

Artykuł 24

Zmiany w specyfikacji produktu

1. Grupa producentów produktu, którego nazwa jest zarejestrowanym oznaczeniem geograficznym, może złożyć wniosek o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu. W przypadku gdy istnieje uznana grupa producentów, jest ona jedyną grupą uprawnioną do złożenia wniosku.

2. Zmiany w specyfikacji produktu dzieli się na dwie kategorie:

a) zmiany na poziomie Unii wymagające procedury sprzeciwu na poziomie Unii; oraz

b) zmiany standardowe wprowadzane na poziomie państwa członkowskiego lub państwa trzeciego.

3. Zmiana jest uznawana za zmianę na poziomie Unii, jeżeli wiąże się ze zmianą jednolitego dokumentu lub jego ekwiwalentu oraz:

a) obejmuje zmianę:

(i) w odniesieniu do produktów rolnych – w nazwie lub stosowaniu nazwy;

(ii) w odniesieniu do wina – w nazwie lub stosowaniu nazwy lub w kategorii produktu lub produktów noszących odnośne oznaczenie geograficzne;

(iii) w odniesieniu do napojów spirytusowych – w całej nazwie lub jej części, w kategorii produktu lub produktów noszących odnośne oznaczenie geograficzne lub w nazwie prawnej; lub

b) grozi zanikiem związku z obszarem geograficznym, o którym mowa w jednolitym dokumencie; lub

c) wiąże się z dalszymi ograniczeniami dotyczącymi wprowadzania produktu do obrotu.

Kryteria, o których mowa w lit. a), b) i c), są weryfikowane przez państwa członkowskie.

4. Każdą inną zmianę w specyfikacji produktu zarejestrowanego oznaczenia geograficznego, która nie jest zmianą na poziomie Unii zgodnie z ust. 3, uznaje się za zmianę standardową.

5. Zmianę standardową uznaje się za zmianę tymczasową, jeżeli dotyczy tymczasowej zmiany w specyfikacji produktu wynikającej z nałożenia obowiązkowych środków sanitarnych i fitosanitarnych przez organy publiczne lub tymczasowej zmiany koniecznej z uwagi na klęskę żywiołową, niekorzystne warunki pogodowe lub znaczne zakłócenia rynku wynikające z wyjątkowych okoliczności, w tym zmian sytuacji geopolitycznej, mających wpływ na dostawy surowców, pod warunkiem, że klęska żywiołowa, niekorzystne warunki pogodowe lub znaczne zakłócenia rynku są formalnie uznane przez właściwe organy.

6. Zmiany na poziomie Unii zatwierdza Komisja. Procedura zatwierdzenia opiera się odpowiednio na procedurze określonej w art. 9 i 10 oraz art. 12–21.

7. Wnioski o zmiany na poziomie Unii składane przez podmiot spoza Unii muszą zawierać dowód, że wnioskowana zmiana jest zgodna z obowiązującymi w danym państwie trzecim przepisami dotyczącymi ochrony oznaczeń geograficznych.

8. Jeżeli wniosek o zmianę na poziomie Unii w specyfikacji produktu zarejestrowanego oznaczenia geograficznego obejmuje również zmiany standardowe lub zmiany tymczasowe, Komisja rozpatruje wyłącznie zmianę na poziomie Unii. Wszelkie zmiany standardowe lub tymczasowe uznaje się za niezgłoszone. Podczas rozpatrywania takich wniosków należy skupić się na zaproponowanych zmianach na poziomie Unii. W stosownych przypadkach Komisja lub zainteresowane państwo członkowskie może zwrócić się do wnioskodawcy o zmianę innych elementów specyfikacji produktu.

9. Zmiany standardowe są oceniane i zatwierdzane przez państwa członkowskie lub państwa trzecie, na których terytorium znajduje się obszar geograficzny pochodzenia danego produktu, i zgłaszane Komisji. Komisja podaje te zmiany do wiadomości publicznej.

10. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 87 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie przepisów dotyczących zmian na poziomie Unii w specyfikacjach produktów noszących oznaczenia geograficzne, dla których nie opublikowano żadnego jednolitego dokumentu, dopuszczalności wniosków o zmiany na poziomie Unii, związku między zmianami na poziomie Unii a zmianami standardowymi oraz zmian standardowych, w tym ich publikacji.

11. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące procedur, formy i przedstawiania wniosków o zmianę na poziomie Unii oraz dotyczące procedur, formy i zgłaszania Komisji zmian standardowych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

Artykuł 25

Cofnięcie rejestracji

1. Komisja może – z własnej inicjatywy lub na właściwie umotywowany wniosek państwa członkowskiego, państwa trzeciego lub dowolnej osoby fizycznej lub prawnej mającej uzasadniony interes i siedzibę lub miejsce pobytu w państwie trzecim – w drodze aktów wykonawczych cofnąć rejestrację oznaczenia geograficznego w następujących przypadkach:

- a) gdy nie można już zapewnić spełnienia wymogów specyfikacji produktu; lub
- b) gdy żaden produkt z danym oznaczeniem geograficznym nie został wprowadzony do obrotu od co najmniej siedmiu lat.

2. Komisja może również – na wniosek producentów produktu wprowadzanego do obrotu pod daną zarejestrowaną nazwą – przyjmować akty wykonawcze cofające rejestrację. W przypadku gdy istnieje uznana grupa producentów, jest ona jedyną grupą uprawnioną do złożenia takiego wniosku.

3. Przez rok po cofnięciu rejestracji oznaczenia geograficznego zabrania się rejestrowania odnośnej nazwy jako prawa własności intelektualnej innego niż oznaczenie geograficzne, w szczególności jako znaku towarowego, chyba że takie prawo własności intelektualnej istniało już wcześniej lub taki znak towarowy został zarejestrowany przed rejestracją oznaczenia geograficznego.

4. Do procedury cofnięcia stosuje się odpowiednio art. 10, 13–17 i 21.

Sprzeciw jest dopuszczalny wyłącznie wtedy, gdy dana osoba wykaże, że prowadzenie działalności w sposób ciągły opiera się na nazwie zarejestrowanej przez zainteresowaną osobę fizyczną lub prawną.

5. Przed przyjęciem aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja konsultuje się z organami państwa członkowskiego, organami państwa trzeciego lub, w miarę możliwości, z producentem z państwa trzeciego, który pierwotnie złożył wniosek o rejestrację danego oznaczenia geograficznego, chyba że wniosek o cofnięcie rejestracji złożyli bezpośrednio ci pierwotni wnioskodawcy. Okres konsultacji wynosi co najmniej jeden miesiąc.

6. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące procedur, formy i przedstawiania wniosków o cofnięcie rejestracji.

7. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, 2 i 6 niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

ROZDZIAŁ 3

Ochrona oznaczeń geograficznych

Artykuł 26

Ochrona oznaczeń geograficznych

1. Oznaczenia geograficzne wpisane do unijnego rejestru oznaczeń geograficznych są chronione przed:
  - a) bezpośrednim lub pośrednim wykorzystywaniem w celach handlowych oznaczenia geograficznego w odniesieniu do produktów nieobjętych rejestracją, jeśli produkty te są porównywalne do produktów zarejestrowanych pod tą nazwą lub jeśli stosowanie tego oznaczenia geograficznego w odniesieniu do dowolnego produktu lub usługi stanowi wykorzystywanie, osłabianie lub umniejszanie renomy tej chronionej nazwy lub działa na szkodę tej renomy, w tym również w sytuacji, gdy produkty te wykorzystuje się jako składniki;
  - b) wszelkim niewłaściwym stosowaniem, imitacją lub przywołaniem, nawet jeśli podano prawdziwe pochodzenie produktu lub usługi lub jeżeli podano chronioną nazwę w tłumaczeniu, w formie transkrybowanej lub transliterowanej, lub z towarzyszącym jej określeniem, takim jak: „w stylu”, „typu”, „zgodnie z metodą”, „jak produkowane w”, „imitacja”, „o smaku”, „podobne do” lub podobnymi określeniami, w tym również w sytuacji, gdy produkty te są wykorzystywane jako składniki;

- c) wszelkimi innymi fałszywymi lub wprowadzającymi w błąd określeniami odnoszącymi się do pochodzenia, charakteru lub podstawowych właściwości produktu, podanymi na opakowaniu wewnętrznym lub zewnętrznym, w materiale reklamowym, dokumentach lub informacjach zamieszczonych w interfejsach internetowych w odniesieniu do danego produktu, oraz opakowaniem produktu w pojemnik mogący stwarzać błędne wrażenie co do jego pochodzenia;
- d) wszelkimi innymi praktykami, które mogłyby wprowadzać konsumenta w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.
2. Ust. 1 ma zastosowanie do wszystkich nazw domen dostępnych w Unii.
3. Przepisy krajowe dotyczące nazw stosowanych w odniesieniu do produktów rolnych, win i napojów spirytusowych nie mogą prowadzić do mylenia tych nazw z zarejestrowanymi oznaczeniami geograficznymi.
4. Ochrona, o której mowa w ust. 1, ma zastosowanie także w przypadku:
- a) towarów wprowadzanych na obszar celny Unii bez dopuszczenia ich do swobodnego obrotu na tym obszarze;
- b) towarów sprzedawanych na odległość, na przykład za pośrednictwem handlu elektronicznego; oraz
- c) towarów przeznaczonych na wywóz do państw trzecich.
5. Podmioty wymienione w art. 3 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013⁽²⁹⁾ są uprawnione do złożenia organom celnym wniosku o uniemożliwienie wszelkim osobom trzecim wprowadzania do Unii w obrocie handlowym towarów bez dopuszczenia ich tam do swobodnego obrotu, jeżeli towary te, w tym ich opakowania, pochodzą z państw trzecich i naruszają przepisy ust. 1 niniejszego artykułu.
6. Oznaczenia geograficzne zarejestrowane na podstawie niniejszego rozporządzenia nie mogą stać się w Unii terminami rodzajowymi.
7. W przypadku gdy oznaczenie geograficzne jest nazwą złożoną zawierającą termin uznawany za rodzajowy, stosowanie tego terminu co do zasady nie stanowi zachowania, o którym mowa w ust. 1 lit. a) i b).

Artykuł 27

Używanie oznaczeń geograficznych odnoszących się do produktów stosowanych jako składniki w nazwie produktów przetworzonych

1. Bez uszczerbku dla art. 26 i art. 37 ust. 7 niniejszego rozporządzenia oraz art. 7 i 17 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 oznaczenie geograficzne odnoszące się do produktu stosowanego jako składnik w produkcie przetworzonym może być używane w nazwie tego produktu przetworzonego, na jego etykietach lub w materiałach reklamowych, jeżeli:
- a) produkt przetworzony nie zawiera żadnego innego produktu porównywalnego ze składnikiem noszącym oznaczenie geograficzne;
- b) składnik noszący oznaczenie geograficzne jest stosowany w ilościach wystarczających do nadania podstawowej właściwości danemu produktowi przetworzonemu; oraz
- c) procentowa zawartość w produkcie przetworzonym składnika noszącego oznaczenie geograficzne jest podana na etykiecie.

⁽²⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1383/2003 (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 15).

2. Ponadto producenci żywności opakowanej, zdefiniowanej w art. 2 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 i zawierającej wśród składników produkt noszący oznaczenie geograficzne, którzy chcą używać tego oznaczenia geograficznego w nazwie tej opakowanej żywności, w tym w materiałach reklamowych, powiadamiają o tym wcześniej na piśmie uznaną grupę producentów, jeżeli taka grupa istnieje w odniesieniu do tego oznaczenia geograficznego. Wspomniani producenci umieszczają w tym powiadomieniu informacje dowodzące tego, że przestrzegane są wymogi wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu i podejmują oni odpowiednie działania. Uznaną grupę producentów potwierdza otrzymanie tego powiadomienia na piśmie w terminie czterech miesięcy. Producent żywności opakowanej może zacząć używać oznaczenia geograficznego w nazwie żywności opakowanej po otrzymaniu takiego potwierdzenia lub po upływie tego terminu, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej. Uznaną grupę producentów może dołączyć do tego potwierdzenia niewiążące informacje na temat używania danego oznaczenia geograficznego.

Państwa członkowskie mogą ustanowić, zgodnie z Traktatami, dodatkowe przepisy proceduralne dotyczące producentów żywności opakowanej mających siedzibę na ich terytorium.

3. Bez uszczerbku dla ust. 1 uznaną grupę producentów i producent żywności opakowanej mogą zawrzeć umowę dotyczącą konkretnych technicznych i wizualnych aspektów prezentacji oznaczenia geograficznego przedmiotowego składnika w nazwie żywności opakowanej na etykiecie, w innym miejscu niż w wykazie składników, lub w materiałach reklamowych.

4. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do napojów spirytusowych.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 87 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie o dodatkowe przepisy dotyczące używania produktów porównywalnych jako składników oraz kryteriów nadawania produktom przetworzonym podstawowych właściwości, o czym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 28

Terminy rodzajowe

1. Terminów rodzajowych nie rejestruje się jako oznaczeń geograficznych.
2. Aby ustalić, czy termin stał się rodzajowy czy nie, uwzględnia się wszystkie stosowne czynniki, w szczególności:
  - a) bieżącą sytuację w obszarach konsumpcji;
  - b) stosowne krajowe lub unijne akty prawne.

Artykuł 29

Homonimiczne oznaczenia geograficzne

1. Nie rejestruje się oznaczenia geograficznego, w odniesieniu do którego wnioski złożono po złożeniu wniosku w odniesieniu do całkowicie lub częściowo homonimicznego oznaczenia geograficznego lub po objęciu takiego oznaczenia ochroną w Unii, chyba że w praktyce istnieje wystarczające rozróżnienie między warunkami lokalnego i utrwalonego używania i prezentacji tych dwóch całkowicie lub częściowo homonimicznych oznaczeń, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia równego traktowania odnośnych producentów i niewprowadzania w błąd konsumentów co do prawdziwej tożsamości lub pochodzenia geograficznego produktów.
2. Nie rejestruje się całkowicie lub częściowo homonimicznego oznaczenia geograficznego, które prowadzi do błędnego przekonania konsumenta, że produkty pochodzą z innego terytorium, nawet jeżeli nazwa ta odpowiada rzeczywistemu terytorium, regionowi lub miejscu pochodzenia danych produktów.
3. Do celów niniejszego artykułu całkowicie lub częściowo homonimiczne oznaczenie geograficzne, w odniesieniu do którego złożono wniosek lub które jest chronione w Unii, odnosi się do:
  - a) oznaczeń geograficznych, które są wpisane do unijnego rejestru oznaczeń geograficznych;
  - b) oznaczeń geograficznych, w odniesieniu do których złożono wniosek, pod warunkiem że zostały one następnie wpisane do unijnego rejestru oznaczeń geograficznych;

- c) nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych chronionych w Unii zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1753; oraz
  - d) oznaczeń geograficznych, nazw pochodzenia i równoważnych terminów chronionych na podstawie umowy międzynarodowej między Unią i co najmniej jednym państwem trzecim.
4. Komisja w drodze aktu wykonawczego usuwa z rejestru unijnego każde oznaczenie geograficzne zarejestrowane z naruszeniem ust. 1 lub 2. Taki akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

Artykuł 30

Znaki towarowe

Nazwy nie rejestruje się jako oznaczenia geograficznego, w przypadku gdy w związku z reputacją i renomą znaku towarowego oraz jego długim używaniem rejestracja nazwy proponowanej jako oznaczenie geograficzne mogłaby wprowadzać konsumentów w błąd co do prawdziwej tożsamości produktu.

Artykuł 31

Związek między oznaczeniami geograficznymi a znakami towarowymi

1. Odrzuca się wnioski o rejestrację znaku towarowego, którego stosowanie byłoby sprzeczne z art. 26, w przypadku gdy wniosek o rejestrację tego znaku towarowego został złożony po dacie przedłożenia Komisji wniosku o rejestrację oznaczenia geograficznego.
2. EUIPO unieważnia unijne znaki towarowe zarejestrowane z naruszeniem ust. 1, a właściwe organy krajowe unieważniają krajowe znaki towarowe zarejestrowane z naruszeniem ust. 1.
3. Znak towarowy, którego stosowanie jest sprzeczne z art. 26, lecz w odniesieniu do którego złożono wniosek, którego dokonano rejestracji lub – jeżeli stosowne prawodawstwo dopuszcza taką możliwość – do którego nabyto praw przez używanie w dobrej wierze na terytorium Unii przed datą przedłożenia Komisji wniosku o rejestrację oznaczenia geograficznego, może pozostać w użyciu, a jego rejestracja może zostać przedłużona niezależnie od rejestracji oznaczenia geograficznego, pod warunkiem że brak jest podstaw do jego unieważnienia lub wygaśnięcia na mocy dyrektywy (UE) 2015/2436 lub rozporządzenia (UE) 2017/1001. W takich przypadkach dozwolone jest stosowanie oznaczenia geograficznego, po jego rejestracji, oraz odpowiedniego znaku towarowego.
4. Do celów ust. 1 i 3, w przypadku gdy oznaczenia geograficzne zostały zarejestrowane w Unii bez złożenia wniosku o rejestrację na etapie unijnym, datą przedłożenia Komisji wniosku o rejestrację oznaczenia geograficznego jest data pierwszego dnia ochrony.
5. Bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, wraz z oznaczeniem geograficznym można umieszczać na etykietach znaki gwarancyjne lub certyfikujące, o których mowa w art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2015/2436, oraz znaki wspólne, o których mowa w art. 29 ust. 3 tej dyrektywy, a także znaki wspólne, o których mowa w rozdziale VIII rozporządzenia (UE) 2017/1001.

Artykuł 32

Grupy producentów

1. Grupa producentów jest zrzeszeniem producentów tego samego produktu lub tych samych produktów, niezależnie od swojej formy prawnej. Musi spełniać następujące kryteria:
  - a) wykonuje zadania na podstawie niniejszego rozporządzenia, w tym co najmniej jedno zadanie określone w ust. 4;
  - b) została utworzona dobrowolnie z inicjatywy producentów i jest z nich złożona; oraz
  - c) jest demokratycznie zorganizowana, nadzorowana i kontrolowana przez swoich członków.

Grupy producentów składające wniosek spełniają te kryteria nie później niż w dniu rejestracji danego oznaczenia geograficznego.

Producent produktu noszącego oznaczenie geograficzne ma prawo przyłączyć się do grupy producentów. Państwa członkowskie mogą ograniczyć członkostwo w tej grupie producentów do określonych kategorii producentów, biorąc pod uwagę charakter produktu, którym zajmuje się dana grupa producentów.

2. Państwa członkowskie mogą postanowić, że członkami grupy producentów mogą być podmioty gospodarcze i przedstawiciele sektorów działalności gospodarczej powiązanych z jednym z etapów łańcucha dostaw produktów noszących oznaczenie geograficzne oraz zainteresowane strony, o których mowa w art. 157 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, jeśli mają oni szczególny interes w odniesieniu do produktów, którymi zajmuje się grupa producentów. Ci członkowie nie nadzorują grupy producentów.

3. Państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkowe przepisy, w szczególności w odniesieniu do organizacji, statutu, funkcjonowania i charakteru członkostwa w grupach producentów oraz wkładów finansowych na ich rzecz.

4. Grupa producentów może wykonywać w szczególności następujące zadania:

- a) opracowywanie specyfikacji produktu, składanie wniosków o rejestrację, zmianę i cofnięcie rejestracji oraz prowadzenie działań, w tym wspieranie swoich członków poprzez własne systemy kontroli w celu weryfikacji i zapewnienia zgodności z daną specyfikacją produktu;
- b) podejmowanie stosownych działań w celu zapewnienia ochrony oznaczenia geograficznego i praw własności intelektualnej, które są z nim bezpośrednio związane, w tym podejmowanie działań prawnych i składanie organom celnym wniosków o podjęcie działań zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 608/2013 oraz zapobieganie lub przeciwdziałanie wszelkim środkom lub praktykom marketingowym, które szkodzą lub mogą szkodzić renomie lub wartości danego oznaczenia geograficznego;
- c) reprezentowanie swoich członków w sieciach zajmujących się egzekwowaniem praw własności intelektualnej oraz wobec ustanowionych na szczeblu unijnym lub krajowym organów zajmujących się zwalczaniem podrobienia produktów;
- d) uzgadnianie praktyk z zakresu zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 7, niezależnie od tego, czy są one ujęte w specyfikacji produktu, czy stanowią odrębną inicjatywę, w tym ustalenia dotyczące kontroli zgodności przestrzegania tych praktyk i zapewnienia im odpowiedniego nagłośnienia, w szczególności w systemie informacyjnym zapewnianym przez Komisję;
- e) podejmowanie działań mających na celu poprawę funkcjonowania oznaczenia geograficznego pod względem zrównoważoności środowiskowej, społecznej i gospodarczej, w tym:
  - (i) opracowywanie, organizowanie i prowadzenie wspólnych kampanii marketingowych i reklamowych;
  - (ii) szerzenie informacji i działania promocyjne, których celem jest przekazywanie konsumentom wiedzy o cechach produktu noszącego oznaczenie geograficzne, w tym rozwijanie usług turystycznych na odpowiednim obszarze geograficznym;
  - (iii) prowadzenie analiz ekonomicznego, społecznego lub środowiskowego funkcjonowania, produkcji, profilu odżywczego i profilu organoleptycznego produktu noszącego oznaczenie geograficzne;
  - (iv) rozpowszechnianie informacji na temat oznaczenia geograficznego, odpowiedniego symbolu unijnego i skrótu (ChNP lub ChOG); oraz
  - (v) doradzanie obecnym i przyszłym producentom, szkolenie ich i rozpowszechnianie wśród nich wytycznych dotyczących najlepszych praktyk, w tym praktyk z zakresu zrównoważonego rozwoju, w szczególności tych, o których mowa w art. 7, postępu naukowo-technicznego, cyfryzacji, uwzględniania aspektu płci i równości płci, oraz podnoszenia świadomości konsumentów;
- f) zwalczanie naruszeń i podejrzewanych oszukańczych użyć na rynkach produktów, które noszą oznaczenia geograficzne ale nie są zgodne ze specyfikacją produktu, poprzez monitorowanie i weryfikację użycia tego oznaczenia geograficznego na całym rynku wewnętrznym i na rynkach państw trzecich, w których te oznaczenia geograficzne są chronione, w tym na interfejsach internetowych, oraz informowanie organów egzekwowania prawa przy użyciu poufnych systemów, tam gdzie są dostępne;

g) podejmowanie środków służących zwiększaniu wartości produktów i, tam gdzie jest to konieczne, zapobieganiu i przeciwdziałaniu wszelkim środkom lub praktykom handlowym, które są lub mogą być szkodliwe dla wizerunku i wartości ich produktów, w tym praktykom marketingowym, które dewaloryzują produkty i obniżają ceny.

5. Państwa członkowskie mogą na swoim terytorium pomagać producentom w tworzeniu i funkcjonowaniu grup producentów.

6. Jeżeli dla produktu noszącego oznaczenie geograficzne nie istnieje grupa producentów, państwa członkowskie mogą wykonywać zadania, o których mowa w ust. 4 lit. b), e) i f). Państwa członkowskie współpracują z producentami i pomagają im w utworzeniu grupy producentów.

7. Państwa członkowskie mogą utworzyć publiczny rejestr grup producentów dla produktów noszących oznaczenie geograficzne, pochodzących z ich terytorium, obejmujący organy, o których mowa w art. 9 ust. 2, oraz producentów, o których mowa w art. 9 ust. 3. Rejestr ten zawiera co najmniej nazwę, formę prawną i adres każdej grupy producentów oraz wszystkie oznaczenia geograficzne objęte daną grupą producentów.

Artykuł 33

Uznane grupy producentów

1. W uzupełnieniu art. 32 państwa członkowskie mogą stosować system uznawania grup producentów. System uznawania może być stosowany do wszystkich grup producentów, których członkowie produkują produkt noszący oznaczenie geograficzne, lub do grup producentów produkujących określone kategorie produktów noszących oznaczenia geograficzne. Grupa producentów może zostać uznana wyłącznie w odpowiedzi na stosowny wniosek. W ramach systemu uznawania organy, o których mowa w art. 9 ust. 2, oraz producentów, o których mowa w art. 9 ust. 3, uznaje się za uznane grupy producentów.

2. Państwa członkowskie stosujące system, o którym mowa w ust. 1, przewidują następujące kryteria uznawania grupy producentów:

a) szczególną formę prawną; oraz

b) spełnienie jednego z następujących warunków:

(i) minimalny poziom członkostwa producentów produktu powyżej 50 %; lub

(ii) określony minimalny poziom członkostwa producentów produktu oraz minimalny poziom wielkości lub wartości zbywalnej produkcji powyżej 50 %.

Państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkowe kryteria, takie jak:

a) dysponowanie niezbędnymi wkładami finansowymi swoich członków;

b) przepisy dotyczące przyjmowania członków, ustania członkostwa i naruszania obowiązków członkowskich;

c) statuty w formie pisemnej.

Jeżeli grupa producentów przestaje spełniać kryteria potrzebne do jej uznania, uznanie to zostaje zawieszono lub cofnięte.

3. W przypadku gdy grupa producentów zostanie uznana w ramach systemu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, ta uznana grupa producentów ma wyłączne prawo do:

a) wykonywania zadań, o których mowa w art. 32, w imieniu wszystkich producentów produkujących produkt noszący dane oznaczenie geograficzne, bez uszczerbku dla prawa indywidualnych producentów do działania w obronie swoich interesów;

- b) otrzymania od producenta żywności opakowanej powiadomienia, o którym mowa w art. 27 ust. 2, o używaniu w nazwie żywności opakowanej oznaczenia geograficznego jednego ze składników;
- c) zwracania się o wiążące przepisy regulujące podaż produktów noszących oznaczenia geograficzne zgodnie z art. 166a ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w tym obowiązujące przez okres do sześciu lat zgodnie z art. 166a ust. 4 lit. c) tego rozporządzenia;
- d) ustanawiania standardowych klauzul dotyczących podziału wartości, które mogą być stosowane zgodnie z art. 172a rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- e) uzgadniania praktyk z zakresu zrównoważonego rozwoju zgodnie z art. 7 niniejszego rozporządzenia;
- f) składania wniosków o zatwierdzanie zmian zgodnie z art. 24 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;
- g) składania wniosków o cofnięcie rejestracji zgodnie z art. 25 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

4. Państwa członkowskie mogą również przewidzieć, że uznana grupa producentów jest jedyną grupą producentów uprawnioną do wykonywania zadań:

- a) o których mowa w art. 32 ust. 4 lit. a) i d), jeżeli skutki tych zadań dotyczą wszystkich producentów produktu noszącego dane oznaczenie geograficzne;
- b) o których mowa w art. 32 ust. 4 lit. b), e) i f), w przypadku gdy zadania te są wykonywane na szczeblu międzynarodowym, krajowym lub regionalnym, bez uszczerbku dla możliwości wykonywania tych zadań na szczeblu lokalnym przez producentów produktu noszącego dane oznaczenie geograficzne.

5. Grupa producentów mająca siedzibę w państwie członkowskim niestosującym systemu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, może wykonywać zadania, o których mowa w art. 32 ust. 4 lit. b), c), e) i f), w państwie członkowskim stosującym taki system.

6. W przypadku gdy oznaczenie geograficzne dotyczy transgranicznego obszaru geograficznego, organy odnośnych państw członkowskich lub, w stosownych przypadkach, Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej współpracują, by wyznaczyć pojedynczą uznaną grupę producentów. W przypadku gdy zainteresowane państwa członkowskie lub, w stosownych przypadkach, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej, nie osiągną porozumienia lub jeżeli jedno z zainteresowanych państw członkowskich nie stosuje systemu, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do tego oznaczenia geograficznego nie uznaje się żadnej grupy producentów.

7. Państwa członkowskie mogą postanowić, że grupy producentów uznane na mocy prawa krajowego przed dniem 13 maja 2024 r. uważa się za uznane zgodnie z ust. 1.

Jeżeli taka uznana grupa producentów nie spełnia kryteriów określonych w ust. 2, dostosowuje się do odpowiednich przepisów do dnia 14 maja 2026 r. Jeżeli zgodność nie zostanie osiągnięta w tym terminie, dane państwo członkowskie przedłuża ten termin jeden raz o maksymalnie rok lub cofa uznanie.

8. Jeżeli państwo członkowskie stosuje system uznanych grup producentów, o którym mowa w ust. 1, powiadamia Komisję za pośrednictwem systemu cyfrowego o nazwie i adresie uznanej grupy producentów w odniesieniu do każdego zarejestrowanego oznaczenia geograficznego oraz aktualizuje te informacje w przypadku zmian. Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej i odpowiednio aktualizuje unijny rejestr oznaczeń geograficznych.

Artykuł 34

Zrzeszenia grup producentów

1. Zrzeszenie grup producentów można utworzyć z inicjatywy zainteresowanych grup producentów.
2. Zrzeszenie grup producentów może w szczególności wykonywać następujące zadania:
  - a) uczestniczyć w organach doradczych;
  - b) wymieniać informacje z organami publicznymi na tematy związane z polityką oznaczeń geograficznych;

- c) wydawać zalecenia mające na celu usprawnienie rozwoju polityki oznaczeń geograficznych, w szczególności w odniesieniu do zrównoważonego rozwoju, zwalczania oszustw i podrabiania, tworzenia wartości wśród podmiotów gospodarczych, reguł konkurencji i rozwoju obszarów wiejskich;
- d) propagować i rozpowszechniać wśród producentów najlepsze praktyki w zakresie polityki oznaczeń geograficznych;
- e) brać udział w działaniach promocyjnych w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1144/2014.

Artykuł 35

Ochrona oznaczeń geograficznych w nazwach domen

1. Rejestry nazw krajowych domen najwyższego poziomu mające siedzibę w Unii zapewniają, aby w alternatywnych procedurach rozstrzygania sporów dotyczących nazw domen uznawać prawo do powoływania się na zarejestrowane oznaczenia geograficzne podczas takich sporów.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 87 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez wprowadzenie przepisów powierzających EUIPO ustanowienie systemu informacji i ostrzeżeń o nazwach domen oraz zarządzanie tym systemem, który po złożeniu wniosku dotyczącego oznaczenia geograficznego dostarczałby wnioskodawcy informacje o dostępności danego oznaczenia geograficznego jako nazwy domeny oraz, na zasadzie dobrowolności, rejestracji nazwy domeny identycznej z oznaczeniem geograficznym wnioskodawcy. Rejestry nazw krajowych domen najwyższego poziomu mające siedzibę w Unii mogą dobrowolnie przekazywać EUIPO odpowiednie informacje i dane.
3. Do dnia 14 listopada 2025 r. Komisja przeprowadza ocenę konieczności i wykonalności ustanowienia systemu informacji i ostrzeżeń, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając funkcjonowanie dobrowolnego przekazywania informacji i danych, o których mowa w tym ustępie, oraz przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające główne ustalenia. W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu towarzyszy wniosek ustawodawczy.

Artykuł 36

Prawo do używania

Zarejestrowane oznaczenie geograficzne może być wykorzystywane przez dowolną osobę fizyczną lub prawną wprowadzającą do obrotu produkt, który jest zgodny z odpowiednią specyfikacją produktu.

Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty gospodarcze były objęte systemem kontroli zgodności ze specyfikacją produktu ustanowionym na podstawie art. 39 niniejszego rozporządzenia lub art. 116a rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 (UE), w zależności od przypadku.

W przypadku gdy oznaczenie geograficzne składa się z nazwy własnej pojedynczego producenta składającego wniosek lub zawiera tę nazwę, nie stanowi przeszkody dla stosowania tego zarejestrowanego oznaczenia geograficznego przez inne podmioty gospodarcze, pod warunkiem że oznaczenie to jest używane w odniesieniu do produktu zgodnego ze specyfikacją produktu.

Artykuł 37

Unijne symbole, oznaczenia i skróty

1. Oznaczenia, skróty i symbole odnoszące się do oznaczeń geograficznych nie mogą być stosowane w inny sposób niż w odniesieniu do produktów wytwarzanych zgodnie z odpowiednią specyfikacją produktu. Mogą być również stosowane do celów informacyjnych i edukacyjnych, pod warunkiem, że takie stosowanie nie wprowadza konsumenta w błąd.
2. Ustanawia się następujące symbole unijne służące opatrywaniu oznaczeniami geograficznymi i popularyzacji tych oznaczeń:
  - a) symbol identyfikujący chronione nazwy pochodzenia produktów rolnych; oraz
  - b) symbol identyfikujący chronione oznaczenia geograficzne produktów rolnych. Symbol ten może być również stosowany w odniesieniu do oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych.

3. W przypadku produktów rolnych i napojów spirytusowych pochodzących z Unii, które wprowadzane są do obrotu pod oznaczeniem geograficznym, na etykietach i w materiałach reklamowych musi znajdować się związany z nimi symbol unijny. W odniesieniu do etykietowania, oznaczenie geograficzne musi znajdować się w tym samym polu widzenia co symbol unijny.

Do oznaczenia geograficznego zastosowanie mają wymogi dotyczące etykietowania określone w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 w odniesieniu do prezentacji obowiązkowych danych szczegółowych.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 akapit pierwszy w przypadku napojów spirytusowych symbole unijne mogą zostać pominięte.

5. W przypadku gdy produkty rolne noszą oznaczenie geograficzne, oznaczenie nazwy producenta lub podmiotu gospodarczego umieszcza się na etykiecie w tym samym polu widzenia co oznaczenie geograficzne. W takim przypadku nazwę podmiotu gospodarczego należy rozumieć jako nazwę podmiotu gospodarczego odpowiedzialnego za etap produkcji, w wyniku którego uzyskuje się produkt mający nosić oznaczenie geograficzne, lub odpowiedzialnego za istotne przetwarzanie tego produktu.

W przypadku napojów spirytusowych noszących oznaczenie geograficzne oznaczenie nazwy producenta umieszcza się na etykiecie w tym samym polu widzenia co oznaczenie geograficzne.

W przypadku gdy największa powierzchnia opakowań lub pojemników odpowiada powierzchni opisanej w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, wskazanie nazwy producenta lub podmiotu gospodarczego jest dobrowolne.

Produkty rolne i napoje spirytusowe wprowadzane do obrotu pod oznaczeniem geograficznym, które zostały opatrzone etykietą przed dniem 14 maja 2026 r., mogą być nadal wprowadzane do obrotu bez konieczności podawania nazwy producenta lub podmiotu gospodarczego w tym samym polu widzenia co oznaczenie geograficzne do wyczerpania istniejących zapasów.

6. W przypadku gdy produkty rolne lub napoje spirytusowe noszą oznaczenie geograficzne, oznaczenia „chroniona nazwa pochodzenia” lub „chronione oznaczenie geograficzne” mogą odpowiednio znajdować się na etykietach i w materiałach reklamowych produktów rolnych, a oznaczenie „oznaczenie geograficzne” może znajdować się na etykietach i w materiałach reklamowych napojów spirytusowych.

Na etykietach i w materiałach reklamowych produktów rolnych noszących oznaczenie geograficzne mogą znajdować się skróty „ChNP” lub „ChOG”, odpowiadające oznaczeniom „chroniona nazwa pochodzenia” lub „chronione oznaczenie geograficzne”.

7. Oznaczenia i skróty mogą być stosowane na etykietach i w materiałach reklamowych produktów przetworzonych, jeżeli oznaczenie geograficzne odnosi się do ich składnika. W takim przypadku oznaczenie lub skrót umieszcza się obok nazwy składnika, który jest wyraźnie zidentyfikowany jako składnik. Symbolu unijnego nie umieszcza się w połączeniu z nazwą środka spożywczego w rozumieniu art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.

8. Symbole unijne wskazujące chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne, oznaczenia „chroniona nazwa pochodzenia”, „chronione oznaczenie geograficzne” i „oznaczenie geograficzne” oraz odpowiednio skróty „ChNP” lub „ChOG” można umieszczać na etykietach dopiero po opublikowaniu aktu rejestracji danego oznaczenia geograficznego.

9. Na etykietach można umieścić również:

a) przedstawienia graficzne obszaru geograficznego pochodzenia, o którym mowa w specyfikacji produktu; oraz

b) tekst, elementy graficzne lub symbole odnoszące się do państwa członkowskiego i regionu, gdzie znajduje się obszar geograficzny pochodzenia, pod warunkiem że takie odniesienia nie wprowadzają konsumenta w błąd co do prawdziwej tożsamości lub pochodzenia produktu.

10. Symbole unijne związane z oznaczeniami geograficznymi wpisanymi do unijnego rejestru oznaczeń geograficznych, określającymi produkty pochodzące z państw trzecich, mogą być umieszczane na etykietach produktów i w materiałach reklamowych, w którym to przypadku symbole te stosuje się zgodnie z ust. 3.

11. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, określa specyfikację techniczną symbolów unijnych dotyczących oznaczeń geograficznych oraz techniczne przepisy dotyczące ich stosowania i stosowania oznaczeń lub skrótów na produktach wprowadzanych do obrotu jako zarejestrowane oznaczenia geograficzne, włącznie z określeniem wersji językowych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

ROZDZIAŁ 4

Kontrole i egzekwowanie

Artykuł 38

Zakres stosowania

1. Niniejszy rozdział dotyczy wina, napojów spirytusowych i produktów rolnych.

Ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i ust. 3 oraz, w odniesieniu do kontroli zgodności ze specyfikacją produktu, ust. 4 niniejszego artykułu, a także art. 39, 40, 41 i 44 mają jednak zastosowanie wyłącznie do napojów spirytusowych i produktów rolnych.

2. Do celów niniejszego rozdziału kontrole oznaczają:

- a) kontrolę, czy produkt noszący oznaczenie geograficzne wyprodukowano zgodnie z odpowiednią specyfikacją produktu; oraz
- b) kontrolę stosowania oznaczeń geograficznych na rynku, w tym na interfejsach internetowych.

Do celów niniejszego rozdziału egzekwowanie obejmuje wszelkie działania, które zmierzają do zapewnienia zgodności z tytułem II rozdział 3 niniejszego rozporządzenia.

3. Właściwe organy, jednostki upoważnione i osoby fizyczne, którym przekazano niektóre zadania związane z kontrolami urzędowymi, przestrzegają odpowiednich wymogów określonych w rozporządzeniu (UE) 2017/625.

4. Niezależnie od art. 116 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625 Komisja przeprowadza kontrole, w tym audyty, oznaczeń geograficznych, o których mowa w tytule VI rozdział I rozporządzenia (UE) 2017/625, w oparciu o analizę ryzyka, w zależności od względnej liczby oznaczeń geograficznych w państwie członkowskim, liczby przeprowadzonych kontroli lub nieprawidłowości stwierdzonych podczas kontroli zgodności lub stosowania oznaczeń geograficznych określonych w sprawozdaniu rocznym państwa członkowskiego przygotowanym zgodnie z art. 113 rozporządzenia (UE) 2017/625. Art. 116 ust. 2, art. 118 i 120–124 rozporządzenia (UE) 2017/625 nie mają zastosowania do kontroli, w tym audytów, oznaczeń geograficznych.

Artykuł 39

Kontrola zgodności ze specyfikacją produktu

1. Do celów niniejszego rozdziału każdy podmiot gospodarczy, który chce uczestniczyć w dowolnym działaniu objętym specyfikacją produktu noszącego oznaczenie geograficzne, powiadamia właściwe organy, jednostki upoważnione lub osoby fizyczne, o których mowa w ust. 3 lit. a) i b). Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz podmiotów gospodarczych, które prowadzą działalność podlegającą co najmniej jednemu obowiązkowi przewidzianemu w specyfikacji produktu dotyczącej produktu noszącego oznaczenie geograficzne wprowadzone do unijnego rejestru oznaczeń geograficznych pochodzących z ich terytorium.

2. Producenci są odpowiedzialni za kontrole własne, które zapewniają zgodność produktów noszących oznaczenia geograficzne ze specyfikacją produktu przed wprowadzeniem produktu do obrotu.

3. Oprócz kontroli własnych, o których mowa w ust. 2, przed wprowadzeniem do obrotu produktu objętego oznaczeniem geograficznym i pochodzącego z Unii kontrolę zgodności ze specyfikacją produktu przeprowadzane jest przez:

- a) co najmniej jeden właściwy organ w rozumieniu art. 3 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2017/625; lub

b) co najmniej jedną jednostkę upoważnioną lub osobę fizyczną, którym przekazano niektóre zadania związane z kontrolami urzędowymi, jak określono w tytule II rozdział III rozporządzenia (UE) 2017/625.

4. W odniesieniu do oznaczeń geograficznych, które odnoszą się do produktów pochodzących z państw trzecich, kontrolę zgodności ze specyfikacją danego produktu przed jego wprowadzeniem do obrotu jest dokonywana przez:

a) jeden lub kilka właściwych organów wyznaczonych przez państwo trzecie; lub

b) co najmniej jedną jednostkę certyfikującą produkty.

5. W przypadku gdy jedno z działań objętych specyfikacją produktu jest przeprowadzone przez co najmniej jeden podmiot gospodarczy w kraju innym niż kraj pochodzenia oznaczenia geograficznego, w specyfikacji produktu określa się przepisy dotyczące kontroli zgodności tych podmiotów gospodarczych. Jeżeli odpowiednie działanie ma miejsce w Unii, podmioty gospodarcze powiadamiają o tym właściwe organy państwa członkowskiego, w którym dane działanie ma miejsce, i podlegają oni kontroli.

6. W przypadku gdy państwo członkowskie stosuje art. 9 ust. 2, kontrolę zgodności ze specyfikacją produktu zapewnia organ inny niż ten, który uznaje się za grupę producentów zgodnie z tym ustępem.

7. Koszty kontroli zgodności ze specyfikacją produktu mogą ponosić podmioty gospodarcze, które podlegają tym kontrolom. Państwa członkowskie mogą pobierać opłaty lub należności w celu całkowitego lub częściowego pokrycia kosztów kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych.

8. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące:

a) informacji, które państwa trzecie mają przekazywać Komisji, w tym dotyczące nazw i adresów właściwych organów i jednostek certyfikujących produkty;

b) ustalenia dotyczące monitorowania i weryfikacji działań przewidzianych w ust. 5.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

Artykuł 40

Informacje publiczne o właściwych organach, jednostkach upoważnionych i jednostkach certyfikujących produkty oraz osobach fizycznych

1. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej nazwy i adresy właściwych organów, jednostek upoważnionych i osób fizycznych, o których mowa w art. 39 ust. 3, w odniesieniu do każdego produktu noszącego oznaczenie geograficzne oraz aktualizują te informacje.

2. Komisja podaje do wiadomości publicznej nazwy i adresy właściwych organów i jednostek certyfikujących produkty, o których mowa w art. 39 ust. 4, oraz regularnie aktualizuje te informacje.

3. Komisja może utworzyć portal cyfrowy, na którym będą podawane do wiadomości publicznej nazwy i adresy właściwych organów, jednostek upoważnionych i jednostek certyfikujących produkty oraz osób fizycznych, o których mowa w ust. 1 i 2.

Artykuł 41

Akredytacja jednostek upoważnionych i jednostek certyfikujących produkty

1. Jednostki upoważnione, o których mowa w art. 39 ust. 3 lit. b) i jednostki certyfikujące produkty, o których mowa w art. 39 ust. 4 lit. b), przestrzegają jednej z poniższych norm i są akredytowane zgodnie z jedną z poniższych norm, odpowiednio do przekazanego zadania:

a) Norma EN ISO/IEC 17065 „Ocena zgodności – Wymagania dla jednostek certyfikujących wyroby, procesy i usługi”; lub

b) Norma EN ISO/IEC 17020 „Ocena zgodności – Wymagania dotyczące działania różnych rodzajów jednostek przeprowadzających inspekcję”.

2. Akredytacja, o której mowa w ust. 1, jest przeprowadzana przez krajową jednostkę akredytacyjną uznawaną zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008, która jest sygnatariuszem porozumienia wielostronnego w ramach Europejskiej Współpracy w Dziedzinie Akredytacji obejmującego normy, o których mowa w ust. 1, lub przez jednostkę akredytacyjną spoza Unii, która jest sygnatariuszem wielostronnego porozumienia o wzajemnym uznawaniu Międzynarodowego Forum Akredytacji lub porozumienia o wzajemnym uznawaniu sporządzonego w ramach Międzynarodowej Współpracy w dziedzinie Akredytacji Laboratoriów obejmującego normy, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 42

Kontrola stosowania oznaczeń geograficznych na rynku i egzekwowanie

1. Państwa członkowskie wyznaczają co najmniej jeden właściwy organ odpowiedzialny za kontrolę i działania w zakresie egzekwowania stosowania oznaczeń geograficznych po wprowadzeniu danego produktu noszącego oznaczenie geograficzne na rynek, a to sprawdzanie i egzekwowanie dotyczy między innymi składowania, tranzytu, dystrybucji lub oferowania do sprzedaży, w tym w handlu elektronicznym. Organy te mogą być tożsame z właściwymi organami, o których mowa w art. 39 ust. 3 lit. a) niniejszego rozporządzenia oraz w art. 116a ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, regularnie i z odpowiednią częstotliwością, w oparciu o analizę ryzyka i otrzymane powiadomienia, w tym od grup producentów, działają w celu zapewnienia zgodności ze specyfikacją produktu lub jednolitym dokumentem lub jego odpowiednikiem w odniesieniu do danego oznaczenia geograficznego, w tym w internetowych układach graficznych i etykietowaniu.

3. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie kroki administracyjne i sądowe, aby zapobiec stosowaniu lub powstrzymać stosowanie, w tym za pośrednictwem interfejsów internetowych, nazw produktów lub usług, które są produkowane, dostarczane lub wprowadzane do obrotu na ich terytorium lub są przeznaczone na wywóz do państw trzecich, co stanowi naruszenie art. 26 i 27.

4. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie kroki administracyjne i sądowe w celu uniemożliwienia dostępu z ich terytorium do nazw domen naruszających art. 26 ust. 2.

5. Aby zapewnić skuteczne egzekwowanie, organ lub organy wyznaczone zgodnie z ust. 1 ułatwiają wymianę informacji wśród odpowiednich departamentów, agencji i organów, takich jak policja, agencje zajmujące się zwalczaniem podrabiania, organy celne, urzędy ds. własności intelektualnej, organy ds. prawa żywnościowego i inspektorzy ds. handlu detalicznego.

Artykuł 43

Obowiązki dostawców na rynku internetowym

1. Wszelkie informacje dotyczące reklamowania, promowania i sprzedaży produktów, które są dostępne dla osób z siedzibą w Unii i które naruszają ochronę oznaczeń geograficznych przewidzianych w art. 26 i 27 niniejszego rozporządzenia są uważane za nielegalne treści jak określono w art. 3 lit. h) rozporządzenia (UE) 2022/2065.

2. Odpowiednie krajowe organy sądowe lub administracyjne państw członkowskich mogą, zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) 2022/2065, wydać nakaz działań przeciwko nielegalnym treściom, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2022/2065 każda osoba fizyczna lub podmiot może powiadomić dostawców usług hostingu o obecności określonych treści naruszających art. 26 i 27 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 44

Wzajemna pomoc i wymiana informacji

1. Państwa członkowskie udzielają sobie wzajemnej pomocy do celów przeprowadzania kontroli i egzekwowania przepisów przewidzianych w niniejszym rozdziale zgodnie z tytułem IV rozporządzenia (UE) 2017/625.

2. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustanawiać szczegółowe przepisy dotyczące charakteru i rodzaju informacji wymienianych przez państwa członkowskie oraz metody wymiany tych informacji do celów kontroli i egzekwowania przepisów na podstawie niniejszego rozdziału. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

Artykuł 45

Poświadczenie zgodności ze specyfikacją produktu

1. Podmiot gospodarczy, którego produkt został uznany w wyniku kontroli zgodności, o której mowa w art. 39 niniejszego rozporządzenia i art. 116a rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, za zgodny ze specyfikacją produktu oznaczenia geograficznego chronionego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, na wniosek i w zależności od systemu zastosowanego przez dane państwo członkowskie, jest uprawniony do:

- a) poświadczenia, w tym w formie cyfrowej, które może być poświadczoną kopią, stwierdzającego zgodność prowadzonej przez niego produkcji ze specyfikacją produktu; lub
- b) włączenia do wykazu zatwierdzonych podmiotów gospodarczych ustanowionych przez właściwy organ, takiego jak wykaz, o którym mowa w art. 39 ust. 1 niniejszego rozporządzenia lub art. 116a rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w zależności od przypadku. Stosowny wyciąg z wykazu (zwany dalej „wyciągiem”) jest udostępniany w internecie każdemu zatwierdzonemu podmiotowi gospodarczemu.

2. Poświadczenie zgodności i wyciąg, o którym mowa w ust. 1 lit. a) i b), udostępnia się na żądanie organom egzekwowania prawa, organom celnym lub innym organom w Unii zaangażowanym w sprawdzanie użycia oznaczeń geograficznych na towarach zgłoszonych do swobodnego obrotu lub wprowadzonych do obrotu na rynku wewnętrznym. Podmiot gospodarczy może udostępniać poświadczenie lub wyciąg opinii publicznej lub każdej osobie, która może wystąpić o taki dowód zgodności w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Poświadczenie i wyciąg są aktualizowane okresowo na podstawie oceny ryzyka.

3. Podmiotowi gospodarczemu, który nie otrzymuje już poświadczenia o zgodności lub który został wykreślony z wykazu, nie wolno prezentować ani używać poświadczenia lub wyciągu.

4. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące formy i treści poświadczenia zgodności i wyciągu, form, w jakich poświadczenia i wyciągi są udostępniane przez podmioty gospodarcze lub handlowców do kontroli w ramach prowadzonej działalności gospodarczej oraz warunków, na jakich podobne poświadczenie musi być udostępnione, i jego form, w przypadkach produktów pochodzących z państw trzecich. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

ROZDZIAŁ 5

Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne produktów rolnych

Artykuł 46

Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne produktów rolnych

1. „Nazwa pochodzenia” produktu rolnego to nazwa, którą określa się produkt:

- a) pochodzący z określonego miejsca, regionu lub, w wyjątkowych przypadkach, kraju;
- b) którego jakość lub cechy charakterystyczne są w istotnej lub wyłącznej mierze pochodną szczególnego środowiska geograficznego, na które składają się czynniki naturalne i ludzkie; oraz
- c) którego wszystkie etapy produkcji odbywają się na określonym obszarze geograficznym.

2. „Oznaczenie geograficzne” produktu rolnego to nazwa, którą określa się produkt:

- a) pochodzący z określonego miejsca, regionu lub kraju;
- b) którego określona jakość, renoma lub inna cecha charakterystyczna w głównej mierze wynika z tego pochodzenia geograficznego; oraz
- c) którego przynajmniej jeden etap produkcji odbywa się na określonym obszarze geograficznym.

3. Niezależnie od ust. 1 niektóre nazwy rejestruje się jako nazwy pochodzenia, nawet jeżeli surowce do odnośnych produktów pochodzą z obszaru geograficznego większego lub różniącego się od określanego obszaru geograficznego, pod warunkiem że:

- a) został określony obszar wytwarzania tych surowców;
- b) istnieją specjalne warunki wytwarzania tych surowców;

- c) istnieje system kontroli zapewniający przestrzeganie warunków, o których mowa w lit. b); oraz
- d) dane nazwy pochodzenia były uznawane za nazwy pochodzenia w kraju, z którego się wywodzi, przed dniem 1 maja 2004 r.

Na potrzeby niniejszego ustępu za surowce uznaje się wyłącznie żywe zwierzęta, mięso i mleko.

Artykuł 47

Szczegółowe przepisy dotyczące pochodzenia paszy i surowców oraz uboju

1. W odniesieniu do produktu pochodzenia zwierzęcego, którego nazwa jest zarejestrowana jako nazwa pochodzenia, pasza pochodzi w całości z określonego obszaru geograficznego.
2. W zakresie, w jakim zapewnienie pochodzenia paszy w całości z określonego obszaru geograficznego nie jest praktycznie wykonalne, można dodać paszę pochodzącą spoza tego obszaru, pod warunkiem że nie ma to wpływu na jakość produktu lub jego cechy zasadniczo będące pochodną związku ze środowiskiem geograficznym. Udział paszy pochodzącej spoza określonego obszaru geograficznego w żadnym przypadku nie może przekraczać w danym roku 50 % suchej masy.
3. Tymczasowa zmiana, o której mowa w art. 24 ust. 5, może stanowić odstępstwo od ust. 2 niniejszego artykułu do czasu przywrócenia możliwości pochodzenia paszy z określonego obszaru geograficznego, pod warunkiem że związek, o którym mowa w art. 49 ust. 1 lit. f) ppkt (i), nie został całkowicie unieważniony.
4. Wszelkie ograniczenia dotyczące pochodzenia surowców przewidziane w specyfikacji produktu, którego nazwa jest zarejestrowana jako oznaczenie geograficzne, muszą być uzasadnione w odniesieniu do związku, o którym mowa w art. 49 ust. 1 lit. f) ppkt (ii).
5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 87 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanawianie odstępstw i warunków w odniesieniu do uboju zwierząt i w odniesieniu do pochodzenia surowców. Te odstępstwa i warunki opierają się na obiektywnych kryteriach i uwzględniają dobrostan zwierząt, jakość lub wykorzystywanie surowców oraz uznaną wiedzę fachową lub naturalne czynniki, w tym ograniczenia, które wpływają na produkcję rolną na niektórych obszarach.

Artykuł 48

Odmiany roślin i rasy zwierząt

1. Nazwa nie może zostać zarejestrowana jako oznaczenie geograficzne, jeżeli koliduje z nazwą odmiany roślin lub rasy zwierząt, przez co istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd konsumentów co do rzeczywistej tożsamości lub rzeczywistego pochodzenia produktu noszącego oznaczenie geograficzne lub pomylenia produktów noszących dane oznaczenie geograficzne z daną odmianą roślin lub rasą zwierząt.
2. Warunki, o których mowa w ust. 1, ocenia się w odniesieniu do faktycznego używania nazw kolidujących ze sobą, w tym używania nazwy odmiany roślin lub rasy zwierząt poza obszarem jej pochodzenia oraz używania nazwy odmiany roślin.
3. Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza wprowadzania do obrotu produktu niezgodnego ze specyfikacją produktu zarejestrowanego oznaczenia geograficznego, którego etykieta zawiera nazwę lub część nazwy tego oznaczenia geograficznego zawierającą lub obejmującą nazwę odmiany roślin lub rasy zwierząt, o ile spełnione są następujące warunki:
  - a) dany produkt zawiera wskazaną odmianę roślin lub rasę zwierząt lub został z nich otrzymany;
  - b) nie dochodzi do wprowadzenia w błąd konsumentów;
  - c) stosowanie nazwy danej odmiany roślin lub rasy zwierząt mieści się w ramach uczciwej konkurencji;
  - d) stosowanie nazwy odmiany roślin lub rasy zwierząt nie prowadzi do nadużycia renomy zarejestrowanego oznaczenia geograficznego; oraz
  - e) produkcja i wprowadzanie do obrotu danego produktu wykroczyły poza obszar jego pochodzenia przed datą złożenia wniosku o rejestrację oznaczenia geograficznego.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 87 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanawianie przepisów określających stosowanie nazw odmian roślin i ras zwierząt.

Artykuł 49

Specyfikacja produktu

1. Specyfikacja produktu obejmuje co najmniej:

- a) nazwę, która ma zostać zarejestrowana jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, tak jak jest ona stosowana w handlu lub w języku potocznym do opisu tego konkretnego produktu na określonym obszarze geograficznym;
- b) opis produktu, obejmujący – w stosownych przypadkach – surowce, dane odmiany roślin i rasy zwierząt, w tym oznaczenie handlowe gatunków i ich nazwę systematyczną, a także główne fizyczne, chemiczne, mikrobiologiczne lub organoleptyczne cechy produktu;
- c) definicję obszaru geograficznego określonego w odniesieniu do związku, o którym mowa w lit. f) ppkt (i) lub (ii) niniejszego ustępu oraz – w stosownych przypadkach – szczegółowe informacje świadczące o spełnieniu wymogów art. 46 ust. 3;
- d) dowody potwierdzające, że produkt pochodzi z określonego obszaru geograficznego wskazanego zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. c) lub art. 46 ust. 2 lit. c);
- e) opis metody otrzymywania produktu oraz, w stosownych przypadkach, autentycznych i niezmiennych lokalnych metod; a także informacje dotyczące pakowania, jeżeli grupa producentów składająca wniosek zdecyduje o ich uwzględnieniu i przedstawi wystarczające i odnoszące się wyłącznie do danego produktu uzasadnienie, dlaczego zapewnienie jakości, pochodzenia lub kontroli wymaga, aby pakowanie odbywało się na określonym obszarze geograficznym, z uwzględnieniem przepisów unijnych, w szczególności dotyczących swobodnego przepływu towarów i swobodnego świadczenia usług;
- f) szczegółowe informacje określające następujące kwestie:
  - (i) w odniesieniu do chronionej nazwy pochodzenia – związek między jakością lub cechami charakterystycznymi produktu a środowiskiem geograficznym, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. b). Szczegóły dotyczące czynników ludzkich w tym środowisku geograficznym mogą być – w stosownych przypadkach – ograniczone do opisu gospodarowania glebami i krajobrazem, praktyk uprawy lub innego odpowiedniego wkładu ludzkiego w zachowanie naturalnych czynników środowiska geograficznego, o którym mowa w tym przepisie;
  - (ii) w odniesieniu do chronionego oznaczenia geograficznego – związek między określoną jakością, renomą lub inną cechą charakterystyczną produktu a pochodzeniem geograficznym, o którym mowa w art. 46 ust. 2 lit. b).

2. Specyfikacja produktu może również obejmować:

- a) praktyki z zakresu zrównoważonego rozwoju określone w art. 7;
- b) wszelkie szczegółowe zasady dotyczące etykietowania danego produktu;
- c) inne mające zastosowanie wymogi przewidziane przez państwa członkowskie lub, w stosownych przypadkach, przez grupę producentów, uwzględniając fakt, że takie wymogi muszą być obiektywne, niedyskryminujące i zgodne z prawem unijnym i krajowym.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 87 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanawianie przepisów ograniczających informacje zawarte w specyfikacji produktu, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku gdy takie ograniczenie jest konieczne do uniknięcia przesadnie dużych objętościowo wniosków o rejestrację.

4. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustanawiać przepisy dotyczące formy specyfikacji produktu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

*Artykuł 50***Jednolity dokument**

1. Jednolity dokument zawiera:
  - a) główne punkty specyfikacji produktu, a mianowicie: nazwę, która ma zostać zarejestrowana jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, opis produktu, w tym – w stosownych przypadkach – szczegółowe zasady dotyczące pakowania i etykietowania, oraz zwięzłą definicję obszaru geograficznego;
  - b) opis związku między produktem a środowiskiem geograficznym lub pochodzeniem geograficznym, o których mowa w art. 49 ust. 1 lit. f), w tym – w stosownych przypadkach – szczegółowe elementy opisu produktu lub metody produkcji, które uzasadniają ten związek.
2. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określić format i sposób przedstawiania za pośrednictwem jednolitego dokumentu przewidzianego w ust. 1 niniejszego artykułu oraz wyjątki lub anonimizację danych osobowych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

TYTUŁ III

GWARANTOWANA TRADYCYJNA SPECJALNOŚĆ I TERMINY DOTYCZĄCE JAKOŚCI STOSOWANE FAKULTATYWNIE

ROZDZIAŁ 1

Zakres*Artykuł 51***Zakres**

Niniejszy tytuł stosuje się do produktów rolnych, w tym środków spożywczych.

Do celów niniejszego tytułu określenie „produkty rolne, w tym środki spożywcze”, obejmuje produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do TFUE oraz środki spożywcze i produkty rolne wymienione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Niniejszego tytułu nie stosuje się do napojów spirytusowych ani produktów sektora wina określonych w części II załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, z wyjątkiem octów winnych.

ROZDZIAŁ 2

Gwarantowane tradycyjne specjalności*Artykuł 52***Cele**

1. Ustanawia się system gwarantowanych tradycyjnych specjalności (GTS) w celu chronienia tradycyjnych metod produkcji i przepisów kulinarnych przez wspieranie:
  - a) producentów produktów tradycyjnych we wprowadzaniu tych produktów do obrotu i informowaniu konsumentów o cechach tradycyjnych przepisów kulinarnych i produktów stanowiących wartość dodaną;
  - b) generowania wartości dodanej poprzez przyczynianie się do uczciwej konkurencji w sieci dystrybucji, zagwarantowanie producentom godziwego dochodu i przyczynianie się do osiągnięcia celów polityki rozwoju obszarów wiejskich.
2. Rejestracja i ochrona gwarantowanych tradycyjnych specjalności pozostają bez uszczerbku dla obowiązku zapewnienia przez producentów zgodności z innymi przepisami Unii, w szczególności z przepisami dotyczącymi wprowadzania produktów do obrotu, jednolitej wspólnej organizacji rynków i etykietowania żywności.
3. Dyrektywa (UE) 2015/1535 nie ma zastosowania do systemu gwarantowanych tradycyjnych specjalności określonego w niniejszym rozporządzeniu.

*Artykuł 53***Kryteria kwalifikowalności**

1. Nazwa kwalifikuje się do zarejestrowania jako gwarantowana tradycyjna specjalność, jeżeli opisuje ona produkt, który:
  - a) otrzymano z zastosowaniem sposobu produkcji, przetwarzania lub składu odpowiadającego tradycyjnej praktyce w odniesieniu do tego produktu; lub

- b) wytworzono z surowców lub składników, które są tradycyjnie stosowane.
2. Aby nazwa mogła zostać zarejestrowana jako gwarantowana tradycyjna specjalność, musi ona:
- a) być tradycyjnie stosowana w odniesieniu do danego produktu; lub
- b) wskazywać na tradycyjny charakter danego produktu.
3. Jeżeli w procedurze sprzeciwu na podstawie art. 61 wykazano, że nazwa jest również używana w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim, aby rozróżnić porównywalne produkty lub produkty mające tę samą lub podobną nazwę, w decyzji o rejestracji podjętej zgodnie z art. 64 ust. 3 lit. b) można przewidzieć, że nazwie gwarantowanej tradycyjnej specjalności towarzyszy oświadczenie „wytworzono zgodnie z tradycją”, bezpośrednio po którym umieszczona jest nazwa kraju lub regionu.
4. Nazwy nie można zarejestrować, jeżeli odnosi się ona jedynie do właściwości o charakterze ogólnym mających zastosowanie wobec szeregu produktów, lub do właściwości przewidzianych w określonym prawodawstwie unijnym.
5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 87 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanawianie dodatkowych przepisów wyjaśniających kryteria kwalifikowalności określone w niniejszym artykule.

Artykuł 54

Specyfikacja produktu

1. Specyfikacja produktu obejmuje co najmniej:
- a) nazwę produktu będącą przedmiotem wniosku o rejestrację we właściwych wersjach językowych;
- b) opis produktu, w tym jego główne cechy fizyczne, chemiczne, mikrobiologiczne lub organoleptyczne;
- c) opis metody produkcji, której przestrzegać muszą producenci, w tym – w stosownych przypadkach – charakteru i cech wykorzystywanych surowców lub składników, w tym – w stosownych przypadkach – oznaczenie handlowe gatunków i ich nazwę systematyczną, oraz metody przygotowania produktu; oraz
- d) główne elementy stanowiące o tradycyjnym charakterze produktu.

Specyfikacja produktu może również obejmować wymogi dotyczące etykietowania.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 87 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanawianie przepisów, które ograniczają informacje zawarte w specyfikacji produktu, w przypadku gdy takie ograniczenie jest konieczne do uniknięcia przesadnie dużych objętościowo wniosków o rejestrację.
3. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustanawiać przepisy dotyczące formy specyfikacji produktu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

Artykuł 55

Grupy producentów

1. Grupa producentów to zreszezenie, niezależnie od jego formy prawnej, skupiające producentów tego samego produktu lub produktów. Jest ustanawiana z inicjatywy producentów zgodnie z charakterem danego produktu lub produktów. Grupa producentów działa w przejrzysty i niedyskryminacyjny sposób. Jest również demokratycznie zorganizowana, nadzorowana i kontrolowana przez swoich członków.
2. Państwa członkowskie mogą postanowić, że podmioty gospodarcze, przedstawiciele sektorów działalności gospodarczej powiązanej z jednym z etapów łańcucha dostaw produktów uznanych za gwarantowaną tradycyjną specjalność i strony, o których mowa w art. 157 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, mogą być członkami grupy producentów, jeśli mają szczególnie interes dotyczący produktów, którymi zajmuje się dana grupa. Członkowie ci nie nadzorują grupy producentów.

3. Grupa producentów może wykonywać w szczególności następujące zadania:
  - a) opracowywanie specyfikacji produktu, składanie wniosków o zmiany i cofnięcie rejestracji, zarządzanie kontrolami własnymi członków grupy;
  - b) podejmowanie działań mających na celu poprawę funkcjonowania gwarantowanych tradycyjnych specjalności;
  - c) przygotowywanie działań informacyjnych i promocyjnych, których celem jest przekazywanie konsumentom wiedzy o cechach produktów stanowiących wartość dodaną tych produktów;
  - d) przyjmowanie środków służących zwiększaniu wartości produktów i – tam gdzie to konieczne – podejmowanie kroków służących zapobieganiu wszelkim środkom szkodliwym dla wizerunku tych produktów lub służących przeciwdziałaniu tym środkom.

Artykuł 56

Etap krajowy procedury rejestracji

1. Wnioski o rejestrację gwarantowanej tradycyjnej specjalności mogą być składane wyłącznie przez grupę producentów składającą wniosek. Grupą producentów składającą wniosek jest stowarzyszenie, niezależnie od jego formy prawnej, w skład którego wchodzi producenci tego samego produktu, którego nazwa jest przedmiotem wniosku o rejestrację, lub jeden producent, gdy dana osoba jest jedynym producentem zainteresowanym złożeniem wniosku. Kilka grup producentów składających wniosek z różnych państw członkowskich lub państw trzecich może złożyć wspólny wniosek o rejestrację. Podmioty publiczne i inne zainteresowane strony mogą pomagać w przygotowaniu wniosku i w powiązanej procedurze.
2. Wniosek o rejestrację nazwy jako gwarantowanej tradycyjnej specjalności zawiera następujące informacje:
  - a) nazwę i adres grupy producentów składającej wniosek;
  - b) specyfikację produktu, o której mowa w art. 54.
3. W przypadku gdy wniosek przygotowuje grupa producentów, której siedziba znajduje się w państwie członkowskim, wniosek ten kierowany jest do organów tego państwa członkowskiego. Państwo członkowskie rozpatruje wniosek, aby sprawdzić, czy spełnia warunki kryteriów kwalifikowalności, o których mowa w art. 53. W ramach tego rozpatrywania wniosku państwo członkowskie przeprowadza krajową procedurę sprzeciwu. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że wymogi niniejszego rozdziału zostały spełnione, może podjąć decyzję pozytywną i złożyć wniosek o rejestrację na etapie unijnym, o czym mowa w art. 58.
4. Państwo członkowskie zapewnia, aby wszelkie osoby fizyczne lub prawne mające uzasadniony interes miały możliwość złożenia odwołania od jego decyzji. Państwo członkowskie zapewnia również, aby pozytywna decyzja i odpowiednia specyfikacja produktu zostały opublikowane oraz zapewnia elektroniczny dostęp do specyfikacji produktu.

Artykuł 57

Wniosek o rejestrację na etapie unijnym

1. Wniosek o rejestrację na etapie unijnym gwarantowanej tradycyjnej specjalności zawiera specyfikację produktu, o której mowa w art. 54 oraz:
  - a) w przypadku państw członkowskich – oświadczenie państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek na etapie krajowym procedury rejestracji, potwierdzające, że wniosek spełnia warunki rejestracji, oraz informacje na temat jakiegokolwiek dopuszczalnego sprzeciwu na etapie krajowym po przeprowadzeniu krajowej procedury rozpatrywania wniosku i procedury sprzeciwu; lub
  - b) w przypadku państw trzecich – pełnomocnictwo, na mocy którego wnioskodawcę reprezentuje pełnomocnik.
2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, sporządza się w jednym z języków urzędowych Unii.
3. Wspólny wniosek zawiera specyfikacje produktu, jak określono w art. 54 i, w stosownych przypadkach, oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, złożone przez zainteresowane państwa członkowskie lub państwa trzecie. Powiązane procedury krajowe, w tym etap sprzeciwu, przeprowadza się we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich.

4. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące procedur, formy i przedstawiania wniosków o rejestrację, w tym wniosków o rejestrację gwarantowanej tradycyjnej specjalności w odniesieniu do więcej niż jednego terytorium krajowego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

Artykuł 58

Złożenie wniosku o rejestrację na etapie unijnym

1. Wniosek o rejestrację gwarantowanej tradycyjnej specjalności składa się na etapie unijnym do Komisji drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu cyfrowego. Po otrzymaniu wniosku od państwa członkowskiego lub państw członkowskich Komisja dostosowuje system cyfrowy w taki sposób, aby każde państwo członkowskie mogło z niego korzystać do celów krajowej części procedury rejestracji gwarantowanej tradycyjnej specjalności, jeśli wyrazi takie życzenie.
2. Jeśli wniosek o rejestrację jest przygotowany przez wnioskodawcę z siedzibą w państwie trzecim jest on składany Komisji bezpośrednio przez wnioskodawcę, czyli grupę producentów lub pojedynczego producenta, lub za pośrednictwem organów zainteresowanego państwa trzeciego.
3. Wspólny wniosek o rejestrację, o którym mowa w art. 56 ust. 1, jest składany przez:
  - a) jedno z zainteresowanych państw członkowskich; lub
  - b) wnioskodawcę z państwa trzeciego, takiego jak grupa producentów lub pojedynczy producent – bezpośrednio lub za pośrednictwem organów tego państwa trzeciego.
4. Komisja, za pośrednictwem systemu cyfrowego, o którym mowa w ust. 1, podaje do wiadomości publicznej nazwy będące przedmiotem wniosków o rejestrację złożonych na etapie unijnym.

Artykuł 59

Rozpatrywanie wniosku przez Komisję i publikacja otwierająca procedurę sprzeciwu

1. Komisja rozpatruje każdy wniosek, który otrzymuje zgodnie z art. 58 ust. 1, 2 i 3 w celu sprawdzenia, czy zawiera on wymagane informacje i czy nie zawiera żadnych oczywistych błędów, biorąc pod uwagę wyniki procedury rozpatrywania i procedury sprzeciwu przeprowadzonych przez zainteresowane państwo członkowskie. Przy rozpatrywaniu wniosku uwzględnia się wynik krajowego etapu procedury przeprowadzonej przez zainteresowane państwo członkowskie.
2. Rozpatrywanie wniosku nie może trwać dłużej niż sześć miesięcy od dnia otrzymania wniosku. Komisja może zwrócić się do wnioskodawcy o wszelkie niezbędne dodatkowe informacje lub zmodyfikowanie wniosku. Jeśli Komisja skieruje takie zapytania do wnioskodawcy, okres rozpatrywania wniosku nie może trwać dłużej niż pięć miesięcy, licząc od dnia, w którym Komisja otrzyma odpowiedź wnioskodawcy.
3. Jeśli Komisja nie zakończy rozpatrywania wniosku, o którym mowa w ust. 2, w wyznaczonym terminie, informuje wnioskodawcę na piśmie o przyczynach opóźnienia i określa przewidywany czas niezbędny do zakończenia rozpatrywania, który nie może przekraczać jednego miesiąca.
4. Jeżeli po rozpatrzeniu wniosku zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja uzna, że warunki określone w art. 53, 54, 56 i 57 zostały spełnione, publikuje ona specyfikację produktu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 60

Zakwestionowanie na szczeblu krajowym wniosku o rejestrację

1. Państwa członkowskie informują Komisję na bieżąco o wszelkich krajowych postępowaniach administracyjnych lub sądowych, które mogą mieć wpływ na rejestrację gwarantowanej tradycyjnej specjalności.
2. Komisja jest zwolniona z obowiązku dotrzymania terminu rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 59 ust. 2, oraz poinformowania państwa członkowskiego o powodach opóźnienia, jeśli w odniesieniu do wniosku o rejestrację złożonego zgodnie z art. 56 otrzymała od danego państwa członkowskiego powiadomienie, w którym:
  - a) informuje ono Komisję, że decyzja, o której mowa w art. 56 ust. 3, została unieważniona na szczeblu krajowym na mocy decyzji administracyjnej lub orzeczenia sądowego, które mają natychmiastowe zastosowanie, ale są nieostateczne lub nieprawomocne; lub

b) zwraca się do Komisji o zawieszenie rozpatrywania wniosku ze względu na wszczęcie krajowego postępowania administracyjnego lub sądowego w celu zakwestionowania ważności wniosku, a dane państwo członkowskie uznaje podstawy tego postępowania za uzasadnione.

3. Zwolnienie obowiązuje do momentu, gdy dane państwo członkowskie poinformuje Komisję, że pierwotny wniosek został przywrócony lub że państwo członkowskie cofa swój wniosek o zawieszenie.

4. Jeżeli pozytywna decyzja państwa członkowskiego, o której mowa w art. 56 ust. 3, została w całości lub w części unieważniona na podstawie prawomocnej decyzji podjętej przez sąd krajowy, to państwo członkowskie rozważa podjęcie, w zależności od potrzeb, odpowiednich działań, takich jak wycofanie lub modyfikacja wniosku o rejestrację na etapie unijnym.

Artykuł 61

Unijna procedura sprzeciwu

1. W terminie trzech miesięcy od dnia publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* specyfikacji produktu zgodnie z art. 59 ust. 4 organy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego lub osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes oraz mająca siedzibę lub miejsce pobytu w państwie trzecim może wnieść do Komisji sprzeciw.

2. Każda osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes oraz siedzibę lub miejsce pobytu na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo, z którego złożono wniosek o rejestrację na etapie unijnym, może wnieść sprzeciw do państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę lub miejsce pobytu, w terminie umożliwiającym temu państwu członkowskiemu rozpatrzenie tego sprzeciwu i zdecydowanie, czy wnieść sprzeciw do Komisji zgodnie z ust. 1. Państwa członkowskie mogą określić ten termin w swoim prawie krajowym.

3. W sprzeciwie należy oświadczyć, że wnosi się sprzeciw wobec rejestracji gwarantowanej tradycyjnej specjalności. Sprzeciw, który nie zawiera takiego oświadczenia, uznaje się za nieważny.

4. Komisja bada dopuszczalność sprzeciwu. Jeżeli Komisja uzna sprzeciw za dopuszczalny, w terminie pięciu miesięcy od daty publikacji, o której mowa w art. 59 ust. 4, specyfikacji produktu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wzywa podmiot wnoszący sprzeciw i wnioskodawcę do przeprowadzenia odpowiednich konsultacji w rozsądnym terminie nie dłuższym niż trzy miesiące. Komisja przekazuje wnioskodawcy sprzeciw i wszystkie dokumenty dostarczone przez podmiot wnoszący sprzeciw. W dowolnym momencie w tym okresie Komisja może, na wniosek wnioskodawcy, jednorazowo przedłużyć termin konsultacji maksymalnie o trzy miesiące.

5. Podmiot wnoszący sprzeciw i wnioskodawca bez zbędnej zwłoki rozpoczynają odpowiednie konsultacje. Wzajemnie dostarczają sobie odnośnych informacji, by ocenić, czy wniosek o rejestrację jest zgodny z warunkami określonymi w niniejszym rozdziale.

6. W przeciągu jednego miesiąca od zakończenia konsultacji, o których mowa w ust. 4, wnioskodawca powiadamia Komisję o wynikach konsultacji, w tym o wszystkich wzajemnie przekazanych informacjach, o tym, czy osiągnięto porozumienie z podmiotem wnoszącym sprzeciw lub wszystkimi takimi podmiotami, oraz o wszelkich wynikających z tego zmianach we wniosku o rejestrację. Podmiot wnoszący sprzeciw może również powiadomić Komisję o swoim stanowisku na koniec konsultacji.

7. Jeżeli po zakończeniu konsultacji dokonano zmian w specyfikacji produktu opublikowanej zgodnie z art. 59 ust. 4, Komisja ponownie rozpatruje zmieniony wniosek o rejestrację. Jeżeli we wniosku dokonano istotnych zmian i Komisja uzna, że zmieniony wniosek spełnia warunki rejestracji, ponownie publikuje specyfikację produktu zgodnie z tym ustępem.

8. Dokumenty, o których mowa w niniejszym artykule, są sporządzane w jednym z języków urzędowych Unii.

9. Komisja kończy ocenę wniosku o rejestrację na etapie unijnym, uwzględniając wszelkie wnioski o przyznanie okresów przejściowych, wynik procedury sprzeciwu oraz wszelkie inne kwestie, które pojawią się w późniejszym terminie w odniesieniu do rozpatrywania wniosku i które mogą wymagać wprowadzenia zmian w specyfikacji produktu.

10. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 87 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanawianie szczegółowych procedur i terminów dotyczących procedury sprzeciwu.

11. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa format i sposób przedstawiania sprzeciwu oraz przewiduje wyłączenie lub anonimizację danych osobowych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

Artykuł 62

Podstawy do wniesienia sprzeciwu

1. Sprzeciw wniesiony zgodnie z art. 61 jest dopuszczalny wyłącznie wówczas, gdy podmiot wnoszący sprzeciw wykaże, że:

- a) proponowana gwarantowana tradycyjna specjalność nie spełnia przepisów niniejszego rozdziału; lub
- b) rejestracja danej nazwy zagroziłaby istnieniu całkowicie lub częściowo identycznej nazwy.

2. Dopuszczalność sprzeciwu podlega ocenie w odniesieniu do terytorium Unii.

Artykuł 63

Okresy przejściowe w stosowaniu gwarantowanych tradycyjnych specjalności

1. W przypadku produktów, których oznaczenie składa się z nazwy będącej w sprzeczności z art. 68 lub zawiera taką nazwę, Komisja może w drodze aktów wykonawczych przyznać okres przejściowy do pięciu lat, by umożliwić dalsze stosowanie tego oznaczenia, z którym zostały wprowadzone do obrotu, pod warunkiem że w dopuszczalnym sprzeciwie względem wniosku o rejestrację gwarantowanej tradycyjnej specjalności, której ochronę naruszono, wniesionym na mocy art. 57 ust. 3 lub art. 61, wykazano, że takie oznaczenie było zgodnie z prawem stosowane na rynku wewnętrznym przez co najmniej pięć lat poprzedzających datę publikacji specyfikacji produktu, o której mowa w art. 59 ust. 4.

2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2, z wyjątkiem aktów dotyczących wniosków, wobec których wniesiono dopuszczalny sprzeciw zgodnie z art. 56 ust. 3; przyjmuje się je bez stosowania tej procedury sprawdzającej.

Artykuł 64

Decyzja Komisji w sprawie wniosku o rejestrację

1. Jeżeli – na podstawie informacji uzyskanych przez Komisję w toku rozpatrywania wniosku zgodnie z art. 59 – Komisja uzna, że nie spełniono któregokolwiek z warunków, o których mowa w tym artykule, w drodze aktów wykonawczych odrzuca wniosek o rejestrację. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

2. Przy braku dopuszczalnego sprzeciwu Komisja, w drodze aktów wykonawczych i bez stosowania procedury, o której mowa w art. 88 ust. 2, rejestruje gwarantowaną tradycyjną specjalność.

3. Jeżeli Komisja otrzyma dopuszczalny sprzeciw, po przeprowadzeniu procedury, o której mowa w art. 61, oraz biorąc pod uwagę jej wyniki, podejmuje następujące działania:

- a) przyjmuje akty wykonawcze stanowiące o rejestracji gwarantowanej tradycyjnej specjalności bez stosowania procedury, o której mowa w art. 88 ust. 2, jeżeli osiągnięto porozumienie i po sprawdzeniu, czy jest ono zgodne z prawem Unii, oraz – w razie potrzeby – zmienia informacje opublikowane na podstawie art. 59 ust. 4, pod warunkiem że zmiany te nie są istotne; lub
- b) jeżeli nie osiągnięto porozumienia, przyjmuje akt wykonawczy zawierający decyzję w sprawie wniosku o rejestrację. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

4. W aktach wykonawczych stanowiących o rejestracji gwarantowanej tradycyjnej specjalności przewiduje się wszelkie warunki mające zastosowanie do rejestracji oraz ponownej publikacji do celów informacyjnych specyfikacji produktu opublikowanej zgodnie z art. 59 ust. 4 i zmienionych w następstwie procedury sprzeciwu w przypadku zmian innych niż te, o których mowa w art. 61 ust. 7.

5. Rozporządzenia wykonawcze Komisji dotyczące rejestracji oraz decyzje wykonawcze Komisji dotyczące odrzucenia publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria L.

Artykuł 65

Unijny rejestr gwarantowanych tradycyjnych specjalności

1. Komisja, w drodze aktów wykonawczych i bez stosowania procedury, o której mowa w art. 88 ust. 2, tworzy i prowadzi powszechnie dostępny unijny rejestr gwarantowanych tradycyjnych specjalności. Dokumenty wprowadzone do tego rejestru po dniu 13 maja 2024 r. sporządza się w formacie nadającym się do odczytu maszynowego zdefiniowanego w art. 2 pkt 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024.

2. Komisja przechowuje, w formie cyfrowej lub papierowej, dokumentację związaną z rejestracją gwarantowanej tradycyjnej specjalności. W przypadku cofnięcia rejestracji Komisja przechowuje dokumentację przez kolejnych 10 lat.

3. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, określa treść i sposób przedstawiania unijnego rejestru gwarantowanych tradycyjnych specjalności. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

Artykuł 66

Zmiany w specyfikacji produktu

1. Grupa producentów produktu, którego nazwa jest gwarantowaną tradycyjną specjalnością, może złożyć wniosek o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu. Wnioski zawierają opis i uzasadnienie wnioskowanych zmian.

2. Procedura zmiany specyfikacji produktu opiera się odpowiednio na procedurze określonej w art. 56–64.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 87 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanawianie przepisów dotyczących procedury zmiany specyfikacji produktu.

4. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące procedur, formy i przedstawiania wniosku o zmianę specyfikacji produktu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

Artykuł 67

Cofnięcie rejestracji

1. Komisja może – z własnej inicjatywy lub na właściwie umotywowany wniosek państwa członkowskiego, państwa trzeciego lub dowolnej osoby fizycznej lub prawnej mającej uzasadniony interes i siedzibę lub miejsce pobytu w państwie trzecim – w drodze aktów wykonawczych, cofnąć rejestrację gwarantowanej tradycyjnej specjalności w następujących przypadkach:

a) gdy nie można już zapewnić zgodności ze specyfikacją produktu;

b) gdy od co najmniej poprzednich siedmiu lat nie wprowadzono do obrotu żadnego produktu w ramach danej gwarantowanej tradycyjnej specjalności.

2. Komisja może również, w drodze aktów wykonawczych, cofnąć rejestrację na wniosek producentów produktu wprowadzanego do obrotu pod daną zarejestrowaną nazwą.

3. Do procedury cofnięcia rejestracji stosuje się odpowiednio art. 56–62 i art. 64.

Sprzeciw jest dopuszczalny wyłącznie wtedy, gdy dana osoba fizyczna lub prawna wykaże, że prowadzenie działalności w sposób ciągły jest zależne od zarejestrowanej nazwy.

4. Przed przyjęciem aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja konsultuje się z organami zainteresowanego państwa członkowskiego, organami zainteresowanego państwa trzeciego lub, w miarę możliwości, z producentem z państwa trzeciego, który pierwotnie złożył wniosek o rejestrację danej gwarantowanej tradycyjnej specjalności, chyba że wniosek o cofnięcie rejestracji złożyli bezpośrednio ci pierwotni wnioskodawcy. Okres konsultacji wynosi co najmniej jeden miesiąc.
5. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące procedur, formy i przedstawiania wniosków o cofnięcie rejestracji gwarantowanej tradycyjnej specjalności.
6. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, 2 i 5 niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

Artykuł 68

Ograniczenia w stosowaniu zarejestrowanych gwarantowanych tradycyjnych specjalności

1. Zarejestrowane gwarantowane tradycyjne specjalności są chronione przed wszelkiego rodzaju niewłaściwym stosowaniem, imitacją lub przywołaniem, nawet jeśli chroniona nazwa jest tłumaczona, w tym w odniesieniu do produktów wykorzystywanych jako składniki, oraz przed wszelkimi innymi praktykami, które mogłyby wprowadzić konsumentów w błąd.
2. Nazwy produktów rolnych i środków spożywczych stosowane na szczeblu krajowym nie mogą prowadzić do mylenia tych nazw z zarejestrowanymi gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami.
3. Ochroną, o której mowa w ust. 1, obejmuje się również produkty sprzedawane na odległość, na przykład za pośrednictwem handlu elektronicznego.
4. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustanawiać wymogi proceduralne dotyczące ochrony gwarantowanych tradycyjnych specjalności. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.
5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 87 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanawianie dodatkowych przepisów dotyczących wykorzystywania gwarantowanych tradycyjnych specjalności w nazwie produktów przetworzonych w odniesieniu do wykorzystywania porównywalnych składników i kryteriów nadawania produktom przetworzonym podstawowych właściwości.

Artykuł 69

Wyjątki w niektórych przypadkach stosowania

Przepisy niniejszego rozdziału pozostają bez uszczerbku dla:

- a) stosowania terminów, które w Unii mają status terminów rodzajowych, nawet jeżeli taki termin rodzajowy stanowi część nazwy, która jest chroniona jako gwarantowana tradycyjna specjalność;
- b) wprowadzania do obrotu produktów, których etykieta zawiera lub obejmuje stosowaną w dobrej wierze nazwę odmiany roślin lub nazwę rasy zwierząt;
- c) stosowania przepisów unijnych lub przepisów państw członkowskich regulujących kwestie własności intelektualnej, w szczególności przepisów dotyczących nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, i znaków towarowych, jak również praw przyznanych na mocy tych przepisów.

Artykuł 70

Symbol unijny, oznaczenie i skrót

1. Ustanawia się unijny symbol dla produktów oznaczonych jako gwarantowana tradycyjna specjalność. Oznaczenie „gwarantowana tradycyjna specjalność”, skrót „GTS” oraz symbol unijny odnoszący się do gwarantowanej tradycyjnej specjalności mogą być stosowane wyłącznie w odniesieniu do produktów wytworzonych zgodnie z odpowiednią specyfikacją produktu. Mogą być również stosowane do celów informacyjnych i edukacyjnych, pod warunkiem, że takie zastosowanie nie wprowadza konsumenta w błąd. Na etykietach można umieścić oznaczenie „gwarantowana tradycyjna specjalność” lub odpowiadający mu skrót „GTS”.
2. W przypadku produktów pochodzących z Unii, które wprowadza się do obrotu jako gwarantowane tradycyjne specjalności zarejestrowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, na etykietach i w materiałach reklamowych umieszcza się symbol unijny, o którym mowa w ust. 2, wraz z zarejestrowaną nazwą w tym samym polu widzenia. Do zarejestrowanej gwarantowanej tradycyjnej specjalności zastosowanie mają wymogi dotyczące etykietowania określone w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 w odniesieniu do prezentacji obowiązkowych danych szczegółowych.

3. W przypadku gwarantowanych tradycyjnych specjalności produkowanych poza terytorium Unii można umieścić na etykiecie symbol unijny.
4. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, określa specyfikację techniczną symbolu unijnego oraz techniczne przepisy dotyczące jej stosowania i stosowania tego oznaczenia oraz skrótu na produktach wprowadzanych do obrotu jako gwarantowana tradycyjna specjalność, w tym wersje językowe. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

Artykuł 71

Uczestnictwo w programie dotyczącym gwarantowanej tradycyjnej specjalności

1. Nazwa zarejestrowana jako gwarantowana tradycyjna specjalność może być wykorzystywana przez dowolną osobę fizyczną lub prawną wprowadzającą do obrotu produkt, który jest zgodny z odpowiednią specyfikacją produktu.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty gospodarcze były objęte systemem kontroli zgodności ze specyfikacją produktu ustanowionym zgodnie z art. 72.

Artykuł 72

Kontrole i egzekwowanie

1. Kontrole gwarantowanych tradycyjnych specjalności oznaczają:
    - a) kontrolę, czy produkt uznany za gwarantowaną tradycyjną specjalność wyprodukowano zgodnie z odpowiednią specyfikacją produktu; oraz
    - b) kontrolę stosowania gwarantowanych tradycyjnych specjalności na rynku.
  2. Do celów niniejszego rozdziału egzekwowanie obejmuje wszelkie działania, które zmierzają do zapewnienia zgodności z art. 68, 69 i 70 niniejszego rozporządzenia.
  3. Właściwe organy, jednostki upoważnione i osoby fizyczne, którym przekazano niektóre zadania związane z kontrolami urzędowymi, przestrzegają odpowiednich wymogów określonych w rozporządzeniu (UE) 2017/625.
  4. Każdy podmiot gospodarczy, który chce uczestniczyć w dowolnym działaniu objętym co najmniej jednym zobowiązaniem przewidzianym w specyfikacji produktu uznanym za gwarantowaną tradycyjną specjalność, powiadamia właściwe organy, jednostki upoważnione lub osoby fizyczne, o których mowa w ust. 6 lit. a) i b).
- Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz podmiotów gospodarczych, które prowadzą działalność podlegającą co najmniej jednemu obowiązkowi przewidzianemu w specyfikacji produktu dotyczącej produktu uznanego za gwarantowaną tradycyjną specjalność wpisanego do unijnego rejestru gwarantowanych tradycyjnych specjalności na ich terytorium.
5. Producenci są odpowiedzialni za kontrole własne, które zapewniają zgodność produktów uznanych za gwarantowane tradycyjne specjalności ze specyfikacją produktu przed wprowadzeniem produktu do obrotu.
  6. Oprócz kontroli własnych, o których mowa w ust. 5, przed wprowadzeniem do obrotu produktu uznanego za gwarantowaną tradycyjną specjalność i pochodzącego z Unii, kontrola zgodności ze specyfikacją produktu przeprowadzana jest przez:
    - a) co najmniej jeden właściwy organ w rozumieniu art. 3 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2017/625; lub
    - b) co najmniej jedną jednostkę upoważnioną lub osobę fizyczną, którym przekazano niektóre zadania związane z kontrolami urzędowymi, jak określono w tytule II rozdział III rozporządzenia (UE) 2017/625.
  7. W odniesieniu do gwarantowanych tradycyjnych specjalności, które odnoszą się do produktów pochodzących z państwa trzeciego, kontrola zgodności ze specyfikacją produktu przed jego wprowadzeniem do obrotu jest dokonywana przez:
    - a) jeden lub kilka właściwych organów wyznaczonych przez państwo trzecie; lub
    - b) co najmniej jedną jednostkę certyfikującą produkty.

Koszty kontroli zgodności ze specyfikacją produktu mogą ponosić podmioty gospodarcze, które podlegają tym kontrolom. Państwa członkowskie mogą pobierać opłatę w celu pokrycia swoich kosztów kontroli zgodności ze specyfikacją produktu.

8. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej nazwy i adresy właściwych organów, jednostek upoważnionych i osób fizycznych, o których mowa w ust. 6, w odniesieniu do każdego produktu uznanego za gwarantowaną tradycyjną specjalność, oraz aktualizują te informacje.

9. Komisja podaje do wiadomości publicznej nazwy i adresy właściwych organów i jednostek certyfikujących produkty, o których mowa w ust. 7, oraz regularnie aktualizuje te informacje.

10. Komisja może utworzyć portal cyfrowy, na którym będą podawane do wiadomości publicznej nazwy i adresy właściwych organów, wyznaczonych organów i jednostek certyfikujących produkty oraz osób fizycznych, o których mowa w ust. 6 i 7.

11. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące informacji, które państwa trzecie mają przekazywać Komisji, w tym dotyczące nazw i adresów właściwych organów i jednostek certyfikujących produkty. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

12. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, bez stosowania procedury, o której mowa w art. 88 ust. 2, określać środki, przy pomocy których podaje się do wiadomości publicznej nazwy i adresy właściwych organów i upoważnionych jednostek, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 73

Akredytacja wyznaczonych organów i jednostek certyfikujących produkty

1. Jednostki upoważnione, o których mowa w art. 72 ust. 6 lit. b) i jednostki certyfikujące produkty, o których mowa w art. 72 ust. 7 lit. b), przestrzegają jednej z poniższych norm i są akredytowane zgodnie z jedną z poniższych norm, odpowiednio do przekazanego zadania:

a) norma EN ISO/IEC 17065 „Ocena zgodności – Wymagania dla jednostek certyfikujących wyroby, procesy i usługi”; lub

b) norma EN ISO/IEC 17020 „Ocena zgodności – Ogólne kryteria działania różnych rodzajów jednostek inspekcyjnych”.

2. Akredytację, o której mowa w ust. 1, przeprowadza krajowa jednostka akredytacyjna uznawana zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008, która jest sygnatariuszem porozumienia wielostronnego w ramach Europejskiej Współpracy w Dziedzinie Akredytacji obejmującego normy, o których mowa w ust. 1 lub jednostka akredytacyjna spoza Unii, która jest sygnatariuszem wielostronnego porozumienia o uznawaniu Międzynarodowego Forum Akredytacji sporządzonego przez Międzynarodowe Forum Akredytacji lub wielostronnego porozumienia o uznawaniu sporządzonego w ramach Międzynarodowej Współpracy w dziedzinie Akredytacji Laboratoriów obejmującego normy, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 74

Kontrola stosowania gwarantowanych tradycyjnych specjalności na rynku i jego egzekwowanie

1. Państwa członkowskie wyznaczają co najmniej jeden właściwy organ odpowiedzialny za kontrolę i działania w zakresie egzekwowania stosowania gwarantowanej tradycyjnej specjalności po wprowadzeniu danego produktu uznanego za gwarantowaną tradycyjną specjalność na rynek, a to sprawdzanie i egzekwowanie dotyczy składowania, tranzytu, dystrybucji lub oferowania do sprzedaży, w tym w handlu elektronicznym. Organy te mogą być tymi samymi organami, o których mowa w art. 72 ust. 6 lit. a). Kontrola stosowania gwarantowanych tradycyjnych specjalności jest przeprowadzana na podstawie analizy ryzyka.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do danych gwarantowanych tradycyjnych specjalności zapewniają zgodność ze specyfikacją produktu.

3. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie kroki administracyjne i sądowe, aby zapobiec stosowaniu lub powstrzymać stosowanie nazw produktów lub usług, które są produkowane, dostarczane lub wprowadzane do obrotu na ich terytorium lub są przeznaczone na wywóz do państw trzecich i które naruszają ochronę gwarantowanych tradycyjnych specjalności przewidzianą w art. 68.

4. Organ lub organy wyznaczone zgodnie z ust. 1 ułatwia wymianę informacji przez odpowiednie departamenty, agencje i organy, w tym policję, agencje zajmujące się zwalczaniem podrabiania, organy celne, urzędy ds. własności intelektualnej, organy ds. prawa żywnościowego i inspektorów ds. handlu detalicznego, aby zapewnić skuteczne egzekwowanie.

Artykuł 75

Obowiązki dostawców na rynku internetowym

1. Wszelkie informacje dotyczące reklamowania, promowania i sprzedaży produktów, które są dostępne dla osób z siedzibą w Unii i które naruszają ochronę gwarancyjnych tradycyjnych specjalności przewidzianych w art. 68 niniejszego rozporządzenia, są uważane za treści nielegalne jak określono w art. 3 lit. h) rozporządzenia (UE) 2022/2065.

2. Odpowiednie krajowe organy sądowe lub administracyjne państw członkowskich mogą, zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) 2022/2065, wydać nakaz działań przeciwko treściom nielegalnym, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 76

Wzajemna pomoc i wymiana informacji

1. Państwa członkowskie udzielają sobie wzajemnie pomocy do celów przeprowadzania kontroli i egzekwowania przewidzianych w niniejszym rozdziale zgodnie z tytułem IV rozporządzenia (UE) 2017/625.

2. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustanawiać szczegółowe przepisy dotyczące charakteru i rodzaju informacji wymienianych przez państwa członkowskie oraz metody wymiany tych informacji do celów kontroli i egzekwowania na podstawie niniejszego rozdziału. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

Artykuł 77

Poświadczenie zgodności ze specyfikacją produktu

1. Podmiot gospodarczy, którego produkt, w wyniku kontroli zgodności, o której mowa w art. 72, uznano za zgodny ze specyfikacją produktu gwarantowanej tradycyjnej specjalności chronionej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, na wniosek i w zależności od systemu zastosowanego przez dane państwo członkowskie, jest uprawniony do:

a) poświadczenia, które może być poświadczoną kopią, stwierdzającego zgodność ze specyfikacją produktu; lub

b) bycia umieszczonym w wykazie zatwierdzonych podmiotów gospodarczych ustanowionych przez właściwy organ. Stosowny wyciąg z wykazu (zwany dalej „wyciągiem”) jest udostępniany każdemu zatwierdzonemu podmiotowi gospodarczemu.

2. Poświadczenie zgodności i wyciąg, o których mowa odpowiednio w ust. 1 lit. a) i b), są aktualizowane okresowo na podstawie oceny ryzyka.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by podmiot gospodarczy, który nie otrzymuje już poświadczenia zgodności lub który został wykreślony z wykazu, nie prezentuje ani nie używa tego poświadczenia ani tego wyciągu.

4. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące formy i treści poświadczenia zgodności i wyciągu, oraz warunków, na jakich muszą być one udostępnione, i ich form, przez podmioty gospodarcze lub handlowców do celów kontroli lub w ramach prowadzenia działalności, w tym w przypadkach podobnych poświadczeń dotyczących produktów pochodzących z państw trzecich. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

ROZDZIAŁ 3

Określenia jakościowe stosowane fakultatywnie

Artykuł 78

Cele

Ustanawia się system określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie, którego celem jest ułatwienie przekazywania przez producentów na rynku wewnętrznym informacji o cechach i właściwościach stanowiących wartość dodaną produktów rolnych.

Artykuł 79

Przepisy krajowe

1. Państwa członkowskie mogą utrzymać krajowe przepisy dotyczące określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie i systemów jakości nieobjętych niniejszym rozporządzeniem, pod warunkiem że takie przepisy są zgodne z prawem unijnym.
2. Komisja może ustanowić system cyfrowy służący włączaniu określeń i systemów, o których mowa w ust. 1, w celu zwiększenia wiedzy na temat produktów i systemów w całej Unii, oraz zapewniać wsparcie tego systemu cyfrowego. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określać szczegóły techniczne niezbędne do powiadamiania o określeniach jakościowych stosowanych fakultatywnie. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

Artykuł 80

Określenia jakościowe stosowane fakultatywnie

1. Określenia jakościowe stosowane fakultatywnie spełniają następujące kryteria:
  - a) nawiązują do cechy co najmniej jednej kategorii produktów lub właściwości produkcji rolnej lub procesu przetwarzania, które mają zastosowanie na konkretnych obszarach;
  - b) ich stosowanie przydaje wartość dodaną danemu produktowi w porównaniu z produktami podobnego rodzaju; oraz
  - c) mają one wymiar unijny.
2. Z zakresu stosowania niniejszego rozdziału wyklucza się te określenia jakościowe stosowane fakultatywnie, które opisują właściwości techniczne produktu w celu zastosowania obowiązkowych norm handlowych i których celem nie jest informowanie konsumentów o tych właściwościach produktów.
3. Określenia jakościowe stosowane fakultatywnie wykluczają określenia zastrzeżone stosowane fakultatywnie, które wspierają i uzupełniają specyficzne normy handlowe określone na podstawie sektorowej lub na podstawie kategorii produktu.
4. Aby uwzględnić specyficzne cechy charakterystyczne niektórych sektorów, a także oczekiwania konsumentów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 87 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanawianie szczegółowych przepisów dotyczących kryteriów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
5. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustanawiać przepisy dotyczące form, procedur i innych szczegółów technicznych, konieczne do stosowania niniejszego rozdziału. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.
6. Przy przyjmowaniu aktów delegowanych lub wykonawczych zgodnie z ust. 4 i 5 Komisja uwzględni wszelkie stosowne normy międzynarodowe.

Artykuł 81

Zastrzeżenie dodatkowych określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie

Aby uwzględnić oczekiwania konsumentów, rozwój wiedzy naukowej i technicznej, sytuację na rynku oraz zmiany w zakresie norm handlowych i norm międzynarodowych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 87 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez zastrzeżenie dodatkowego określenia jakościowego stosowanego fakultatywnie i ustanowienie warunków jego stosowania.

Artykuł 82

Produkty górskie

1. Określenie „produkt górski” ustanawia się jako określenie jakościowe stosowane fakultatywnie. Jest ono zastrzeżone jako wyrażenie złożone. Jest ono stosowane wyłącznie do opisu przeznaczonych do spożycia przez ludzi produktów wymienionych w załączniku I do TFUE, w odniesieniu do których:
  - a) zarówno surowce, jak i pasza dla zwierząt gospodarskich pochodzą przede wszystkim z obszarów górskich;

b) w przypadku produktów przetwarzanych przetwarzanie odbywa się również na obszarach górskich.

2. Na potrzeby niniejszego artykułu obszary górskie w Unii to obszary wyznaczone zgodnie z art. 32 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013⁽³⁰⁾.

W stosunku do produktów z państw trzecich obszary górskie to obszary oficjalnie określone jako obszary górskie przez zainteresowane państwo trzecie lub te, które spełniają kryteria określone w art. 32 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.

3. W należycie uzasadnionych przypadkach, i z myślą o uwzględnieniu naturalnych ograniczeń wpływających na produkcję rolną na obszarach górskich, Komisja jest uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 87, aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanawianie odstępstw od warunków stosowania, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w szczególności warunków, na jakich dozwolone jest, by surowce lub pasze pochodziły spoza obszarów górskich, warunków, na jakich dozwolone jest przetwarzanie produktów poza obszarami górkimi na obszarze geograficznym, który zostanie zdefiniowany, oraz ustanawiających definicję tego obszaru geograficznego.

4. W celu uwzględnienia naturalnych ograniczeń wpływających na produkcję rolną na obszarach górskich, Komisja jest uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 87, aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie dotyczących ustanowienia metod produkcji i innych kryteriów mających znaczenie dla stosowania określenia jakościowego stosowanego fakultatywnie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 83

Ograniczenia dotyczące stosowania i kontroli

1. Określenie jakościowe stosowane fakultatywnie może być stosowane jedynie w odniesieniu do produktów, które spełniają odpowiednie warunki stosowania.

2. Przepisy niniejszego rozdziału nie naruszają stosowania przepisów unijnych ani krajowych regulujących kwestie własności intelektualnej, w szczególności przepisów dotyczących nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i znaków towarowych jak również praw przyznanych na mocy tych przepisów.

3. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustanawiać przepisy dotyczące stosowania określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

4. Państwa członkowskie w oparciu o analizę ryzyka przeprowadzają kontrole, aby zapewnić przestrzeganie wymogów niniejszego rozdziału, zaś w przypadku naruszenia przepisów nakładają odpowiednie sankcje administracyjne.

TYTUŁ IV

ZMIANY W ROZPORZĄDZENIACH (UE) NR 1308/2013, (UE) 2019/787 I (UE) 2019/1753

Artykuł 84

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 93 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) »oznaczenie geograficzne« oznacza nazwę, w tym tradycyjnie używaną nazwę, określającą produkt, o którym mowa w art. 92 ust. 1:

(i) którego szczególną jakość, reputację lub inne cechy charakterystyczne przypisuje się jego pochodzeniu geograficznemu;

(ii) który pochodzi z określonego miejsca, regionu lub państwa;

⁽³⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

- (iii) do którego produkcji używanych jest przynajmniej 85 % winogron pochodzących wyłącznie z tego obszaru geograficznego;
- (iv) którego produkcja odbywa się na tym obszarze geograficznym; oraz
- (v) który jest otrzymywany z odmian winorośli należących do *Vitis vinifera* lub z krzyżówki gatunku *Vitis vinifera* z innymi gatunkami rodzaju *Vitis*;

2) art. 94 i 95 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 94

Specyfikacja produktu

1. Specyfikacja produktu umożliwia zainteresowanym stronom kontrolę odpowiednich warunków produkcji dotyczących nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego. Specyfikacja produktu zawiera następujące informacje:

- a) nazwę, która ma być chroniona;
- b) kategorii produktów sektora wina;
- c) rodzaj oznaczenia geograficznego – chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne;
- d) opis wina lub win:
  - (i) w odniesieniu do nazwy pochodzenia – najważniejsze analityczne i organoleptyczne cechy charakterystyczne;
  - (ii) w odniesieniu do oznaczenia geograficznego – najważniejsze analityczne cechy charakterystyczne oraz ocenę lub wskazanie jego organoleptycznych cech charakterystycznych;
- e) w stosownych przypadkach – szczególne praktyki enologiczne stosowane przy produkcji wina lub win, a także stosowne ograniczenia obowiązujące w przypadku produkcji tego wina lub tych win;
- f) określenie obszaru geograficznego wyznaczonego na podstawie związku, o którym mowa w lit. i) niniejszego ustępu;
- g) maksymalną wydajność z hektara;
- h) wskazanie odmiany lub odmian winorośli, z których otrzymywane jest wino lub wina;
- i) szczegóły określające związek, o którym mowa w art. 93 ust. 1 lit. a) ppkt (i) lub, w stosownych przypadkach, w art. 93 ust. 1 lit. b) ppkt (i):
  - (i) w odniesieniu do chronionej nazwy pochodzenia – związek między jakością lub cechami charakterystycznymi produktu a środowiskiem geograficznym, o którym mowa w art. 93 ust. 1 lit. a) pkt (i); szczegóły dotyczące czynników ludzkich w tym środowisku geograficznym mogą być w stosownych przypadkach ograniczone do opisu gospodarowania glebami, materiałem roślinnym i krajobrazem, praktyk uprawy lub innego odpowiedniego wkładu ludzkiego w zachowanie naturalnych czynników środowiska geograficznego, o którym mowa w przywołanym podpunkcie;
  - (ii) w odniesieniu do chronionego oznaczenia geograficznego – związek między określoną jakością, renomą lub inną cechą charakterystyczną produktu a pochodzeniem geograficznym, o którym mowa w art. 93 ust. 1 lit. b) ppkt (i);
- j) inne mające zastosowanie wymogi przewidziane przez państwa członkowskie lub w stosownych przypadkach przez grupę producentów, uwzględniając fakt, że takie wymogi muszą być obiektywne, niedyskryminujące i zgodne z prawem unijnym i krajowym.

2. Specyfikacja produktu może zawierać praktyki z zakresu zrównoważonego rozwoju zgodnie z art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1143 (*).

3. Jeżeli wino lub wina mogą być częściowo odalkoholizowane, specyfikacja produktu zawiera również opis częściowo odalkoholizowanych win lub wina zgodnie z, odpowiednio, ust. 1 lit. d) oraz, w stosownych przypadkach, opis szczególnych praktyk enologicznych stosowanych do produkcji częściowo odalkoholizowanych win, a także odpowiednich ograniczeń dotyczących ich produkcji.

Artykuł 95

Jednolity dokument

1. Jednolity dokument uwzględnia następujące informacje:

- a) nazwę, która ma być chroniona jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne;
- b) nazwę państwa członkowskiego, do którego należy wyznaczony obszar;
- c) rodzaj oznaczenia geograficznego;
- d) opis wina lub win;
- e) kategorie produktów sektora wina;
- f) maksymalną wydajność z hektara;
- g) wskazanie odmiany lub odmian winorośli, z których otrzymywane jest wino lub wina;
- h) zwięzłą definicję wyznaczonego obszaru geograficznego;
- i) opis związku, o którym mowa w art. 94 ust. 1 lit. i);
- j) w stosownych przypadkach – szczególne praktyki enologiczne stosowane przy produkcji wina lub win, a także stosowne ograniczenia obowiązujące w przypadku produkcji tego wina lub tych win;
- k) w stosownych przypadkach – szczegółowe przepisy dotyczące pakowania i etykietowania oraz wszelkie inne podstawowe odpowiednie wymogi.

2. W przypadku gdy stosowanie obejmuje różne kategorie produktów sektora wina, szczegóły określające związek, o którym mowa w art. 94 ust. 1 lit. i), są przedstawiane dla każdej z przedmiotowych kategorii produktów sektora wina.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1143 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie oznaczeń geograficznych w odniesieniu do wina, napojów spirytusowych i produktów rolnych oraz gwarantowanych tradycyjnych specjalności i określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie w odniesieniu do produktów rolnych, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, (UE) 2019/787 i (UE) 2019/1753 oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 (Dz.U. L 2024/1143, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj>).”;

- 3) skreśla się art. 96–99;
- 4) w art. 100 skreśla się ust. 1 i 2;
- 5) skreśla się art. 101 i 102;
- 6) art. 103 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 103

Ochrona

Chronione nazwy pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, są chronione zgodnie z art. 26–31, 35 i 36 rozporządzenia (UE) 2024/1143.”;

- 7) skreśla się art. 104–106;
- 8) w art. 107 skreśla się ust. 2, 3 i 4;
- 9) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 110

Uprawnienia wykonawcze

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące:
    - a) formy specyfikacji produktu;
    - b) definiowania formatu oraz sposobu przedstawiania za pośrednictwem jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 95;
    - c) wyłączenia lub anonimizacji danych osobowych.
  2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2024/1143.”;
- 10) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 113a

Związek z nazwami pochodzenia i oznaczeniami geograficznymi

1. Odrzuca się rejestrację określenia tradycyjnego, którego stosowanie byłoby sprzeczne z art. 26 rozporządzenia (UE) 2024/1143, jeżeli wniosek o rejestrację określenia tradycyjnego złożono po terminie przedłożenia Komisji wniosku o rejestrację nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego.
2. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, stwierdza nieważność wszelkich określeń tradycyjnych zarejestrowanych z naruszeniem ust. 1 niniejszego artykułu, i usuwa je z rejestru, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/34 (*).
3. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/34 z dnia 17 października 2018 r. ustanawiające zasady dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wniosków o objęcie ochroną nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych w sektorze wina, procedury zgłaszania sprzeciwu, zmian w specyfikacji produktu, rejestru chronionych nazw, unieważnienia ochrony i stosowania symboli oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiedniego systemu kontroli (Dz.U. L 9 z 11.1.2019, s. 46).”;

- 11) w części II, tytuł II, rozdział I, sekcja 2, podsekcja 4 otrzymuje brzmienie:

„Podsekcja 4

Kontrole mające na celu sprawdzenie zgodności ze specyfikacją produktu w odniesieniu do nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych oraz do sprawdzenia zgodności z definicją i warunkami stosowania chronionych określeń tradycyjnych

Artykuł 116a

Kontrole

1. Państwa członkowskie podejmują kroki niezbędne do zatrzymania niezgodnego z prawem stosowania chronionych określeń tradycyjnych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu.
2. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy odpowiedzialne za sprawdzanie zgodności ze specyfikacją produktu dotyczącą nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych oraz za weryfikację zgodności z definicją i warunkami stosowania określeń tradycyjnych i egzekwowanie warunków stosowania określeń tradycyjnych. W tym celu stosuje się art. 4 ust. 2 i 4 oraz art. 5 ust. 1, 4 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 (*).

3. Na terenie Unii właściwy organ, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, lub co najmniej jedna z jednostek upoważnionych zdefiniowanych w art. 3 pkt 5 rozporządzenia (UE) 2017/625 działających jako jednostki certyfikujące produkty na podstawie kryteriów określonych w tytule II rozdział III tego rozporządzenia przeprowadza raz w roku weryfikację zgodności ze specyfikacją produktu, zarówno w trakcie produkcji wina, jak i w trakcie rozlewu lub po rozlewie wina, oraz sprawdza zgodność z definicją przewidzianą w art. 112 niniejszego rozporządzenia i, w odpowiednich przypadkach, warunkami stosowania określenia tradycyjnego, o którym mowa w art. 115 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Każdy podmiot gospodarczy, który chce uczestniczyć w dowolnej działalności objętej specyfikacją produktu dotyczącą produktu noszącego nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, powiadamia właściwy organ lub jednostki upoważnione, o których mowa w akapicie pierwszym. Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz podmiotów gospodarczych, które prowadzą działalność podlegającą co najmniej jednemu obowiązkowi przewidzianemu w specyfikacji produktu dotyczącej nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego wprowadzonego do unijnego rejestru oznaczeń geograficznych pochodzących z ich terytorium.

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące:

- a) powiadomień, które państwa członkowskie mają przekazywać Komisji;
- b) przepisów regulujących działalność organu odpowiedzialnego za weryfikację zgodności ze specyfikacją produktu dotyczącą chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych, w tym w przypadkach, gdy obszar geograficzny jest położony w państwie trzecim, i za weryfikację zgodności z definicją zamieszczoną w art. 12 oraz, w stosownych przypadkach, warunków stosowania określeń tradycyjnych;
- c) działań, jakie mają być realizowane przez państwa członkowskie w celu zapobiegania niezgodnemu z prawem stosowaniu chronionych określeń tradycyjnych;
- d) przeprowadzenia kontroli w celu skontrolowania zgodności ze specyfikacją produktu, jakie mają być przeprowadzane przez państwa członkowskie, w tym badań.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).;

12) w art. 120 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„h) skróty »ChNP« lub »ChOG«, odpowiadające określeniom »chroniona nazwa pochodzenia« lub »chronione oznaczenie geograficzne«.”;

13) w art. 166a wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem art. 167 i 167a niniejszego rozporządzenia, na wniosek organizacji producentów lub zrzeczenia organizacji producentów uznanych na mocy art. 152 ust. 1 lub art. 161 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, organizacji międzybranżowej uznanej na mocy art. 157 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, grupy producentów, o której mowa w art. 32 rozporządzenia (UE) nr 2024/1143, uznanej grupy producentów, o której mowa w art. 33 rozporządzenia (UE) 2024/1143, państwa członkowskie mogą ustanowić, na czas określony, wiążące przepisy regulujące podaż produktów rolnych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, objętych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym na mocy art. 46 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2024/1143 lub na mocy art. 93 ust. 1 lit. a) i b) niniejszego rozporządzenia. Gdy istnieje uznana grupa producentów, o której mowa w art. 33 rozporządzenia (UE) 2024/1143, grupa producentów, o której mowa w art. 32 tego rozporządzenia, nie ma takiego prawa.”;

b) ust. 4 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) mogą być wiążące nie dłużej niż przez trzy lata, chyba że wniosek składa uznana grupa producentów, o której mowa w art. 33 rozporządzenia (UE) 2024/1143, w której to sytuacji okres ten może wynosić do sześciu lat, ale może zostać przedłużony w następstwie złożenia nowego wniosku, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;”;

14) w art. 231 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Art. 113a nie ma zastosowania do wniosków o ochronę określenia tradycyjnego przedłożonych Komisji przed dniem 13 maja 2024 r.”.

Artykuł 85

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2019/787

W rozporządzeniu (UE) 2019/787 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 skreśla się pkt 6 i 7;

2) skreśla się art. 16 i 21;

3) w art. 22 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Specyfikacja produktu może również obejmować praktyki z zakresu zrównoważonego rozwoju.”;

4) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Jednolity dokument

Jednolity dokument uwzględnia następujące informacje:

a) główne punkty specyfikacji produktu, w tym nazwę, która ma być chroniona, kategorię, do której należy napój spirytusowy, lub określenie »napój spirytusowy«, metodę produkcji, opis cech napoju spirytusowego, związku określenie obszaru geograficznego oraz, w stosownych przypadkach, szczegółowe przepisy dotyczące pakowania i etykietowania;

b) opis związku między napojem spirytusowym a jego pochodzeniem geograficznym, o którym mowa w art. 3 pkt 4, w tym – w stosownych przypadkach – szczegółowe elementy opisu produktu lub metody produkcji, które uzasadniają ten związek.”;

5) skreśla się art. 24–33;

6) w art. 34 wprowadza się następujące zmiany:

a) skreśla się ust. 1, 2 i 3;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Ochrona oznaczeń geograficznych na mocy niniejszego rozporządzenia pozostaje bez uszczerbku dla chronionych oznaczeń geograficznych i chronionych nazw pochodzenia produktów sektora wina na mocy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.”;

7) skreśla się art. 35, 36, 38, 39 i 40;

8) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 42

Uprawnienia wykonawcze

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące:

a) formy specyfikacji produktu;

b) definiowania formatu i sposobu przedstawiania za pośrednictwem internetu jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 23;

c) wyłączenia lub anonimizacji danych osobowych.

2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1143 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1143 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie oznaczeń geograficznych w odniesieniu do wina, napojów spirytusowych i produktów rolnych oraz gwarantowanych tradycyjnych specjalności i określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie w odniesieniu do produktów rolnych, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, (UE) 2019/787 i (UE) 2019/1753 oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 (Dz.U. L, 2024/1143, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj>).”;

9) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się punkt w brzmieniu:

„9a. Okowita z ziemniaków/okowita ziemniaczana

- a) Okowita z ziemniaków/okowita ziemniaczana to napój spirytusowy wytwarzany wyłącznie w drodze fermentacji alkoholowej i destylacji bulw ziemniaków do poniżej 94,8 % obj., tak aby destylat posiadał aromat i smak pochodzący od użytych surowców.
- b) Maksymalna zawartość metanolu w okowicie z ziemniaków/okowicie ziemniaczanej wynosi 1 000 gramów na hektolitr alkoholu 100 % obj.
- c) Minimalna objętościowa moc alkoholu w okowicie z ziemniaków/okowicie ziemniaczanej wynosi 38 %.
- d) Nie zawiera dodatku alkoholu, rozcieńczonego lub nie.
- e) Okowita z ziemniaków/okowita ziemniaczana nie jest aromatyzowana.
- f) Jako środek służący dostosowaniu barwy okowita z ziemniaków/okowita ziemniaczana może zawierać wyłącznie karmel.
- g) Okowitę z ziemniaków/okowitę ziemniaczaną można dosładzać w celu dopełnienia ostatecznego smaku. Produkt końcowy nie może jednak zawierać więcej niż 10 gramów produktów słodzących na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.”;

b) dodaje się punkty w brzmieniu:

„13a. Okowita z chleba

- a) Okowita z chleba to napój spirytusowy wytwarzany wyłącznie w drodze fermentacji alkoholowej i destylacji świeżego chleba do poniżej 86 % obj. w taki sposób, że otrzymany destylat posiada aromat i smak pochodzący od użytych surowców.
- b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w okowicie z chleba wynosi 38 % obj.
- c) Nie zawiera dodatku alkoholu, rozcieńczonego lub nie.
- d) Okowita z chleba nie jest aromatyzowana.
- e) Jako środek służący dostosowaniu barwy okowita z chleba może zawierać wyłącznie karmel.
- f) Okowitę z chleba można dosładzać w celu dopełnienia ostatecznego smaku. Produkt końcowy nie może jednak zawierać więcej niż 20 gramów produktów słodzących na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.

13b. Okowita z soku brzozonego, okowita z soku klonowego, okowita z soku brzozonego i soku klonowego

- a) Okowita z soku brzozonego, okowita z soku klonowego, okowita z soku brzozonego i soku klonowego to napoje spirytusowe wytwarzane wyłącznie w drodze bezpośredniej destylacji zacieru otrzymanego z fermentacji świeżego soku brzozonego lub soku klonowego lub obydwu tych soków pod normalnym ciśnieniem do zawartości alkoholu poniżej 88 % obj. w taki sposób, że otrzymany destylat posiada właściwości organoleptyczne pochodzące z soku brzozonego lub soku klonowego lub obydwu tych soków.
- b) Minimalna objętościowa zawartość alkoholu w okowicie z soku z brzozonego, okowicie z soku klonowego oraz okowicie z soku brzozonego i soku klonowego wynosi 38 % obj.
- c) Nie zawiera dodatku alkoholu, rozcieńczonego lub nie.
- d) Okowita z soku brzozonego, okowita z soku klonowego, okowita z soku brzozonego i soku klonowego nie są aromatyzowane.

- e) Jako środek służący dostosowaniu barwy okowita z soku brzoźowego, okowita z soku klonowego oraz okowita z soku brzoźowego i soku klonowego mogą zawierać wyłącznie karmel.
- f) Okowitę z soku brzoźowego, okowitę z soku klonowego oraz okowitę z soku brzoźowego i soku klonowego można dosładzać w celu dopełnienia ostatecznego smaku. Produkt końcowy nie może jednak zawierać więcej niż 20 gramów produktów słodzących na litr, wyrażonych jako cukier inwertowany.”.

Artykuł 86

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2019/1753

W rozporządzeniu (UE) 2019/1753 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. W drodze odstępstwa od ust. 2, w sytuacji gdy wniosek skierowany do państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 2 lit. a), pochodzi od uznanej grupy producentów, o której mowa w art. 33 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1143 (*), wniosek ten zawiera możliwe do sprawdzenia informacje na temat korzyści gospodarczej dotyczącej ochrony międzynarodowej danego oznaczenia geograficznego.

Na podstawie wniosku, o którym mowa w akapicie pierwszym, dane państwo członkowskie ocenia korzyść gospodarczą dotyczącą międzynarodowej ochrony tego oznaczenia geograficznego. Gdy ta ocena wykaże taką korzyść, to państwo członkowskie przedkłada Komisji wniosek o rejestrację tego oznaczenia geograficznego.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1143 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie oznaczeń geograficznych w odniesieniu do wina, napojów spirytusowych i produktów rolnych oraz gwarantowanych tradycyjnych specjalności i określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie w odniesieniu do produktów rolnych, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, (UE) 2019/787 i (UE) 2019/1753 oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 (Dz.U. L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj>).”;

- 2) w art. 11 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. W odniesieniu do każdej nazwy pochodzenia pochodzącej z państwa członkowskiego, które jest stroną porozumienia lizbońskiego, dla produktu, który nie jest objęty zakresem rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, ale który jest objęty zakresem rozporządzenia (UE) 2024/1143, zainteresowane państwo członkowskie, na podstawie wniosku osoby fizycznej lub podmiotu prawnego, o których mowa w art. 5 ust. 2 ppkt (ii) aktu geneńskiego, lub beneficjenta określonego w art. 1 ppkt (xvii) aktu geneńskiego, lub z własnej inicjatywy, dokonuje wyboru, czy wystąpić z wnioskiem o:

- a) rejestrację międzynarodową tej nazwy pochodzenia na mocy aktu geneńskiego w ciągu 12 miesięcy od dnia jej rejestracji na mocy rozporządzenia (UE) 2024/1143, jeżeli zainteresowane państwo członkowskie ratyfikowało akt geneński lub przystąpiło do niego na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 3 decyzji (UE) 2019/1754; lub
- b) unieważnienie rejestracji tej nazwy pochodzenia w rejestrze międzynarodowym.

W przypadku wniosku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a), dane państwo członkowskie powiadamia Komisję o wyborze, o którym mowa w tym akapicie, w ciągu miesiąca od daty rejestracji tej nazwy pochodzenia na mocy rozporządzenia (UE) 2024/1143 i, w przypadku wniosku, o którym mowa w lit. b) tego akapitu, do dnia 14 maja 2025 r.

W przypadku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a), zainteresowane państwo członkowskie, w koordynacji z Komisją, sprawdza z Biurem Międzynarodowym, czy na potrzeby rejestracji na mocy aktu geneńskiego należy wprowadzić jakiegokolwiek zmiany na podstawie zasady 7 ust. 4 wspólnego regulaminu wykonawczego. Komisja upoważnia zainteresowane państwo członkowskie, w drodze aktu wykonawczego, do dokonywania niezbędnych zmian oraz powiadomienia o tym Biura Międzynarodowego. Taki akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli wniosek o rejestrację na mocy rozporządzenia (UE) 2024/1143 został oddalony i wyczerpano stosowne administracyjne i sądowe środki odwoławcze lub jeżeli wniosek o rejestrację na mocy aktu geneńskiego nie został wniesiony, zainteresowane państwo członkowskie niezwłocznie zwraca się o unieważnienie rejestracji tej nazwy pochodzenia w rejestrze międzynarodowym.”.

TYTUŁ V

PRZEKAZANIE UPRAWNIENI, PRZEPISY PROCEDURALNE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 87

Wykonywanie przekazywanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 17 ust. 10, art. 24 ust. 10, art. 27 ust. 5, art. 35 ust. 2, art. 47 ust. 5, art. 48 ust. 4, art. 49 ust. 3, art. 53 ust. 5, art. 54 ust. 2, art. 61 ust. 10, art. 66 ust. 3, art. 68 ust. 5, art. 80 ust. 4, art. 81 i art. 82 ust. 3 i ust. 4, powierza się Komisji na okres siedmiu lat od dnia 13 maja 2024 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż 9 miesięcy przed końcem okresu siedmiu lat. Przekazanie uprawnień automatycznie przedłuża się na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień przewidzianych w artykułach, o których mowa w ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie artykułów, o których mowa w ust. 2, wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Ten termin przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 88

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Polityki Jakości Produktów Rolnych, Wina i Napojów Spirytusowych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 89

Przepisy przejściowe dotyczące klasyfikacji oznaczeń geograficznych

Klasyfikacji, o której mowa w art. 6 ust. 1, oznaczeń geograficznych zarejestrowanych lub zgłoszonych przed dniem 13 maja 2024 r. dokonuje się zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku III.

Artykuł 90

Przepisy przejściowe dotyczące wniosków oczekujących na rozpatrzenie i nazw zarejestrowanych

1. Przepisy obowiązujące przed dniem 13 maja 2024 r. nadal mają zastosowanie do wniosków o rejestrację oznaczenia geograficznego, wniosków o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu na szczeblu Unii oraz wniosków o cofnięcie rejestracji oznaczeń geograficznych otrzymanych przez Komisję przed dniem 13 maja 2024 r.
2. Przepisy art. 17 i 19, art. 20 ust. 1–5 i art. 21 stosuje się jednak do tych wniosków i prośb, w przypadku których publikacja, w razie sprzeciwu, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wniosku o rejestrację oznaczenia geograficznego lub wniosku o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu na szczeblu Unii lub wniosku o cofnięcie rejestracji oznaczenia geograficznego nastąpiła po dniu 13 maja 2024 r.

3. Przepis dotyczący przedłużenia okresu przejściowego, o którym mowa w art. 20 ust. 7, ma również zastosowanie w stosunku do okresów przejściowych biegnących nadal w dniu 13 maja 2024 r.
4. Art. 29 ust. 4 nie ma zastosowania do nazw zarejestrowanych lub w sprawie których złożono wnioski przed dniem 13 maja 2024 r.
5. Przepisy obowiązujące przed dniem 13 maja 2024 r. nadal mają zastosowanie do wniosków o rejestrację gwarantowanych tradycyjnych specjalności, wniosków o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu na szczeblu Unii oraz wniosków o cofnięcie rejestracji gwarantowanych tradycyjnych specjalności otrzymanych przez Komisję przed dniem 13 maja 2024 r.
6. Przepisy art. 61–64 stosują się jednak do tych wniosków i próśb, w przypadku których publikacja, w razie sprzeciwu, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wniosku o rejestrację gwarantowanej tradycyjnej specjalności lub wniosku o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu na poziomie Unii lub wniosku o cofnięcie rejestracji gwarantowanej tradycyjnej specjalności nastąpiła po dniu 13 maja 2024 r.

Artykuł 91

Przepisy przejściowe dotyczące krajowej procedury sprzeciwu w odniesieniu do oznaczeń geograficznych

Zastosowanie mają następujące przepisy przejściowe:

- a) w drodze odstępstwa od art. 84 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, art. 96 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stosuje się nadal do dnia 31 grudnia 2024 r.;
- b) w drodze odstępstwa od art. 85 ust. 5 niniejszego rozporządzenia, art. 24 ust. 6 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2019/787 stosuje się nadal do dnia 31 grudnia 2024 r.;
- c) w drodze odstępstwa od art. 94 niniejszego rozporządzenia, art. 49 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 stosuje się nadal do dnia 31 grudnia 2024 r.

Artykuł 92

Przepisy przejściowe dotyczące krajowych oznaczeń geograficznych

1. Ochrona oznaczeń geograficznych produktów, które nie są objęte zakresem stosowania rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, ale są objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, przyznana na mocy prawa krajowego, wygasa w dniu 14 maja 2025 r., jeśli Komisji nie zostanie przedłożony wniosek o rejestrację zgodnie z art. 13 niniejszego rozporządzenia.
2. Jeśli wniosek o rejestrację oznaczeń geograficznych, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zostanie przedłożony Komisji przed dniem, o której mowa w niniejszym ustępie, ochrona krajowa tego oznaczenia geograficznego wygasa w dniu, w którym Komisja decyduje co do jego rejestracji zgodnie z art. 21. Art. 10 nie ma zastosowania do tego wniosku. W przypadku odrzucenia wniosku o rejestrację ochrona krajowa nadal trwa do czasu wykorzystania wszystkich środków zaskarżenia. Po wygaśnięciu ochrony krajowej dane państwo członkowskie niezwłocznie zwraca się o cofnięcie rejestracji danej nazwy pochodzenia w rejestrze międzynarodowym Biura Międzynarodowego.

Artykuł 93

Ciągłość rejestrów

1. Każda nazwa pochodzenia i oznaczenie geograficzne wina i produktów rolnych oraz każde oznaczenie geograficzne napojów spirytusowych, wraz ze wszystkimi odpowiednimi danymi oraz danymi dotyczącymi oczekujących na rozpatrzenie wniosków o rejestrację, zmianę lub cofnięcie rejestracji, wpisane do odpowiednich rejestrów oznaczeń geograficznych, o których mowa w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, art. 104 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i art. 33 rozporządzenia (UE) 2019/787, w dniu 12 maja 2024 r. są automatycznie wpisywane do unijnego rejestru oznaczeń geograficznych.
2. Każda gwarantowana tradycyjna specjalność wpisana do rejestru gwarantowanych tradycyjnych specjalności, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wraz ze wszystkimi odpowiednimi danymi oraz danymi dotyczącymi oczekujących na rozpatrzenie wniosków o rejestrację, zmianę lub cofnięcie rejestracji, w dniu 12 maja 2024 r., zostaje automatycznie wpisana do unijnego rejestru gwarantowanych tradycyjnych specjalności.

Artykuł 94

Uchylenie

Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 traci moc.

Artykuł 95

Tabela korelacji

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 i odniesienia do skreślonych przepisów, o których mowa w art. 84 i 85 niniejszego rozporządzenia, interpretuje się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytuje się zgodnie z tablicą korelacji zamieszczoną w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 96

Uchylenie lub zastąpienie aktów delegowanych i aktów wykonawczych

Komisja uchyla lub zastępuje, w zależności od przypadku, akty delegowane i wykonawcze przyjęte na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 lub na podstawie przepisów, o których mowa w art. 84 i 85 niniejszego rozporządzenia, w takim stopniu, w jakim jest to konieczne, by były zgodne z uprawnieniami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 97

Wejście w życie i data stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 13 maja 2024 r.

Art. 10 ust. 4 i 5, art. 39 ust. 1 i art. 45 stosują się jednak od dnia 1 stycznia 2025 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 kwietnia 2024 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodnicząca

R. METSOLA

W imieniu Rady

Przewodnicząca

H. LAHBIB

ZAŁĄCZNIK I

Produkty rolne, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c)

Produkty

Pozycja CN 25.01 (sól)

Pozycja CN 32.03 (koszenila)

Pozycja CN 33.01 (olejki eteryczne)

Pozycje CN od 35.01 do 35.05 (substancje białkowe; skrobie modyfikowane; kleje)

Pozycje CN 41.01–41.03 (skóry i skórki)

Pozycja CN 43.01 (skóry futerkowe surowe)

Pozycja CN 45.01 (korek)

Pozycje CN 50.01–50.03 (jedwab surowy i odpady jedwabiu)

Pozycje CN 51.01–51.03 (wełna i sierść zwierzęca)

Pozycje CN 52.01–52.03 (bawełna surowa, odpady i bawełna zgrzeblona lub czesana)

Pozycja CN 53.01 (len surowy)

Pozycja CN 53.02 (konopie siewne surowe)

ZAŁĄCZNIK II

Środki spożywcze i produkty rolne, o których mowa w art. 51

Gwarantowane tradycyjne specjalności

- a) gotowe dania,
  - b) piwo,
  - c) czekolada i produkty pochodne,
  - d) chleb,
  - e) wyroby ciastkarskie i ciasta,
  - f) wyroby cukiernicze,
  - g) herbatniki i inne wyroby piekarnicze,
  - h) napoje z ekstraktów roślinnych,
  - i) makarony,
  - j) sól,
  - k) wody gazowane,
  - l) korek.
-

ZAŁĄCZNIK III

Tabela odniesień, dotycząca klasyfikacji, o której mowa w art. 89

Istniejąca klasyfikacja produktów	Pozycje Nomenklatury scalonej odpowiadające istniejącej klasyfikacji produktów
Wino	CN 22 04
Napoje spirytusowe	CN 22 08
Klasa 1.1. Mięso świeże (i podroby)	CN 02
Klasa 1.2. Produkt wytworzony na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)	CN 16
Klasa 1.3. Sery	CN 04 06
Klasa 1.4. Inne produkty pochodzenia zwierzęcego (jaja, miód, różne produkty mleczne z wyjątkiem masła itp.)	CN 04
Klasa 1.5. Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)	CN 15
Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża, świeże lub przetworzone	CN 07; CN 08; CN 10; CN 11; CN 20
Klasa 1.7. Świeże ryby, małże i skorupiaki oraz produkty wytwarzane z nich	CN 03; CN 16
Klasa 1.8. Inne produkty wymienione w załączniku I do Traktatu (przyprawy itp.)	Klasa 1.8. obejmuje różne pozycje Nomenklatury scalonej
Klasa 2.1. Piwo	CN 22 03
Klasa 2.2. Czekolada i produkty pochodne	CN 18 06
Klasa 2.3. Chleb, ciasta, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarnicze	CN 19 05
Klasa 2.4. Napoje z ekstraktów roślinnych	CN 22 05; CN 22 06
Klasa 2.5. Makarony	CN 19 02
Klasa 2.6. Sól	CN 25 01
Klasa 2.7. Naturalne gumy i żywice	CN 13 01
Klasa 2.8. Pasta musztardowa	CN 21 03
Klasa 2.9. Siano	CN 12 14 90
Klasa 2.10. Olejki eteryczne	CN 33 01
Klasa 2.11. Korek	CN 45 01

Istniejąca klasyfikacja produktów	Pozycje Nomenklatury scalonej odpowiadające istniejącej klasyfikacji produktów
Klasa 2.12. Koszenila	CN 32 03
Klasa 2.13. Kwiaty i rośliny ozdobne	CN 06 02; CN 06 03; CN 06 04
Klasa 2.14. Bawełna	CN 52 01
Klasa 2.15. Wełna	CN 51 01
Klasa 2.16. Wiklina	CN 14 01
Klasa 2.17. Len trzepany	CN 53 01 21
Klasa 2.18. Skóra	CN 41
Klasa 2.19. Futro	CN 43 01
Klasa 2.20. Pióra	CN 05 05
Klasa 2.21. Wina aromatyzowane	CN 22 05
Klasa 2.22. Inne napoje alkoholowe	CN 22 06
Klasa 2.23. Wosk pszczeli	CN 15 21 90

ZAŁĄCZNIK IV

Tabela korelacji

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012	Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013	Rozporządzenie (UE) 2019/787
art. 1	—	—	—
art. 2	art. 3	art. 101 ust. 1 akapit drugi	art. 3 ust. 6 i 7
art. 3	—	—	—
art. 4	art. 1 i 4	—	—
art. 5	art. 2	art. 99 ust. 3	—
art. 6	—	—	—
art. 7	—	—	—
art. 8	—	—	—
art. 9	art. 49 ust. 1	art. 95 w wersji rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 na dzień 12 maja 2024 r.	art. 24 ust. 1, 2, 3 i ust. 4 akapit pierwszy
art. 10 ust. 1	art. 49 ust. 2	art. 96 ust. 2	art. 24 ust. 5 akapit pierwszy
art. 10 ust. 2	art. 8 ust. 1	art. 94 ust. 1 w wersji rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 na dzień 12 maja 2024 r.	art. 23 ust. 1 w wersji rozporządzenia (UE) 2019/787 na dzień 12 maja 2024 r.
art. 10 ust. 3	art. 49 ust. 2	art. 96 ust. 3 akapit pierwszy	art. 24 ust. 5 akapit drugi
art. 10 ust. 4 i 5	art. 49 ust. 3 akapit pierwszy	art. 96 ust. 3 akapit drugi	art. 24 ust. 6 akapit pierwszy
art. 10 ust. 6	art. 49 ust. 4	art. 96 ust. 5 akapit pierwszy	art. 24 ust. 7 akapit pierwszy
art. 10 ust. 7	art. 49 ust. 4	—	art. 24 ust. 7 akapit drugi i trzeci
art. 10 ust. 8	—	—	art. 24 ust. 4 akapit trzeci
art. 11	art. 9	—	art. 25
art. 12	—	—	—
art. 13 ust. 1	art. 8 ust. 2 i art. 49 ust. 4 akapit pierwszy	art. 96 ust. 5 akapity drugi i trzeci	art. 23 ust. 2 w wersji rozporządzenia (UE) 2019/787 na dzień 12 maja 2024 r. oraz art. 24 ust. 7 akapit pierwszy i czwarty
art. 13 ust. 2	art. 8 ust. 1	—	art. 23 ust. 1 w wersji rozporządzenia (UE) 2019/787 na dzień 12 maja 2024 r.
art. 13 ust. 3	—	—	—
art. 13 ust. 4	art. 49 ust. 6	—	art. 24 ust. 9
art. 13 ust. 5	art. 49 ust. 7	—	—

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012	Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013	Rozporządzenie (UE) 2019/787
art. 14	—	—	—
art. 14 ust. 2	art. 49 ust. 5	—	art. 24 ust. 8
art. 14 ust. 3	—	—	art. 24 ust. 4 akapit drugi
art. 14 ust. 4	art. 50 ust. 1 akapit trzeci	art. 97 ust. 1	art. 26 ust. 1 akapit drugi
art. 15 ust. 1, 2 i 3	art. 50 ust. 1	art. 97 ust. 2	art. 26 ust. 1 akapit pierwszy
art. 15 ust. 4	art. 50 ust. 2	art. 96 ust. 4 akapit pierwszy	art. 26 ust. 2
art. 16 ust. 1	art. 49 ust. 8	art. 96 ust. 6	—
art. 16 ust. 2, 3 i 4	art. 50 ust. 3	art. 97 ust. 3	—
art. 17	art. 51	art. 98	art. 27
art. 18	—	—	—
art. 19	art. 10	—	art. 28
art. 20	art. 15	—	art. 29
art. 21 ust. 1	art. 52 ust. 1	art. 97 ust. 4 akapit drugi	art. 30 ust. 1
art. 21 ust. 2, 3 i 5	art. 52 ust. 2, 3 i 4	art. 99 ust. 1 i 2	art. 30 ust. 2, 3 i 4
art. 21 ust. 4	—	—	—
art. 22	art. 11	art. 104	art. 33
art. 23	—	—	—
art. 24	art. 53	art. 105	art. 31
art. 25	art. 54	art. 106	art. 32
art. 26	art. 13	art. 103	art. 21
art. 27	—	—	—
art. 28 ust. 1	art. 6 ust. 1	art. 101 ust. 1 akapit pierwszy	art. 35 ust. 1 akapit pierwszy
art. 28 ust. 2	art. 41 ust. 2	art. 101 ust. 1 akapit trzeci	art. 35 ust. 2 akapit drugi
art. 29 ust. 1 i 2	art. 6 ust. 3	art. 100 ust. 1 i 2	art. 34 ust. 1 i 2
art. 29 ust. 3 i 4	—	—	—
art. 30	art. 6 ust. 4	art. 101 ust. 2	art. 35 ust. 2
art. 31 ust. 1, 2 i 3	art. 14	art. 102	art. 36
art. 31 ust. 4	—	—	—
art. 31 ust. 5	art. 12 ust. 5	—	—
art. 32	art. 45	—	—
art. 33	—	—	—
art. 34	—	—	—
art. 35	—	—	—
art. 36	art. 12 ust. 1 i art. 46	—	—

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012	Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013	Rozporządzenie (UE) 2019/787
art. 37 ust. 1	art. 44	—	art. 16
art. 37 ust. 2	art. 12 ust. 2	—	—
art. 37 ust. 3	art. 12 ust. 3	—	—
art. 37 ust. 4	—	—	—
art. 37 ust. 5	—	—	—
art. 37 ust. 6	art. 12 ust. 3	—	—
art. 37 ust. 7	—	—	—
art. 37 ust. 8	—	—	—
art. 37 ust. 9	art. 12 ust. 4	—	—
art. 37 ust. 10	art. 12 ust. 6	—	—
art. 37 ust. 11	art. 12 ust. 7	—	—
art. 38 ust. 1	art. 35	—	—
art. 38 ust. 2	art. 36 ust. 3	—	—
art. 39 ust. 1	—	—	art. 38 ust. 1
art. 39 ust. 3	art. 37 ust. 1	—	art. 38 ust. 2
art. 39 ust. 4	art. 37 ust. 2	—	art. 38 ust. 3
art. 39 ust. 6	—	—	art. 38 ust. 2 akapit drugi
art. 39 ust. 7	—	—	art. 38 ust. 2 akapit trzeci
art. 40 ust. 1	—	—	art. 38 ust. 4 akapit pierwszy
art. 40 ust. 2	art. 37 ust. 3	—	art. 38 ust. 4 akapit drugi
art. 41	art. 39	—	art. 38 ust. 5
art. 42 ust. 1	—	—	art. 39 ust. 2 akapit drugi
art. 42 ust. 2	—	—	art. 39 ust. 1
art. 42 ust. 3	art. 13 ust. 3	—	art. 39 ust. 2 akapit pierwszy
art. 42 ust. 4 i 5	—	—	—
art. 43	—	—	—
art. 44	—	—	—
art. 45	—	—	—
art. 46 ust. 1	art. 5 ust. 1	—	—
art. 46 ust. 2	art. 5 ust. 2	—	—
art. 46 ust. 3	art. 5 ust. 3	—	—
art. 47 ust. 5	art. 5 ust. 4 akapity drugi i trzeci	—	—
art. 48 ust. 1 i 2	art. 6 ust. 2	—	—
art. 48 ust. 3	art. 42 ust. 1	—	—

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012	Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013	Rozporządzenie (UE) 2019/787
art. 48 ust. 4	art. 42 ust. 2	—	—
art. 49	art. 7	—	—
art. 50 ust. 1	art. 8 ust. 1 lit. c)	—	—
art. 50 ust. 2	art. 49 ust. 7 akapit drugi	—	—
art. 51	art. 2 ust. 1 akapit pierwszy	—	—
art. 52	art. 17	—	—
art. 53	art. 18	—	—
art. 54	art. 19	—	—
art. 55	art. 45	—	—
art. 56 ust. 1	art. 49 ust. 1	—	—
art. 56 ust. 2	art. 20 ust. 1	—	—
art. 56 ust. 3	art. 49 ust. 2, 3 i 4 akapit pierwszy	—	—
art. 56 ust. 4	art. 49 ust. 4 akapity drugi i trzeci	—	—
art. 57 ust. 1	art. 20 ust. 1 lit. b) oraz art. 20 ust. 2 lit. a)	—	—
art. 57 ust. 1 lit. a)	art. 20 ust. 2 lit. b)	—	—
art. 57 ust. 3	art. 49 ust. 7 akapit drugi	—	—
art. 58	—	—	—
art. 59	art. 50 ust. 1 i 2	—	—
art. 60	art. 50 ust. 3	—	—
art. 61	art. 51	—	—
art. 62	art. 21	—	—
art. 63	art. 24a	—	—
art. 64	art. 52	—	—
art. 65	art. 22	—	—
art. 66	art. 53	—	—
art. 67	art. 54	—	—
art. 68	art. 24	—	—
art. 69	—	—	—
art. 70	art. 23 ust. 2, 3 i 4	—	—
art. 71 ust. 1	art. 23 ust. 1	—	—
art. 71 ust. 2	art. 46 ust. 1	—	—
art. 72 ust. 1	art. 36 ust. 3	—	—
art. 72 ust. 6	art. 37 ust. 1 akapit pierwszy	—	—

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012	Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013	Rozporządzenie (UE) 2019/787
art. 72 ust. 7 akapit pierwszy	art. 37 ust. 2	—	—
art. 72 ust. 7 akapit drugi	art. 37 ust. 1 akapit drugi	—	—
art. 72 ust. 9	art. 37 ust. 3	—	—
art. 73	art. 39	—	—
art. 74	—	—	—
art. 75	—	—	—
art. 76	—	—	—
art. 77	—	—	—
art. 78	art. 27	—	—
art. 79	art. 28	—	—
art. 80	art. 29	—	—
art. 81	art. 30	—	—
art. 82	art. 31	—	—
art. 83 ust. 1, 2 i 3	art. 33	—	—
art. 83 ust. 4	art. 34	—	—
art. 84	—	—	—
art. 85	—	—	—
art. 86	—	—	—
art. 87	art. 56	—	—
art. 88	art. 57	—	—
art. 89	—	—	—
art. 90	—	—	—
art. 91	—	—	—
art. 92	—	—	—
art. 93	art. 58	—	—
art. 94	—	—	—
art. 95	—	—	—
art. 96	art. 59	—	—
załącznik I	załącznik I pkt I	—	—
załącznik II	załącznik I pkt II	—	—
załącznik III	—	—	—